

عَدَدِهَا

کِتَابِ تَوْرَاتِ - بَخْشِ چَارُمِ

اولین سرشماری مردای بنی اسرائیل که میتنست شامل لشکر شنه

۱ دَ اَوَّلینِ رُوزِ مَآهِ دَوّمِ سَآلِ دَوّمِ بَعْدِ اَز بُرِ شُدونِ بَنیِ اِسْرَائیلِ اَز سِرْزَمینِ مِصْرِ، خُداوند دَ بیا بونِ سِینَا دَ خَیمِه مَلاقاتِ قَدِ مُوسَى گَپِ زَدِه گُفت: ۲ "تَمَامِ جَمَاعَتِ بَنیِ اِسْرَائیلِ رِه دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَا و خَانَوَارِ هَا بَابِه کَلونایِ اَزوا سِرْشُماری کُنید و تَعْدَادِ نَامِ هَا پَگِ مَرْدَا رِه یَگِ یَگِ، تَبْتِ کُنید. ۳ مَرْدایِ بَیستِ سَالِه و بَالِه تَر رِه، یَعْنیِ هَر کَسی رِه کِه اَز اِسْرَائیلِ بَتَنِه دَ جَنگِ بُورِه، تُو و هَارُونِ دَ لَشکرِ هَا اَزوا حِسابِ کُنید. ۴ اَز هَر طَایفِه بَایدِ یَگِ نَفَرِ قَدِ شُمُو بَشِه کِه هَر کُدَمِ شِی کِنِه خَانَوَارِ بَابِه کَلونایِ خُو بَشِه. ۵ نَامِ هَا کَسایِ کِه بَایدِ قَدِ شُمُو بَشِه اِینیا اَسْتِه:

از طایفه رثوبین، ایصور باچه شدیئور؛

۶ از طایفه شمعون، شلومیتیل باچه صوری شدای؛

۷ از طایفه یهودا، نحشون باچه عمیناداب؛

۸ از طایفه یساکار، نتنئیل باچه صوعر؛

۹ از طایفه زبولون، ایاب باچه حیلون.

۱۰ از اولاده یوسف:

از طایفه افرایم، ایشمع باچه عمیهود؛

از طایفه منسی، جملیئیل باچه فدهصور؛

۱۱ از طایفه بنیامین، ابیدان باچه جدعونی؛

۱۲ از طایفه دان، اخی عِزْر باچه عمیشدای؛

۱۳ از طایفه اَشیر، فَجعیئیل باچه عُکران؛

۱۴ از طایفه جاد، ایلساف باچه دعوئیل؛

۱۵ از طایفه نَفْتالی، اَخیرَع باچه عینان.

۱۶ اینمیا کسای بُود که از جماعتِ بَنی اسرائیلِ اِنْتِخاب شُد و رهبرای طایفه های بابَه کَلونای خُو بُود؛ هر کَدَم امزیا سرکرده دِسته های هزار نفری اسرائیل بُود.^a
۱۷ پس مُوسای و هارُون امی کسا ره که نام های شی مُشَخَص شُد، قد خُو گِرِفْت
۱۸ و دَ روزِ اوّلِ ماهِ دوّم، پِگِ جماعت ره جَم کد. اوخته مرُدَم خودون ره دَ مُطابِقِ اوْلادِ بابَه ها و خانوارِ های بابَه کَلونای خُو ثَبْت کد که مرْدای بیست ساله و باله تر نام شی یگ یگ ثَبْت شُد،^{۱۹} اَمو رقم که خُداوند دَ مُوسای امر کُود. پس مُوسای اونا ره دَ بیابون سِینا حِساب کد.

۲۰ نَتیجَه سرشماری اِینی بُود:

از اوْلادِه رثوین باچه اوْلباری اسرائیل، نام های مرْدای بیست ساله و باله تر، پِگِ کسای که میتِنِسْت دَ جنگ بوره، دَ مُطابِقِ پُشت نامه ها، اوْلادِ بابَه ها و خانوارِ بابَه کَلونای ازوا، یگ یگ حِساب شُد: ۲۱ تَعْدادِ حِساب شُدِه های طایفه رثوین چل و شَش هزار و پَنج صد نفر بُود.

۲۲ از اوْلادِه شِمعون، نام های مرْدای بیست ساله و باله تر، پِگِ کسای که میتِنِسْت دَ جنگ بوره، دَ مُطابِقِ پُشت نامه ها، اوْلادِ بابَه ها و خانوارِ بابَه کَلونای ازوا، یگ یگ حِساب شُد: ۲۳ تَعْدادِ حِساب شُدِه های طایفه شِمعون پَنجاه و نُه هزار و سِه صد نفر بُود.

^a ۱:۱۶ بلده معلوماتِ کَلوتر دَ بارِه «سرکرده دِسته های هزار نفری اسرائیل» دَ کتابِ خُرُوج ۱۸:۲۵ رُجوع

۲۴ از اولادِ جاد، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مُطابِقِ پُشت نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حساب شد: ۲۵ تعدادِ حساب شده های طایفه جاد چل و پنج هزار و شش صد و پنجاه نفر بود.

۲۶ از اولادِ یهودا، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مُطابِقِ پُشت نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حساب شد: ۲۷ تعدادِ کسای که از طایفه یهودا حساب شد، هفتاد و چار هزار و شش صد بود.

۲۸ از اولادِ یساکار، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مُطابِقِ پُشت نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حساب شد: ۲۹ تعدادِ کسای که از طایفه یساکار حساب شد، پنجاه و چار هزار و چار صد نفر بود.

۳۰ از اولادِ زبولون، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مُطابِقِ پُشت نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حساب شد: ۳۱ تعدادِ کسای که از طایفه زبولون حساب شد، پنجاه و هفت هزار و چار صد نفر بود.

۳۲ از باچه های یوسف:

از اولادِ افرایم، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مُطابِقِ پُشت نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حساب شد: ۳۳ تعدادِ کسای که از طایفه افرایم حساب شد، چل هزار و پنج صد نفر بود.

۳۴ از اولادِ منسی، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مُطابِقِ پُشت نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای

ازوا حساب شد: ۳۵ تعداد کسای که از طایفه منسی حساب شد، سی و دو هزار و دو صد نفر بود.

۳۶ از اولاد بنیامین، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگ کسای که میتنست د جنگ بوره، د مطابق پشت نامه ها، اولاد بابه ها و خانوار بابه کلونای ازوا حساب شد: ۳۷ تعداد کسای که از طایفه بنیامین حساب شد، سی پنج هزار و چار صد نفر بود.

۳۸ از اولاد دان، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگ کسای که میتنست د جنگ بوره، د مطابق پشت نامه ها، اولاد بابه ها و خانوار بابه کلونای ازوا حساب شد: ۳۹ تعداد کسای که از طایفه دان حساب شد، شصت و دو هزار و هفت صد نفر بود.

۴۰ از اولاد اشیر، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگ کسای که میتنست د جنگ بوره، د مطابق پشت نامه ها، اولاد بابه ها و خانوار بابه کلونای ازوا حساب شد: ۴۱ تعداد کسای که از طایفه اشیر حساب شد، چل و یگ هزار و پنج صد نفر بود.

۴۲ از اولاد نفتالی، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگ کسای که میتنست د جنگ بوره، د مطابق پشت نامه ها، اولاد بابه ها و خانوار بابه کلونای ازوا حساب شد: ۴۳ تعداد کسای که از طایفه نفتالی حساب شد، پنجاه و سه هزار و چار صد نفر بود.

۴۴ اینمیا کسای بود که حساب شد، کسای که موسی و هارون د کومک دوازده رهبر اسرائیل اونا ره حساب کد؛ هر کدم امزو دوازده نفر از خانوار بابه کلون خو نمایندگی موكد. ۴۵ تعداد تمام بنی اسرائیل که بیست ساله و باله تر بود و هر کدم شی میتنست د لشکر اسرائیل د جنگ بوره، مطابق خانوار بابه کلونای ازوا حساب شد. ۴۶ تعداد حساب شده ها شش صد و سه هزار و پنج صد و پنجاه نفر بود.

^{۴۷} لیکن لاویا مطابقِ طایفه بابه کلونای خو قد ازوا حساب نَشُد، ^{۴۸} چُون خُداوند قد
 موسیٰ گپ زده گُفتُند: ^{۴۹} ”طایفه لاوی ره حساب نَکُو و اونا ره قد بنی اسرائیل شامل
 سرشماری نَکُو. ^{۵۰} بلکه لاویا ره مسؤل جایگاهِ صندوقِ شهادت[‡] و تمامِ اسباب شی
 و هر چیزی که دَزُو تعلقِ دره تعیین کُو؛ اونا وظیفه دره که جایگاه و تمامِ اسباب شی
 ره کوچ بدیه و ازو نگاهداری کنه و دَ گرد-و-بَر شی خیمه بَرنه. ^{۵۱} وختیکه جایگاه
 کوچ دَدَنی موشه، لاویا باید او ره جَم کنه و غَیتیکه جایگاه ایستلجی کَدنی موشه،
 لاویا باید او ره ایستلجی کنه. بَغیر ازوا هر کس دِیگه[‡] که دَ جایگاه نزدیک شُنه، باید
 کُشته شُنه. ^{۵۲} بنی اسرائیل هر کُدم شی باید دَ خیمه‌گاهِ خود خُو و دَ نزدیکِ بَیَرَقِ خود
 خُو قد لشکر خُو خیمه بَرنه؛ ^{۵۳} لیکن لاویا باید دَ گرد-و-بَر جایگاهِ صندوقِ شهادت
 خیمه بَرنه تا غَضَب مه دَ بَله جماعتِ بنی اسرائیل نازل نَشُنه؛ و لاویا وظیفه دره که
 از جایگاهِ صندوقِ شهادتِ نگاهوانی کنه. ” ^{۵۴} پس بنی اسرائیل اَمُو رقم کد؛ اونا هر
 چیزی ره که خُداوند دَ موسیٰ اَمَر کُدد، دَ جای اُورد.

ترتیبِ خیمه‌گاهِ طایفه ها

۲ ^۱ اوخته خُداوند قد موسیٰ و هارون گپ زده گُفت: ^۲ ”بنی اسرائیل هر کُدم شی
 باید دَ نزدیکِ بَیَرَقِ و نشانِ خانوارِ بابه کلونای خُو خیمه بَرنه؛ اونا باید رُوی سُون
 خیمه مَلاقات دَ چارطرف شی خیمه بَرنه.

^۳ کسای که طرفِ شَرَقِ سُون آفتو بُرُشد باید خیمه بَرنه، لشکرهای آسته که
 مربوطِ بَیَرَقِ و خیمه‌گاهِ یهودا موشه؛ رهبرِ مردُمِ یهودا نَحشون باچه عمیناداب

[‡] ۱:۵۱ دَ جای «هر کس دِیگه» دَ زیونِ عبرانی «بِیگنه» نوشته یه.

[‡] ۱:۵۰ خُروج ۲۲-۲۱:۲۵

بَشَه. ^۴ کسای که دَ لَشکَرِ اَزُو حِسَابِ شُد، هفتاد و چار هزار و شَش صد نفر بُود.

^۵ کسای که دَ پَالُوی ازوا باید خَیمه بَرَنه، طایفه یَساکار بَشَه؛ رهبرِ مَرْدُمِ یَساکار نَتَنبیل باچه صوعَر بَشَه. ^۶ کسای که دَ لَشکَرِ اَزُو حِسَابِ شُد، پنجاه و چار هزار و چار صد نفر بُود.

^۷ طایفه زَبُولُونِ ام دَ پَالُوی ازوا بَشَه؛ رهبرِ مَرْدُمِ زَبُولُونِ اِلِیاب باچه حیلون بَشَه. ^۸ کسای که دَ لَشکَرِ اَزُو حِسَابِ شُد، پنجاه و هفت هزار و چار صد نفر بُود.

^۹ تعدادِ پَگِ کسای که دَ خَیمه‌گاهِ سَمَتِ یَهُودا مُطابِقِ لَشکَرِ های خُو حِسَابِ شُد، یگ صد و هشتاد و شَش هزار و چار صد نفر بُود. اونا باید اوّل کوچ کُنه.

^{۱۰} طرفِ جَنُوبِ بَیْرَقِ و خَیمه‌گاهِ رَثوِیین دَ مُطابِقِ لَشکَرِ های ازوا بَشَه و رهبرِ مَرْدُمِ رَثوِیین اِلِیصُور باچه شَیدئور بَشَه. ^{۱۱} کسای که دَ لَشکَرِ اَزُو حِسَابِ شُد، چل و شَش هزار و پَنج صد نفر بُود.

^{۱۲} کسای که دَ پَالُوی ازوا باید خَیمه بَرَنه، طایفه شِمعون بَشَه؛ رهبرِ مَرْدُمِ شِمعون شَلُومِیئیل باچه صُوری شَدای بَشَه. ^{۱۳} کسای که دَ لَشکَرِ اَزُو حِسَابِ شُد، پنجاه و نُه هزار و سِه صد نفر بُود.

^{۱۴} طایفه جاد ام دَ پَالُوی ازوا بَشَه؛ رهبرِ مَرْدُمِ جاد اِلِیاساف باچه رعوئیل بَشَه. ^{۱۵} کسای که دَ لَشکَرِ اَزُو حِسَابِ شُد، چل و پَنج هزار و شَش صد و پنجاه نفر بُود.

^{۱۶} تعدادِ پَگِ کسای که دَ خَیمه‌گاهِ سَمَتِ رَثوِیین مُطابِقِ لَشکَرِ های خُو حِسَابِ شُد، یگ صد و پنجاه و یگ هزار و چار صد و پنجاه نفر بُود. اونا باید دوّم کوچ کُنه.

۱۷ بعد ازو خیمه ملاقات قد خیمه گاه لاویا د مینکل خیمه گاه های دیگه کوچ کُنه. اونا امو رقم که خیمه میزنه، امو رقم هر کدم شی باید د موقعیت خو د زیر بیرق خو حرکت کُنه.

۱۸ طرف غرب بیرق و خیمه گاه افرایم د مطابق لشکرهای ازوا بشه و رهبر مردم افرایم ایشمَع باچه عمیهود بشه. ۱۹ کسای که د لشکر ازو حساب شد، چل هزار و پنج صد نفر بود.

۲۰ کسای که د پالوی ازوا بشه، طایفه منسی آسته؛ رهبر مردم منسی جملیعیل باچه فدهصور بشه. ۲۱ کسای که د لشکر ازو حساب شد، سی و دو هزار و دو صد نفر بود.

۲۲ طایفه بنیامین ام د پالوی ازوا بشه؛ رهبر مردم بنیامین آیدان باچه جدعونی بشه. ۲۳ کسای که د لشکر ازو حساب شد، سی و پنج هزار و چار صد نفر بود.

۲۴ تعداد یگ کسای که د خیمه گاه سمت افرایم مطابق لشکرهای خو حساب شد، یگ صد و هشت هزار و یگ صد نفر بود. اونا باید سیوم کوچ کُنه.

۲۵ طرف شمال بیرق و خیمه گاه دان مطابق لشکرای ازوا بشه؛ رهبر مردم دان آخی عزرباچه عمیشدای بشه. ۲۶ کسای که د لشکر ازو حساب شد، شصت و دو هزار و هفت صد نفر بود.

۲۷ کسای که د پالوی ازوا باید خیمه بزنه، طایفه آشیر بشه؛ رهبر مردم آشیر فجعیعیل باچه عُکران بشه. ۲۸ کسای که د لشکر ازو حساب شد، چل و یگ هزار و پنج صد نفر بود.

۲۹ طایفه نفتالی ام د پالوی ازوا بشه؛ رهبرِ مردمِ نفتالی آخیرِ باچه عینان
بشه. ۳۰ کسای که د لشکرِ ازو حساب شد، پنجاه و سه هزار و چار صد نفر
بود.

۳۱ تعدادِ پگِ کسای که د خیمه‌گاهِ سمتِ دان حساب شد؛ یگ صد و پنجاه
و هفت هزار و شش صد نفر بود. اونا باید د زیرِ بیرقِ های خُو آخرِ کوچِ کُنه.

۳۲ اینمیا حساب شده های بنی اسرائیل د مطابقِ خانوارِ های بابه‌کلونای ازوا بود؛
تعدادِ پگِ کسای که د خیمه‌گاهِ ها د لشکرای خُو حساب شد، شش صد و سه هزار و
پنج صد و پنجاه نفر بود. ۳۳ لیکن لاویا د مینکلِ بنی اسرائیل حساب نشد، امو رقم
که خُداوند د موسیٰ امر کُدد. ۳۴ پس بنی اسرائیل هر چیزی ره که خُداوند د موسیٰ امر
کُدد، انجام دد. دَمزی ترتیبِ اونا د نزدیکِ بیرقِ خُو خیمه میزد و د وختِ کوچِ کدو هر
کدم شی قد اولادِ بابه و خانوارِ بابه‌کلون خُو حرکت موكد.

سرشماری و مقرر شدنِ لاویا بلده خدمت

۳ ای د باره نسلِ هارون و د باره موسیٰ آسته از زمانی که خُداوند د کوهِ سینا قد
موسیٰ توره کُفت. ۲ نامِ های باچه های هارون اینیا آسته: ناداب باچه اولباری،
آبیهو، العازار و ایتامار. ۳ اینمیا نامِ های باچه های هارون بود که پیشوایونِ مَسَح شده
بود و مقرر شدد تا د عنوانِ پیشوایو خدمت کنه. ۴ از جمِ ازوا ناداب و آبیهو د حضورِ
خُداوند مُرد، چراکه اونا د بیابونِ سینا آتشی غیرِ مجاز ره د حضورِ خُداوند تقدیم کد؛
و اونا هیچ اولادِ نداشت. مگمِ العازار و ایتامار د حضورِ آته خُو هارون د عنوانِ پیشوایو
خدمت موكد.

۵ خُداوند قد موسیٰ گپ زده کُفت: ۶ ”طایفه لاوی ره نزدیک آورده د پیشِ هارون
پیشوا حاضر کو تا اونا دز شی کومک کنه. ۷ اونا وظیفه خُو ره بلده ازو و بلده تمام

‡ ۳:۴-۱۰:۱۰

جماعتِ بنی اسرائیل دَ پیشِ رُویِ خَیمِه مَلاقاتِ اَنجامِ دَدِه دَ جایگاهِ مُقدَّسِ خِدمتِ کُنِه؛
 ۸ اونا مسئُولِ تمامِ اَسبابِ خَیمِه مَلاقاتِ بَشِه و وِظیفِه خُو ره بِلدِه بنی اسرائیل اَنجامِ
 دَدِه دَ جایگاهِ مُقدَّسِ خِدمتِ کُنِه. ۹ لایویا ره دَ هارُون و باچه های شی تسلیم کُو؛ اونا
 از مینکلِ بنی اسرائیل کاملاً دَزُو دَدِه شُدِه. ۱۰ هارُون و باچه های شی ره مُقرَر کُو تا
 اونا وِظیفِه پیشوایی خُو ره دَ جای بیره، بَغیرِ ازوا هر نفرِ دِیگِه که بِلدِه وِظیفِه پیشوایی
 نَزدِیکِ بیبه، باید کُشته شُنِه.

۱۱ و خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ۱۲ "اینه، ما لایویا ره از مینکلِ بنی اسرائیل دَ
 عَوْضِ تمامِ باچه های اُولباریِ بنی اسرائیل که رَحِمِ ره واز کده، بِلدِه مقصد خُو اِنتخابِ
 کدیم. پس لایویا از مه آسته، ۱۳ چراکه پگِ اُولباری ها از مه یه. وختیکه تمامِ اُولباری
 ها ره دَ سرزمینِ مِصرِ کُشتم، ما تمامِ اُولباری های اسرائیل ره بِلدِه خُو تقدیس کدم، ام
 انسان و ام حیوان ره؛ اونا دَز مه تعلقِ دَرِه. ما خُداوند اَسْتُم."
 ۱۴ اوخته خُداوند قد مُوسیٰ دَ بیابونِ سینا گپ زده گُفت: ۱۵ "لایویا ره دَ مُطابِقِ خانوارِ
 های بابِه کَلونا و اولادِ بابِه های ازوا حساب کُو؛ هر باچه یگ ماهه و بالهتر ره حسابِ
 کُو." ۱۶ پس مُوسیٰ اونا ره دَ مُطابِقِ توره خُداوند حساب کد، امو رقم که دَ بِلِه اَزُو
 امر شُدُد.

- ۱۷ باچه های لایوی مُطابِقِ نام های خُو اینیا بُود: چَرشون، قَهات و مِرای.
- ۱۸ نام های باچه های چَرشون مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا اینیا بُود: لینی و شمعی.
- ۱۹ باچه های قَهات مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا اینیا بُود: عَمرام، یصهار، جِبرون
 و عَزِیئیل. ۲۰ باچه های مِرای مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا اینیا بُود: مَحلی و
 موشی. اینمیا اولادِ بابِه های لایویا دَ مُطابِقِ خانوارِ های بابِه کَلونای ازوا بُود.
- ۲۱ از چَرشون اولادِ بابِه لینی و اولادِ بابِه شمعی دَ وِجُودِ اَمَد؛ اینمیا اولادِ بابِه
 های چَرشونی بُود. ۲۲ کسای که از جَمِ ازوا حساب شُد، تعدادِ پگِ باچه های
 یگ ماهه و بالهتر و پگِ مردای ازوا هفت هزار و پَنج صد نفر بُود. ۲۳ اولادِ

بابه های چرشونی د پُشتِ جایگاهِ مُقَدَّس طرفِ غَربِ خیمه میزد؛ ^{۲۴} ایلیاساف باچه لایل کتِه خانوارِ بابِه کلونای چرشونیا بُود. ^{۲۵} وظیفه اولادِه چرشون د خیمه مُلاقات، اینی کارا بُود: کوچ ددو و نگاهداری خیمه مُقَدَّس و پوششِ خیمه، پرده درگه خیمه مُلاقات، ^{۲۶} پرده های چاردیوالی حولی، پرده درگه حولی که خیمه مُقَدَّس و قُربانگاه د منِه شی بُود، ربسپونای شی و هر خدمتی که مربوطِ امزیا موشد.

^{۲۷} از قُھات، اولادِ بابِه عَمَرمایا، اولادِ بابِه یصهاریا، اولادِ بابِه جیرونی و اولادِ بابِه عَزَبیل د وجودِ اَمَد؛ اینمیا اولادِ بابِه های قُھاتی بُود. ^{۲۸} کسای که از جمِ ازوا حساب شد، تعدادِ پگِ باچه های یگ ماهه و باله تر و پگِ مردای ازوا هشت هزار و شش صد نفر بُود. وظیفه های ازوا د منِه جایگاهِ مُقَدَّس بُود. ^{۲۹} اولادِ بابِه های قُھاتی طرفِ جَنُوبِ جایگاهِ مُقَدَّس خیمه میزد. ^{۳۰} ایلیصافان باچه عَزَبیل کتِه خانوارِ بابِه کلونای اولادِ بابِه های قُھاتیا بُود. ^{۳۱} وظیفه ازوا اینی کارا بُود: مسئولیتِ صندوقِ شهادت، میز، چراغدان، قُربانگاه ها، ظرف ها-و-اسبابِ جایگاهِ مُقَدَّس که پیشوایو بلده خدمت کدو ازوا کار میگریفت، پرده مُقَدَّسترین جای و هر خدمتی که مربوطِ ازوا موشد. ^{۳۲} العازار باچه هارون پیشوا کتِه رهبرای لاویا بُود و ناظرِ کسای که د جایگاهِ مُقَدَّس وظیفه دشت.

^{۳۳} از مراری اولادِ بابِه محلی و اولادِ بابِه موشی د وجودِ اَمَد؛ اینمیا اولادِ بابِه های مراری بُود. ^{۳۴} کسای که از جمِ ازوا حساب شد، تعدادِ پگِ باچه های یگ ماهه و باله تر و پگِ مردای ازوا شش هزار و دو صد نفر بُود. ^{۳۵} صُوربیل باچه اَبیحایل کتِه خانوارِ بابِه کلونای اولادِ بابِه های مراری بُود. اونا طرفِ شمالِ جایگاهِ مُقَدَّس خیمه میزد. ^{۳۶} وظیفه که د اولادِه مراری دده شد، اینی کارا بُود: مسئولیتِ چوکات های خیمه مُقَدَّس، پُشت بند های شی، ستونهای شی، پایه

های شی، تمام اسباب ازوا و پگ خدمت های که مربوط ازوا موشد؛^{۳۷} امچنان

مستولیت ستونهای چارطرف حولی، پایه های ازوا، میخا و ریسپونای ازوا.

^{۳۸} پیش روی جایگاه مقدس طرف شرق، یعنی پیش روی خیمه ملاقات طرف آفتو برشد موسی و هارون و باچه های شی خیمه میزد؛ اونا وظیفه جایگاه مقدس ره انجام دده مراسم عبادت بنی اسرائیل ره د جای میورد؛ بغیر ازوا هر نفر دیگه که نزدیک میمد، باید کشته موشد. ^{۳۹} پگ کسای که از جم لاویا حساب شد، یعنی کسای ره که موسی و هارون مطابق اولاد بابه های ازوا د امر خداوند حساب کد، پگ باچه های یگ ماهه و بالهتر و پگ مردای ازوا بیست و دو هزار نفر بود.

^{۴۰} اوخته خداوند د موسی گفت: "پگ اولباری بنی اسرائیل ره یعنی باچه های یگ ماهه و بالهتر و مردای ازوا ره حساب کو و تعداد نام های ازوا ره ثبت کو. ^{۴۱} لاویا ره د عوض تمام اولباری های بنی اسرائیل بلده ازمه بگیر و چارپایای لاویا ره د عوض تمام اولباری های چارپایای بنی اسرائیل. ما خداوند استم. ^{۴۲} پس موسی امر رقم که خداوند دزو امر کدد، پگ اولباری ها ره د مینکل بنی اسرائیل حساب کد. ^{۴۳} تعداد پگ اولباری ها که نام های ازوا حساب شد یعنی باچه های یگ ماهه و بالهتر و مردا، بیست و دو هزار و دو صد و هفتاد و سه نفر بود.

^{۴۴} بعد ازو خداوند قد موسی گپ زده گفت: ^{۴۵} "لاویا ره د عوض پگ اولباری های بنی اسرائیل و چارپایای لاویا ره د عوض چارپایای ازوا بگیر؛ لاویا از مه آسته. ما خداوند استم. ^{۴۶} بلده بازخرد دو صد و هفتاد و سه نفر اولباری بنی اسرائیل که از تعداد لاویا کده اضافه شده، ^{۴۷} از هر کدم شی پنج مثقال نقره د مطابق مثقال جایگاه مقدس که بیست گیراه^a یگ مثقال موشه، بگیر ^{۴۸} و نقره بازخرد کسای ره که از تعداد لاویا کده اضافه شده، د هارون و باچه های شی بدی. ^{۴۹} پس موسی نقره بازخرد ره از کسای گرفت که اضافه شد و د جم کسای نبود که د وسیله لاویا بازخرد شد؛

^a ۳:۴۷ وزن «یگ مثقال» تقریباً دوازده گرام بود و وزن «یگ گیراه» یگ کمک زیادتر از نیم گرام بود.

۵۰ او نقره ره از اولباری های بنی اسرائیل گرفت که یک هزار و سیه صد و شصت و پنج مثقال نقره دَ مطابقِ مثقالِ جایگاهِ مُقَدَّسِ بُود، ۵۱ و مُوسا نقره بازخرید ره دَ مطابقِ توره خُداوند دَ هارون و باچه های شی دَد، امو رقم که خُداوند دَ مُوسا امر کُدد.

وظیفه اولادِ بابه های قَهاتیا

۴۲ خُداوند قد مُوسا و هارون گپ زده کُفت: ۲ "اولادِه قَهات ره از مینکلِ لاویا دَ مطابقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا سرشُماری کُو، ۳ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر مردی ره که میتنه دَ جم خِدمتگارا دَ خیمه مَلاقات کار کُنه. ۴ خِدمتِ اولادِه قَهات دَ خیمه مَلاقات اینی بَشه: نِگاهداری و کوچ دَدونِ مُقَدَّسترین چیزا. ۵ وختیکه خیمه گاهِ بنی اسرائیل کوچ مونه، هارون و باچه های شی داخلِ خیمه مُقَدَّس بوره و پرده مُقَدَّسترین جای ره تاه آورده صندوقِ شهادت ره قد شی بپوشنه؛ ۶ و دَ بِلِه ازو یگ پوش از پوستِ نَرم-و-قیمتی قرار دَده یگ رختِ کاملاً لاجوردی دَ بِلِه شی آوار کُنه و دِستک چپوهای شی ره دَ حلقه های ازو تیر کُنه. ۷ دَ رُوی میزِ نانِ حُصُورِ خُداوند اونا یگ رختِ لاجوردی آوار کُنه و دَ بِلِه ازو کاسه ها و قاب ها ره بیله و امچنان پپله ها و صورایی ها ره بلده هدیه وُچی کَدنی؛ نانِ مُقَدَّس ام دَ بِلِه ازو بَشه. ۸ اونا یگ رختِ سُرخ رنگ ره دَ بِلِه ازوا آوار کُنه و او ره قد پوستِ نَرم-و-قیمتی پوشنده دِستک چپوهای شی ره دَ حلقه های ازو تیر کُنه. ۹ اونا یگ رختِ لاجوردی بَگیره و چراغدان ره که بلده روشنی آسته قد چراغای شی، چراغِ گُلگَرک های شی، پطنوس های شی و پگِ ظرفای روغون شی که بلده ازو دَ کار مورِه بپوشنه. ۱۰ بعد ازو او ره و پگِ اَسباب شی ره قد پوستِ نَرم-و-قیمتی بپوشنه و دَ بِلِه زَمبیلِ چوبی بیله. ۱۱ دَ رُوی قُربانگاهِ طَلاییی* اونا یگ رختِ لاجوردی آوار کُنه و او ره قد پوستِ نَرم-و-قیمتی بپوشنه و دِستک چپوهای شی ره دَ حلقه های ازو تیر کُنه. ۱۲ و اونا

* ۴:۱۱ خروج ۴:۱-۴:۳۰

تمام اسباب خدمت ره که قد ازوا د جایگاه مُقَدَّس خدمت مُوشه د یگ رخت لاجوردی بیله و اونا ره قد پوست نرم-و-قیمتی پوشنده د بله زَمبیل چوبی بیله. ^{۱۳} اونا خگِشتر قُربانگاهِ برونزی ره خالی کنه و د رُوی قُربانگاه یگ رختِ ارغوانی آوار کنه. ^{۱۴} بعد ازو پگِ اسبابِ قُربانگاه ره که بلده خدمتِ ازو د کار موره، یعنی آتشدان ها، چنگک ها، خاک انداز ها، کاسه ها و تمام اسبابِ دیگه شی ره د رُوی رخت ایشته د بله ازو یگ پوش از پوست نرم-و-قیمتی آوار کنه و دستک‌چیوهای شی ره د حلقه های ازو تیر کنه. ^{۱۵} وختیکه هارون و باچه های شی پوشندون چیزای مُقَدَّس و پگِ اسبابِ جایگاهِ مُقَدَّس ره خلاص کد و خیمه‌گاه آماده کوچ ددو شد، اوخته اولاده قُهات بییه و اونا ره بُبره؛ مگم اونا د چیزای مُقَدَّس دست نزنه، نَشْنه که بُمره. اینمیا چیزای آسته که اولاده قُهات باید از خیمه مَلاقاتِ اِنْتِقَالَ بَدیه. ^{۱۶} اِلْعَازار باچه هارون پیشوا مَسْئُولِ روغو بلده روشنی، بَخُورِ خوشبوی، هدیه عَله-و-دانه روزانه و روغون مَسَحِ بشه؛ او از تمام جایگاهِ مُقَدَّس و هر چیزی که د مَنه شی آسته نِظَارَتِ کُنه: از پگِ چیزای مُقَدَّس و اسبابِ از جایگاه.

^{۱۷} و خُداوند قد موسی و هارون گپ زده گفت: ^{۱۸} "شمو نیلید که سلسله اولادِ بابه های قُهاتیا از مینکل لایوا قطع شنه. ^{۱۹} پس اینی کار ره بلده ازوا انجام بدید تا زنده بُمنه و نمره: وختیکه قُهاتیا د مُقَدَّسْتَرین چیزا نزدیک مُوشه، هارون و باچه های شی باید داخل بوره و وظیفه و بار هر کدم ازوا ره تعیین کنه. ^{۲۰} مگم قُهاتیا نباید داخل بوره که چیزای مُقَدَّس ره توخ کنه، حتی بلده یگ لحظه ام نه؛ اگه نه اونا مومره."

وِظِیفَه اَوْلَادِ بَابَه های چِرشونیا

^{۲۱} و خُداوند قد موسی گپ زده گفت: ^{۲۲} "اولاده چِرشون ره ام د مُطَابِقِ خانوار های بابه‌کلونا و اولادِ بابه های ازوا سرشماری کو. ^{۲۳} از سی ساله و باله‌تر تا پنجاه ساله، هر کسی ره که میتنه د جم خدمتگارا شامل شده د خیمه مَلاقاتِ خدمت کنه، حساب

کُو. ۲۴ خدمتِ اولادِ بابه های جرشونی دَ بارِه اِنْتِقَالَ دَدُونِ بارِ ازی قرار آسته: ۲۵ اونا باید پرده های خَیمِه مُقَدَّس، یعنی خَیمِه مُلَاقَاتِ ره قد پوشِشِ شی و پوشِشِ پوستِ نَرم-و-قِیمَتی که دَ بِلِه اَزُو آسته و پرده درگِه خَیمِه مُلَاقَاتِ ره اِنْتِقَالَ بَدیه، ۲۶ امچنان پرده های حَوَلی ره که دَ چار طرفِ خَیمِه مُقَدَّس و قُربانگاه آسته و پرده درگِه حَوَلی ره و ریسپونای ازوا و پَگِ اَسبابی ره که بَلدِه ازوا دَ کار مورِه. هر چیزی که لَازِم بَشِه دَ بارِه ازوا انجام دَدِه شُنه، جرشونیا باید انجام بَدیه. ۲۷ تمام خدمتِ جرشونیا باید دَ اَمِرِ هَارُون و باچه های شی انجام دَدِه شُنه، چی کارِ اِنْتِقَالَ دَدُو بَشِه، چی هر کارِ دِیگِه؛ شُمو باید وِظیفِه ازوا و تمام بارهای ازوا ره تعیین کُنید. ۲۸ اینمیا خدمتِ اولادِ بابه های جرشونیا دَ خَیمِه مُلَاقَاتِ آسته؛ و اونا وِظیفِه خُو ره دَ زَبِرِ نَظَرِ اِیتامارِ باچه هَارُون پیشوا انجام بَدیه.

وِظیفِه اولادِ بابه های مراریا

۲۹ "اولادِه مراری ره دَ مُطَابِقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب کُو؛ ۳۰ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی ره که میتنه دَ جَمِ خدمتگارا شامل شُدِه دَ خَیمِه مُلَاقَاتِ خدمت کُنه، حساب کُو. ۳۱ وِظیفِه ازوا دَ بارِه اِنْتِقَالَ دَدُو، دَ پَالُوی تمام خدمت های ازوا دَ خَیمِه مُلَاقَاتِ ازی قرار آسته: چپو های چارتراش جایگاهِ مُقَدَّس، پُشت بندهای شی، سْتُونِ های شی و پایه های شی، ۳۲ سْتُونِ های چارطرفِ حَوَلی و پایه های ازوا، میخ های ازوا، ریسپونای ازوا قد تمام اَسبابِ ازوا و پَگِ چیزی ای که بَلدِه ازوا دَ کار مورِه. شُمو اَسبابِ های ره که اونا باید اِنْتِقَالَ بَدیه نام کَرِفْتِه دَزوا تعیین کُنید. ۳۳ اینمیا وِظیفِه اولادِ بابه های مراریا آسته، دَ پَالُوی تمام خدمت های ازوا دَ خَیمِه مُلَاقَاتِ که اونا باید دَ زَبِرِ نَظَرِ اِیتامارِ باچه هَارُون پیشوا انجام بَدیه."

سرشماری خدمتگرای طایفه لای

۳۴ پس موسی و هارون و رهبرای جماعت، اولادیه قُهات ره دَ مُطابِقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب کد، ۳۵ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی ره که میتنست دَ جمِ خدمتگارا شامل شده دَ خیمه ملاقات خدمت کُنه. ۳۶ کسای که از جمِ ازوا دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های شی حساب شد، دُو هزار و هفت صد و پنجاه نفر بُود. ۳۷ اینمی تعدادِ حساب شده های اولادِ بابه های قُهاتیا بُود، تعدادِ پگِ کسای که دَ خیمه ملاقات خدمت مُوکد و موسی و هارون دَ مُطابِقِ امری که خُداوند دَ وسیله موسی کُدد، حساب کد.

۳۸ کسای که از جمِ اولادیه جرشون دَ مُطابِقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب شد، ۳۹ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی که میتنست دَ جمِ خدمتگارا شامل شده دَ خیمه ملاقات خدمت کُنه، ۴۰ تعدادِ حساب شده های ازوا دَ مُطابِقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا دُو هزار و شش صد و سی نفر بُود. ۴۱ اینمیا حساب شده های اولادِ بابه های جرشونیا بُود، تعدادِ پگِ کسای که دَ خیمه ملاقات خدمت مُوکد و موسی و هارون دَ مُطابِقِ امرِ خُداوند اونا ره حساب کد.

۴۲ کسای که از جمِ اولادیه مراری دَ مُطابِقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب شد، ۴۳ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی که میتنست دَ جمِ خدمتگارا شامل شده دَ خیمه ملاقات خدمت کُنه، ۴۴ تعدادِ حساب شده های ازوا دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا، سه هزار و دُو صد نفر بُود. ۴۵ اینمیا حساب شده های اولادِ بابه های مراربا بُود که موسی و هارون دَ مُطابِقِ امری که خُداوند دَ وسیله موسی کُدد، اونا ره حساب کد.

۴۶ پگِ کسای که از جمِ لاویا دَ وسیله موسی و هارون و رهبرای اسرائیل دَ مُطابِقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب شد، ۴۷ از سی ساله و باله تر تا

پنجاه ساله، هر کسی که آمادۀ خدمت بود و میتنست کارِ خدمت و کارِ انتقالِ دَدو ره
 دَ خیمه مَلاقات انجام بَدیه، ^{۴۸} تعدادِ حساب شُدۀ های ازوا هشت هزار و پنج صد و
 هشتاد نفر بود. ^{۴۹} دَ مطابقِ امرِ خُداوند دَ وسیلهِ موسیٰ اونا دَ وظیفه های مُختلِفِ مَقَرَر
 شُد تا کارِ خدمت و انتقالِ دَدو ره انجام بَدیه.
 دَ امزی رقم اونا دَ وسیلهِ موسیٰ حساب شُد، امو رقم که خُداوند دَزُو امر کُد.

پاک نگاه کردنِ خیمه‌گاه

۵ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^۲ "دَ بنی اسرائیل امر کُو تا اونا هر کسی ره
 که کولی^a گِرِفته و هر کسی ره که آوریزی دره و هر کسی ره که دَ وسیلهِ دست
 زَدو دَ جنازه ناپاک شُدۀ، از خیمه‌گاه بُر کُنه. ^۳ چی مرد بَشه، چی خاتُو، اونا ره بُر
 کُنید. اونا ره از خیمه‌گاه بُر کُنید تا اونا خیمه‌گاهِ خُو ره، یعنی جایی ره که ما دَ مینکل
 ازوا بُود-و-باش دَرُم، نَجِس نَکُنه." ^۴ پس بنی اسرائیل امو رقم کد و امو کسا ره از
 خیمه‌گاه بُر کد. امو رقم که خُداوند دَ موسیٰ گُفتُد، بنی اسرائیل امو رقم کد.

جرمانه خطا

۵ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^۶ "دَ بنی اسرائیل بُگی: ^۱ وختی یگ مرد یا خاتُو
 دَ ضِدِ یگ انسان مُرتکِبِ گناه موشه و دَ خُداوند خیانت مَوکُنه، او نفر مُجرِم موشه.
^۷ او باید گناهی ره که کده، اقرار کنه و تاوانِ جُرم خُو ره مُکَمَل آورده پنج یگِ ازو
 ره ام دَ بِلِه شی اضافه کُنه؛ اوخته او ره دَ امزُو کس بَدیه که دَ ضِدِ شی جُرم کده.
^۸ اگه امو نفرِ آسیب دیده مُرده بَشه و کُدَم قوما ی نزدیک نَدشته بَشه که تاوانِ جُرم دَز
 شی دَدۀ شُنه، اوخته تاوانِ جُرم دَ خُداوند دَدۀ شُنه و از پیشوا بَشه؛ ای علاوهِ از قوچ

^a ۵:۲ دَ جای «کولی» دَ زبونِ عبرانی «مَرَضِ جلدی ساری» نوشته یه. دَ باقی کِتاب ام معنای مَرَضِ
 کولی عینِ چیز آسته.

کِفاره آسته که قد شی بلده نفرِ مُجْرِمِ کِفاره مُوشه.^۹ از تمام هدیه های مُقَدَّسِ بنی اسرائیل، هر هدیه ره که اونا دَ پیشوا میره، ازو مُوشه.^{۱۰} هدیه های مُقَدَّسِ هر نفر از خود شی مُوشه، و هر چیزی ره که او نفر دَ پیشوا میدیه، ازو مُوشه.^{۱۱}

خاتونوی که زیر شک شوی خو قرار میگیره

۱۱ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^{۱۲} ”قد بنی اسرائیل گپ بزَن و دزوا بُگی: ‘اگه خاتونِ کُدم کس گمراه شُده دزُو خیانتِ کُنه ^{۱۳} و یگ مردِ دیگه قد ازو خاو شُنه و ای کار از شوی شی تاشه بَشه، یعنی تاشه بَشه که او خود ره نَجِس کده، اگه دَ ضِدِ ازو کُدم شاهدِ ام نَبَشه و دَ غَیْتِ فَعِلِ زِنا گِرِفْتار نَشُده بَشه، ^{۱۴} و اگه احساسِ غَیْرَتِ دَ بِلَه امزُو مردِ بییه و دَ باره خاتونِ خو که خود ره نَجِس کده غَیْرَتِ کُنه یا ام اگه احساسِ غَیْرَتِ دَ بِلَه امزُو مردِ بییه و دَ باره خاتونِ خو غَیْرَتِ کُنه دَ حالیکه او خود ره نَجِس نکده، ^{۱۵} دَ هر دُو صورتِ امو مردِ باید خاتونِ خو ره دَ حُضُورِ پیشوا بُره و هدیه ره که بلده خاتونِ شی آسته، یعنی دَهمِ حِصّه یگ ایفه^{۱۶} آرد جو ره ام بیره؛ او دَ بِلَه هدیه روغو شیو نَکُنه و دَ بِلَه شی کُنْدَر نیله، چراکه او یگ هدیه غَلّه-و-دانه بلده غَیْرَتِ آسته و یگ هدیه یادآوری که گناه ره دَ یاد میره.

۱۶ اوخته پیشوا امو خاتو ره نزدیک بیره و دَ حُضُورِ خُداوند ایسته کُنه؛ ^{۱۷} و پیشوا او مُقَدَّسِ ره دَ یگ ظَرَفِ گَلِیِ بَگیره و یگ مقدارِ خاک از زمینِ حَیمه مُقَدَّسِ گِرِفْتِه دَ مَنَه او پورته کُنه. ^{۱۸} و پیشوا امو خاتو ره دَ حُضُورِ خُداوند ایسته کده موبای ازو ره واز کنه و هدیه یادآوری ره که هدیه غَیْرَتِ آسته دَ بِلَه دِستِ ازو بیله و او تلخِ لعنتِ دَ دِستِ پیشوا بَشه. ^{۱۹} اوخته پیشوا امو خاتو ره قَسَمِ دَده دَزِ شی بُگیه: ”اگه یگو مردِ قد تو خاو نکده و اگه تو سونِ ناپاکی نَرَفْتِه دَ حالیکه زیرِ نِکاحِ شوی خو بُودِی، امزی او تلخِ لعنتِ سالِمِ بُمَنی. ^{۲۰} لیکن اگه تو گمراه شُدِی دَ حالیکه زیرِ نِکاحِ شوی

^a ۱۵:۵ دَهمِ حِصّه یگ ایفه تقریباً یگ و نیم کیلوگرام مُوشه.

خُو بُودے و خود ره نَجِس کدے و یگو مَرِدِ دِیگه بَعِیر از شُوی تُو قد تُو خاو کده”
 ۲۱ - دَ امزی غَیت پیشوا اُمُو خاتُو ره قَسَمِ لعنتِ بَدیه و دَ خاتُو بُگیه: - ”خُداوند تُو
 ره دَ مینکلِ قَوْمِ تُو مایه لعنت و قَسَمِ جور کُنه و رَحَمِ تُو ره خُشک^{۲۱} کده کُوره تُو ره
 آماسِ دَلجی کُنه؛ ۲۲ و امی آوِ لعنتِ دَ کُوره تُو داخلِ شُدِه کُوره تُو ره آماسِ دَلجی کُنه
 و رَحَمِ تُو ره خُشک. ” و اُمُو خاتُو بُگیه: ”آمین، آمین!“

۲۳ اوخته پیشوا امی لعنتِ ها ره دَ یگِ طومارِ نِوشته کُنه و اونا ره دَ مَنِه آوِ تلخ
 بُشویه. ۲۴ و اُمُو آوِ تلخِ لعنتِ ره دَ امزُو خاتُو وُچی دَلجی کُنه؛ اوخته اُمُو آوِ لعنتِ دَ
 داخلِ اَزُو رفته دَ تلخیِ تَبَدیلِ موشه. ۲۵ بعد اَزُو پیشوا هدیهِ غَیرتِ ره از دِستِ خاتُو
 گِرَفته اُمُو هدیه ره دَ حُضُورِ خُداوندِ بَلند کُنه و دَ نَزْدِیکِ قُربانگاهِ بیره؛ ۲۶ پیشوا یگِ
 مُشتِ امزُو هدیه گِرَفته دَ عِنوانِ نشانیِ هدیه دَ بِلِه قُربانگاهِ بَسُوزنه و بعد اَزُو اُمُو آوِ
 ره دَ خاتُو وُچی دَلجی کُنه. ۲۷ امی که آوِ ره دَزُو وُچی دَلجی کُنه، اگه آوِ خود ره نَجِس
 کده دَ شُوی خُو خیانتِ کده بَشه، اُمُو آوِ لعنتِ دَ داخلِ اَزُو رفته تلخِ موشه و کُوره اَزُو
 آماسِ کده رَحَمِ شی خُشکِ موشه و اُمُو خاتُو دَ مینکلِ قَوْمِ خُو مایه لعنتِ جورِ موشه.
 ۲۸ ولے اگه اُمُو خاتُو خود ره نَجِس نَکده بَشه و پاکِ بَشه، اوخته آوِ سالمِ مومنه و
 مِیْتَنِه اولادِ بَزِیه.

۲۹ اینمی قانُونِ غَیرتِ آسته دَ باره خاتُونی که دَ زِیرِ نِکاحِ شُوی خُو بَشه و گُمراهِ شُدِه
 خود ره نَجِس کده بَشه، ۳۰ یا مردی که روحِ غَیرتِ دَ بِلِه شی بییه و آوِ دَ باره خاتُونِ
 خُو غَیرتِ کُنه. پیشوا باید اُمُو خاتُو ره دَ حُضُورِ خُداوندِ ایسته کُنه و پِگِ امزی قانُونِ
 ره دَ بِلِه اَزُو اجرا کُنه. ۳۱ دَمزی قَضیه اُمُو مَرِدِ بے گُناه آسته، ولے خاتُو اگه گُناه کده
 بَشه، جَزایِ گُناهِ خُو ره مِینگره.“

^a ۵:۲۱ دَ جای «رَحَم» دَ زِیونِ عِبرانی «رَن» نِوشته یه. دَ آیه ۲۲ و ۲۷ ام عَینِ چیزِ آسته.

قائون نذر

۶

۱ خداوند قد موسیٰ گپ زده گفت: ۲ "قد بنی اسرائیل گپ بزَن و دزوا بُگی: وختیکه یگ مُرد یا خاتو نذرِ خاص یعنی نذرِ وَقَف دَ گردون خُو میگیره و خود ره بلده خُداوند وَقَف مونه، ۳ او باید از شرابِ انگور و شراب های دیگه پرهیز کنه و سیرکه انگور و سیرکه دیگه چیزا ره وُچی نکنه؛ از هیچ رقم آو انگور وُچی نکنه و انگور تازه یا خُشک نخوره. ۴ او دَ تمام روزای وَقَف خُو چیزای ره که از تاگِ انگور حاصل موشه نخوره، از خسته گرفته تا پوست شی. ۵ او دَ تمام روزای نذرِ وَقَف خُو تیغ ره دَ سر خُو نزنه؛ تا تکمیل شُدونِ روزای که خود ره بلده خُداوند وَقَف کده، مُقَدَّس بَشه و ببله که گیسو ها یعنی موی های سر شی دراز بییه. ۶ او دَ تمام روزای که خود ره بلده خُداوند وَقَف کده، باید دَ نزدیکِ جنازه نَره. ۷ حتی اگه آته، آبه، برار یا خوار شی ام بُمَره؛ او باید خود ره نَجس نکنه، چراکه نشانِ وَقَفِ اَرُو بلده خُدا شی دَ سرِ اَرُو آسته. ۸ او دَ تمام روزای وَقَف خُو بلده خُداوند مُقَدَّس آسته.

۹ اگه یگو کس بے بلغه دَ پالوی اَرُو بُمَره و سرِ وَقَف شُده اَرُو نَجس شنه، اوخته او سر خُو ره دَ روزِ پاک شُدون خُو تراش کنه، یعنی دَ روزِ هفتم تراش کنه. ۱۰ او دَ روزِ هشتم یگ جوره قُمری یا دُو چوجه کوتر ره دَ پیشِ پیشوا دَ دانِ درگه خیمه ملاقات بیره ۱۱ و پیشوا یکی ازوا ره دَ عنوانِ قُرَبانی گناه و دیگه شی ره دَ عنوانِ قُرَبانی سوختنی تقدیم کده بلده اَرُو کِفاره کنه، چراکه او نفر بخاطرِ جنازه گناه کده؛ دَ امزُو روز او سر خُو ره دُوباره تقدیس کنه ۱۲ و روزای وَقَف خُو ره از نو بلده خُداوند نذر کنه و یگ نَرَبه یگ ساله ره دَ عنوانِ قُرَبانی جُرم بیره. روزای پیشِ اَرُو حساب نموشه، چراکه سرِ وَقَف شُده شی نَجس شد.

۱۳ اینی قائون ره نفرِ وَقَف شُده دَ امزُو روز دَ جای بیره که روزای وَقَفِ اَرُو تکمیل موشه؛ او باید دَ دانِ درگه خیمه ملاقات آورده شنه ۱۴ و او قُرَبانی خُو ره دَ خُداوند

تقدیم کنه، یعنی یگ نَرِبَرَه یگ ساله و بے عیب دَ عِنَوَانِ قُرْبَانِیِ سوختنی، یگ باره ماده یگ ساله و بے عیب دَ عِنَوَانِ قُرْبَانِیِ گناه، یگ فُوجِ بے عیب دَ عِنَوَانِ قُرْبَانِیِ سلامتی،^{۱۵} یگ تُکری نانِ فطیر، تُکی های ره که از بهترین آرد و قد روغو گت شده بشه و نان های فطیرِ تُنک ره که دَ رُوی شی روغو ملیده شده بشه قد هدیه غَلّه-و-دانه ازوا و قد هدیه های وُچی کدنی ازوا.^{۱۶} پیشوا امو چیزا ره دَ حُضُورِ خُداوند بیره و قُرْبَانِیِ گناه و قُرْبَانِیِ سوختنی ازو ره تقدیم کنه.^{۱۷} او فُوجِ ره دَ عِنَوَانِ قُرْبَانِیِ سلامتی قد تُکری نانِ فطیر دَ خُداوند تقدیم کنه و هدیه غَلّه-و-دانه و هدیه وُچی کدنی ازو نفر ره ام تقدیم کنه.^{۱۸} اوخته نفرِ وَقَفِ شده سرِ تقدیس شده خُو ره دَ دانِ درگه خیمه مُلاقاتِ کل کنه و موی سرِ تقدیس شده خُو ره گِرَفْتَه دَ آتشی پورته کنه که دَ زِبِرِ قُرْبَانِیِ سلامتی آسته.^{۱۹} پیشوا یگ قی جوشنده شده فُوجِ ره قد یگ تُکی فطیر و یگ نانِ فطیرِ تُنک از تُکری گِرَفْتَه دَ بِلَهِ دِسْتِ نفرِ وَقَفِ شده بیله؛ ای کار ره بعد از تَرِاشِ شُدونِ سرِ تقدیس شده ازو کنه.^{۲۰} اوخته پیشوا اونا ره دَ عِنَوَانِ هدیه بلند کدنی دَ حُضُورِ خُداوند بلند کنه؛ اونا قد سِبِنَه بلند شده و رانِ تقدیم شده حِصّه مُقدّسِ بلده پیشوا آسته. بعد ازو امو نفرِ وَقَفِ شده میتنه شراب وُچی کنه.

^{۲۱} ای قَانُونِ بلده نفرِ وَقَفِ شده آسته که دَ گردون خُو نذر میگیره. قُرْبَانِیِ ازو بلده خُداوند باید مُطابِقِ نذر شی بشه، علاوه از چیزی که او میتنه تقدیم کنه. او مُطابِقِ نذری که دَ گردون خُو گِرَفْتَه باید عمل کنه و قَانُونِ ره بلده وَقَفِ خُو اجرا کنه.”

بَرَکَتِ پِیشَوایوِ بِلَدِه بَنیِ إِسْرَائِیلِ

^{۲۲} خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفْت: ^{۲۳} ”قد هارون و باچه های شی گپ بَرَن و دزوا بگی: ‘بنیِ إِسْرَائِیلِ ره دَ امزی طریقه بَرَکَتِ بَدید و دزوا بگی:

^{۲۴} ”خُداوند تُو ره بَرَکَتِ بَدیه و از تُو مُحَافِظَتِ کنه.

^{۲۵} خُداوند قد نُورِ رُویِ خُو دَ بِلَهِ تُو روشنی کنه و فِیضِ ازو نصیب تُو شنه.

۲۶ خُداوند رُوی خُو ره سُون تُو كُنه و دَز تُو صُلح-و-آرامِش بَدیه. “
 ۲۷ دَمزی رِقْم اُونَا نام مَرِه دَ پِیش بَنی إِسرائیل بَگیرِه و ما اُونَا ره بَرکت مِیدیم.”

هدیه ها بَلدِه تقدِیسی جایگاهِ مُقدَّس و وَقِفِ قُربانگاه

۱ دَ روزی که مُوسیٰ کارِ ایسته کدونِ جایگاهِ مُقدَّس ره تکمیل کد و اُو ره قد پگِ
 أسبابِ شی مَسَح کده تقدِیس کد و قُربانگاه و تمامِ أسبابِ شی ره ام مَسَح کده
 تقدِیس کد،^۲ رهبرایِ إِسرائیل که کُنه کلونایِ اولادِ بابِه های ازوا بُود، هدیه تقدیم کد.
 اُونَا رهبرایِ طایفه ها بُود که دَ بِلِه حسابِ شُدِه های بَنی إِسرائیل مُقَرَّر شُدُد. ^۳ اُونَا
 هدیه های خُو ره که دَ حُضُورِ خُداوند اُورِد، شَش گاڈی سرپوشیدِه و دوازده گاو بُود:
 از طرفِ هر دُو رهبرِ یگ گاڈی و از طرفِ هر کُدمِ ازوا یگ نرگاو. و اُونَا اُمُو هدیه ها
 ره دَ پِیشِ رُوی جایگاهِ مُقدَّس تقدیم کد.

۴ اوخته خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^۵ ”اُمُو هدیه ها ره ازوا قَبُول کُو تا بَلدِه
 خِدْمَت دَ خَیمِه مُلَاقَاتِ اسْتِفَادِه شُنِه. اُونَا ره دَ لاویا بَدی، دَ هر کُدمِ شی نَظَر دَ خِدْمَت
 شی.“ ^۶ پَس مُوسیٰ گاڈی ها و گاو ها ره گِرِفت و اُونَا ره دَ لاویا تسلیم کد. ^۷ دُو گاڈی
 و چار گاو دَ اولادِه چَرشون دَد، دَ مُطابِقِ خِدْمَتِ ازوا، ^۸ و چار گاڈی و هشت گاو دَ
 اولادِه مِراری دَد، دَ مُطابِقِ خِدْمَتِ ازوا، که پگِ ازوا دَ زِیرِ دِستِ اِیتامارِ باچِه هارُون
 خِدْمَت مُوکد. ^۹ مِگم دَ اولادِه قُهاتِ هیچ چیز نَدَد، چراکه اُونَا مَسئُولِیتِ بُردونِ چِیزایِ
 مُقدَّس ره دَشْت و اُونَا ره دَ شانِه های خُو موبُرِد.

۱۰ رهبرا ام بَلدِه وَقِف کدونِ قُربانگاه از روزی که اُو مَسَح شُد هدیه ها تقدیم کد؛
 اُونَا هدیه های خُو ره دَ پِیشِ قُربانگاه تقدیم کد. ^{۱۱} ازی که خُداوند دَ مُوسیٰ گُفْتُد: ”دَ
 یگ روز یگ رهبرِ هدیه خُو ره بَلدِه وَقِف کدونِ قُربانگاه تقدیم کُنه،“ اُونَا اُمُو رِقْم کد.
^{۱۲} کسی که دَ روزِ اولِ هدیه خُو ره تقدیم کد، نَحشونِ باچِه عَمیناداب از طایفه یهُودا
 بُود. ^{۱۳} هدیه اَزویگِ ظرفِ نُقرهیی بُود که یگ صد و سی مِثقالِ وَزن دَشْت و یگ تَشْتِ

نُقره‌یی که هفتاد مِثقالِ وَزَنِ دَشْت؛ وَزَنِ هَر دُو‌ی شِی دَ مُطابِقِ مِثقالِ جِایگاهِ مُقدَّسِ بُود و هَر دُو‌ی ازوا پُر از بَهِتَرینِ آردِ روغو گِث شُدِه بَلدِه هَدیه‌ عَلمَه-و-دانه بُود؛ ^{۱۴} امچنان یگِ جامکِ طِلابِی که دَه مِثقالِ وَزَنِ دَشْت و پُر از بُخوَرِ خوشبُوی بُود؛ ^{۱۵} یگِ جونِه‌گاو، یگِ قُوج و یگِ نَرَبَرِه یگِ سالِه بَلدِه قُربانیِ سوختنی؛ ^{۱۶} یگِ تُکِه بَلدِه قُربانیِ گُناه؛ ^{۱۷} و دُو‌گاو، پَنجِ قُوج، پَنجِ تُکِه و پَنجِ نَرَبَرِه یگِ سالِه بَلدِه قُربانیِ سلامتی. ای هَدیه نَحشونِ باچِه عَمینادابِ بُود.

^{۱۸} دَ رُوزِ دُوم، نَتَنائیلِ باچِه صوغَرِ رهبرِ اولادِه یساکارِ هَدیه تقدیمِ کد. ^{۱۹} هَدیه ره که تقدیمِ کد، یگِ ظرفِ نُقره‌یی بُود که یگِ صد و سی مِثقالِ وَزَنِ دَشْت و یگِ تَشْتِ نُقره‌یی که هفتاد مِثقالِ وَزَنِ دَشْت؛ وَزَنِ هَر دُو‌ی شِی دَ مُطابِقِ مِثقالِ جِایگاهِ مُقدَّسِ بُود و هَر دُو‌ی ازوا پُر از بَهِتَرینِ آردِ روغو گِث شُدِه بَلدِه هَدیه‌ عَلمَه-و-دانه بُود؛ ^{۲۰} امچنان یگِ جامکِ طِلابِی که دَه مِثقالِ وَزَنِ دَشْت و پُر از بُخوَرِ خوشبُوی بُود؛ ^{۲۱} یگِ جونِه‌گاو، یگِ قُوج و یگِ نَرَبَرِه یگِ سالِه بَلدِه قُربانیِ سوختنی؛ ^{۲۲} یگِ تُکِه بَلدِه قُربانیِ گُناه ^{۲۳} و دُو‌گاو، پَنجِ قُوج، پَنجِ تُکِه و پَنجِ نَرَبَرِه یگِ سالِه بَلدِه قُربانیِ سلامتی. ای هَدیه نَتَنائیلِ باچِه صوغَرِ بُود.

^{۲۴} دَ رُوزِ سِوم، اِلیابِ باچِه حیلونِ رهبرِ اولادِه زَبولونِ هَدیه تقدیمِ کد. ^{۲۵} هَدیه اَزو یگِ ظرفِ نُقره‌یی بُود که یگِ صد و سی مِثقالِ وَزَنِ دَشْت و یگِ تَشْتِ نُقره‌یی که هفتاد مِثقالِ وَزَنِ دَشْت؛ وَزَنِ هَر دُو‌ی شِی دَ مُطابِقِ مِثقالِ جِایگاهِ مُقدَّسِ بُود و هَر دُو‌ی ازوا پُر از بَهِتَرینِ آردِ روغو گِث شُدِه بَلدِه هَدیه‌ عَلمَه-و-دانه بُود؛ ^{۲۶} امچنان یگِ جامکِ طِلابِی که دَه مِثقالِ وَزَنِ دَشْت و پُر از بُخوَرِ خوشبُوی بُود؛ ^{۲۷} یگِ جونِه‌گاو، یگِ قُوج و یگِ نَرَبَرِه یگِ سالِه بَلدِه قُربانیِ سوختنی؛ ^{۲۸} یگِ تُکِه بَلدِه قُربانیِ گُناه؛ ^{۲۹} و دُو‌گاو، پَنجِ قُوج، پَنجِ تُکِه و پَنجِ نَرَبَرِه یگِ سالِه بَلدِه قُربانیِ سلامتی. ای هَدیه اِلیابِ باچِه حیلونِ بُود.

۳۰ دَ رُوزِ چَارْم، اِلْيُصُورِ بَاجِه شِدْيَعُورِ رَهْبِرِ اَوْلَادِه رَثْوِيِن هَدِيَه تَقْدِيْم كَد. ۳۱ هَدِيَه اَزُو يِگ ظَرْفِ نُقْرَهِيِي بُود كِه يِگ صَد و سِي مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ و يِگ تَشْتِ نُقْرَهِيِي كِه هَفْتَادِ مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ؛ وَزْنِ هِر دُوِي شِي دَ مُطَابِقِ مِثْقَالِ جَايْگَاهِ مُقَدَّسِ بُود و هِر دُوِي اَزُوا پُرِ اَزِ بَهْتَرِيِن اَرْدِ رُوغُو گِثِ شُدِه بَلَدِه هَدِيَه عَلَّه-و-دَانِه بُود؛ ۳۲ امِچْنَانِ يِگ جَامَكِ طَلَايِي كِه دَه مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ و پُرِ اَزِ بُوخُورِ خُوشْبُوِي بُود؛ ۳۳ يِگ جُونِه گَاو، يِگ قُوجِ و يِگ نَرَبْرَه يِگ سَالِه بَلَدِه قُرْبَانِي سُوخْتَنِي؛ ۳۴ يِگ تَكِه بَلَدِه قُرْبَانِي گَنَاهِ ۳۵ و دُو گَاو، پَنجِ قُوجِ، پَنجِ تَكِه و پَنجِ نَرَبْرَه يِگ سَالِه بَلَدِه قُرْبَانِي سَلَامَتِي. اِي هَدِيَه اِلْيُصُورِ بَاجِه شِدْيَعُورِ بُود.

۳۶ دَ رُوزِ پَنجَم، شَلُومِيئِيلِ بَاجِه صُورِبَشْدَايِ رَهْبِرِ اَوْلَادِه شِمْعُونِ هَدِيَه تَقْدِيْم كَد. ۳۷ هَدِيَه اَزُو يِگ ظَرْفِ نُقْرَهِيِي بُود كِه يِگ صَد و سِي مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ و يِگ تَشْتِ نُقْرَهِيِي كِه هَفْتَادِ مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ؛ وَزْنِ هِر دُوِي شِي دَ مُطَابِقِ مِثْقَالِ جَايْگَاهِ مُقَدَّسِ بُود و هِر دُوِي اَزُوا پُرِ اَزِ بَهْتَرِيِن اَرْدِ رُوغُو گِثِ شُدِه بَلَدِه هَدِيَه عَلَّه-و-دَانِه بُود؛ ۳۸ امِچْنَانِ يِگ جَامَكِ طَلَايِي كِه دَه مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ و پُرِ اَزِ بُوخُورِ خُوشْبُوِي بُود؛ ۳۹ يِگ جُونِه گَاو، يِگ قُوجِ و يِگ نَرَبْرَه يِگ سَالِه بَلَدِه قُرْبَانِي سُوخْتَنِي؛ ۴۰ يِگ تَكِه بَلَدِه قُرْبَانِي گَنَاهِ؛ ۴۱ و دُو گَاو، پَنجِ قُوجِ، پَنجِ تَكِه و پَنجِ نَرَبْرَه يِگ سَالِه بَلَدِه قُرْبَانِي سَلَامَتِي. اِي هَدِيَه شَلُومِيئِيلِ بَاجِه صُورِبَشْدَايِ بُود.

۴۲ دَ رُوزِ شَشْم، اِلْيَاسَافِ بَاجِه دَعُوئِيلِ رَهْبِرِ اَوْلَادِه جَادِ هَدِيَه تَقْدِيْم كَد. ۴۳ هَدِيَه اَزُو يِگ ظَرْفِ نُقْرَهِيِي بُود كِه يِگ صَد و سِي مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ و يِگ تَشْتِ نُقْرَهِيِي كِه هَفْتَادِ مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ؛ وَزْنِ هِر دُوِي شِي دَ مُطَابِقِ مِثْقَالِ جَايْگَاهِ مُقَدَّسِ بُود و هِر دُوِي اَزُوا پُرِ اَزِ بَهْتَرِيِن اَرْدِ رُوغُو گِثِ شُدِه بَلَدِه هَدِيَه عَلَّه-و-دَانِه بُود؛ ۴۴ امِچْنَانِ يِگ جَامَكِ طَلَايِي كِه دَه مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ و پُرِ اَزِ بُوخُورِ خُوشْبُوِي بُود؛ ۴۵ يِگ جُونِه گَاو، يِگ قُوجِ و يِگ نَرَبْرَه يِگ سَالِه نَرِ بَلَدِه قُرْبَانِي سُوخْتَنِي؛ ۴۶ يِگ تَكِه بَلَدِه قُرْبَانِي گَنَاهِ؛ ۴۷ و دُو گَاو،

پنج قُوچ، پنج نُکه و پنج نَرَبِه یگ ساله بلده قُرَبانی سلامتی. ای هدیه ایساف باچه دعوییل بُود.

۴۸ دَ روز هفتم، ایسَمع باچه عمیهود رهبر اولاده افرایم هدیه تقدیم کد. ۴۹ هدیه ازو یگ ظرف نُقرهیی بُود که یگ صد و سی مِثقال وَزن دشت و یگ تَشْتِ نُقرهیی که هفتاد مِثقال وَزن دشت؛ وَزن هر دُوی شی دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدَّس بُود و هر دُوی ازوا پُر از بهترین آرد روغو گت شُده بلده هدیه غَلَّه-ودانه بُود؛ ۵۰ امچنان یگ جامکِ طِلایی که ده مِثقال وَزن دشت و پُر از بُخورِ خوشبوی بُود؛ ۵۱ یگ جونه گاو، یگ قُوچ و یگ نَرَبِه یگ ساله بلده قُرَبانی سوختنی؛ ۵۲ یگ نُکه بلده قُرَبانی گناه؛ ۵۳ و دُو گاو، پنج قُوچ، پنج نُکه و پنج نَرَبِه یگ ساله بلده قُرَبانی سلامتی. ای هدیه ایسَمع باچه عمیهود بُود.

۵۴ دَ روز هشتم، جَمَلِیئیل باچه فدهصُور رهبر اولاده مَنَسَی هدیه تقدیم کد. ۵۵ هدیه ازو یگ ظرف نُقرهیی بُود که یگ صد و سی مِثقال وَزن دشت و یگ تَشْتِ نُقرهیی که هفتاد مِثقال وَزن دشت؛ وَزن هر دُوی شی دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدَّس بُود و هر دُوی ازوا پُر از بهترین آرد روغو گت شُده بلده هدیه غَلَّه-ودانه بُود؛ ۵۶ امچنان یگ جامکِ طِلایی که ده مِثقال وَزن دشت و پُر از بُخورِ خوشبوی بُود؛ ۵۷ یگ جونه گاو، یگ قُوچ و یگ نَرَبِه یگ ساله بلده قُرَبانی سوختنی؛ ۵۸ یگ نُکه بلده قُرَبانی گناه؛ ۵۹ و دُو گاو، پنج قُوچ، پنج نُکه و پنج نَرَبِه یگ ساله بلده قُرَبانی سلامتی. ای هدیه جَمَلِیئیل باچه فدهصُور بُود.

۶۰ دَ روز نهم، اَبیدان باچه جدعونی رهبر اولاده بنیامین هدیه تقدیم کد. ۶۱ هدیه ازو یگ ظرف نُقرهیی بُود که یگ صد و سی مِثقال وَزن دشت و یگ تَشْتِ نُقرهیی که هفتاد مِثقال وَزن دشت؛ وَزن هر دُوی شی دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدَّس بُود و هر دُوی ازوا پُر از بهترین آرد روغو گت شُده بلده هدیه غَلَّه-ودانه بُود؛ ۶۲ امچنان یگ جامکِ طِلایی که ده مِثقال وَزن دشت و پُر از بُخورِ خوشبوی بُود؛ ۶۳ یگ جونه گاو، یگ قُوچ

و یگ نرَبْرَه یگ ساله بَلَدِه قُرْبانی سوختنی؛ ^{۶۴} یگ تُکِه بَلَدِه قُرْبانی گُناه؛ ^{۶۵} و دُو گاو، پَنج قُوچ، پَنج تُکِه و پَنج نرَبْرَه یگ ساله بَلَدِه قُرْبانی سلامتی. ای هدیه اَبیدان باچه جدعونی بُود.

^{۶۶} دَ روز دَهْم، اَخِیعِرِزِزِ باچه عمیشدای رهبرِ اولادِه دان هدیه تقدیم کد. ^{۶۷} هدیه اَزو یگ ظرفِ نُقرهیی بُود که یگ صد و سی مِثقالِ وَزن دَشت و یگ تَشتِ نُقرهیی که هفتاد مِثقالِ وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُو شی دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدَّس بُود و هر دُو شی پُر از بَهِتَرین آردِ روغو گت شُدِه بَلَدِه هدیه غَلَّه-و-دانه بُود. ^{۶۸} امچنان یگ جامکِ طَلایی که دِه مِثقالِ وَزن دَشت و پُر از بُوخوِرِ خوشبوی بُود؛ ^{۶۹} یگ جونه گاو، یگ قُوچ و یگ نرَبْرَه یگ ساله بَلَدِه قُرْبانی سوختنی؛ ^{۷۰} یگ تُکِه بَلَدِه قُرْبانی گُناه؛ ^{۷۱} و دُو گاو، پَنج قُوچ، پَنج تُکِه و پَنج نرَبْرَه یگ ساله بَلَدِه قُرْبانی سلامتی. ای هدیه اَخِیعِرِزِزِ باچه دان بُود.

^{۷۲} دَ روزِ یازدَهْم، فَجَعِیئیلِ باچه عُکرانِ رهبرِ اولادِه اَشیرِ هدیه تقدیم کد. ^{۷۳} هدیه اَزو یگ ظرفِ نُقرهیی بُود که یگ صد و سی مِثقالِ وَزن دَشت و یگ تَشتِ نُقرهیی که هفتاد مِثقالِ وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُو شی دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدَّس بُود و هر دُو اَزوا پُر از بَهِتَرین آردِ روغو گت شُدِه بَلَدِه هدیه غَلَّه-و-دانه بُود؛ ^{۷۴} امچنان یگ جامکِ طَلایی که دِه مِثقالِ وَزن دَشت و پُر از بُوخوِرِ خوشبوی بُود؛ ^{۷۵} یگ جونه گاو، یگ قُوچ و یگ نرَبْرَه یگ ساله بَلَدِه قُرْبانی سوختنی؛ ^{۷۶} یگ تُکِه بَلَدِه قُرْبانی گُناه؛ ^{۷۷} و دُو گاو، پَنج قُوچ، پَنج تُکِه و پَنج نرَبْرَه یگ ساله بَلَدِه قُرْبانی سلامتی. ای هدیه فَجَعِیئیلِ باچه عُکرانِ بُود.

^{۷۸} دَ روزِ دوازدهْم، اَخِیرِ عینانِ رهبرِ اولادِه نَفتالی هدیه تقدیم کد. ^{۷۹} هدیه اَزو یگ ظرفِ نُقرهیی بُود که یگ صد و سی مِثقالِ وَزن دَشت و یگ تَشتِ نُقرهیی که هفتاد مِثقالِ وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُو شی دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدَّس بُود و هر دُو اَزوا پُر از بَهِتَرین آردِ روغو گت شُدِه بَلَدِه هدیه غَلَّه-و-دانه بُود؛ ^{۸۰} امچنان یگ جامکِ

طَلَّایی که ده مِثقال وزن دشت و پُر از بُخورِ خوشبوی بود؛ ^{۸۱} یگ جونه‌گاو، یگ قُوج و یگ نَرَبِه یگ ساله بلده قُربانی سوختنی؛ ^{۸۲} یگ تَکه بلده قُربانی گُناه؛ ^{۸۳} و دُو گاو، پَنج قُوج، پَنج تَکه و پَنج نَرَبِه یگ ساله بلده قُربانی سلامتتی. ای هدیه اَخیرِ ع باچه عینان بُود.

^{۸۴} جُمِله هدیه ها بلده وَقف کدون قُربانگاه از طرف رهبرای اسرائیل از روزی که او مَسَح شُد اینی بُود: دوازده ظرفِ نُقرهیی، دوازده تَشْتِ نُقرهیی و دوازده جامکِ طَلَّایی. ^{۸۵} هر ظرفِ نُقرهیی یگ صد و سی مِثقال و هر تَشْتِ نُقرهیی هفتاد مِثقال وزن دشت که وزنِ تمامِ ظرفای نُقرهیی دُو هزار و چار صد مِثقال نُقره دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّس بُود. ^{۸۶} دوازده جامکِ طَلَّایی که پُر از بُخورِ خوشبوی بُود، هر کُدَم شی ده مِثقال دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّس وزن دشت که وزنِ تمامِ جامکِ های طَلَّایی یگ صد و بیست مِثقال بُود. ^{۸۷} پَگِ چارپایای که بلده قُربانی سوختنی آورده شُدُد، دوازده نَرگاو، دوازده قُوج و دوازده نَرَبِه یگ ساله قد هدیه غَله-و-دانه ازوا بُود؛ امچنان دوازده تَکه بلده قُربانی گُناه. ^{۸۸} پَگِ چارپایای که بلده قُربانی سلامتتی آورده شُدُد، بیست و چار نَرگاو، شصت قُوج، شصت تَکه و شصت نَرَبِه یگ ساله بُود. اینمی هدیه ها بلده وَقف کدون قُربانگاه تقدیم شُد بعد از مَسَح شُدون شی.

^{۸۹} وختیکه موسی دَ خیمه مِلاقاتِ داخل شُد تا قد خُداوند توره بگه، او یگ آواز ره شنید که از بله جای کِفاره از مینکلِ دُو کِروبی که دَ بله سرپوشِ صندوقِ شهادتِ قرار دشت قد ازو دَ گپ زدو شُد. دَمزی رقم خُداوند قد موسی توره گُفت.

آماده کدون چراغ ها

۱) اوخته خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^۲ "قد هارون گپ بزَن و دَزُو بگی: 'وختیکه چراغا ره آماده مونی، امو هفت چراغ باید طرفِ پیشِ روی چراغدان روشنی بَدیه. "' ^۳ پس هارون امو رقم کد: او چراغا ره رقمی قرار دَد که طرفِ پیشِ

رُوی چِراغدانِ روشنیِ بدیه، اُمُو رقم که خُداوند دَ مُوسیٰ اَمَر کُود. ^۴ ساختِ چِراغدان از طِلاّی چکشکاری شده اینی رقم بُود: از پایه شی گِرِفنه تا کُلّ های شی چکشکاری شُدُ و مُطابِقِ نَمونه بُود که خُداوند دَ مُوسیٰ نِشو دَده بُود. اَرے، اُو چِراغدان ره اُمُو رقم جور کُود. †

پاک کدو و وَقف کدونِ لاویا

^۵ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^۶ "لاویا ره از مینکلِ بنیِ اسرائیل جدا کده اونا ره پاک کُو. ^۷ بلده پاک کدونِ ازوا اینی کار ره انجامِ بدی: آوی ره که بلده پاک کدو آسته دَ بله ازوا پاش بدی؛ اونا باید مویای تمامِ جِسْمِ خُو ره قد تیغِ کَل کُنه و کالای خُو ره بُشویه و دَ امزی طریقه خودون ره پاک کُنه. ^۸ بعد ازُو اونا باید یگِ جونہ‌گاو ره بلده قُرَبانیِ سوختنیِ قد هدیهِ غَلّه-و-دانه شی که از بهترین آردِ روغو گت شُدِه بَشِه گِرِفته بیره؛ و تُو ام یگِ جونہ‌گاوِ دیگه بلده قُرَبانیِ گُناه بیره. ^۹ اوخته لاویا ره دَ پیشِ خیمه ملاقاتِ بیره و پگِ جماعتِ بنیِ اسرائیل ره جم کُو. ^{۱۰} وختیکه لاویا ره دَ حُضورِ خُداوند اُوردی، بنیِ اسرائیل باید دِستایِ خُو ره دَ سرِ لاویا بیله ^{۱۱} و هارونِ لاویا ره از طرفِ بنیِ اسرائیل دَ حُضورِ خُداوند دَ عِنوانِ هدیهِ خاصِ تقدیمِ کُنه، تا اونا خدمتِ خُداوند ره دَ جایِ بیره. ^{۱۲} بعد ازُو لاویا دِستایِ خُو ره دَ سرِ گاوِ ها بیله و هارونِ یگِ شی ره دَ عِنوانِ قُرَبانیِ گُناه و دیگه شی ره دَ عِنوانِ قُرَبانیِ سوختنیِ دَ خُداوند تقدیمِ کُنه تا بلده لاویا کِفاره شُنه. ^{۱۳} اوخته لاویا ره پیشِ رُویِ هارونِ و باچه های شی ایسته کُو و اونا ره دَ عِنوانِ هدیهِ خاصِ دَ خُداوند تقدیمِ کُو. ^{۱۴} دَ امزی رقمِ لاویا ره از مینکلِ بنیِ اسرائیل جدا کُو و اونا از مه موشه.

^{۱۵} بعد امزی چِیزا لاویا مِیتنه داخلِ خیمه ملاقاتِ بوره و خدمتِ کُنه. اَرے، تُو باید اونا ره پاک کنی و دَ عِنوانِ هدیهِ خاصِ تقدیمِ کنی، ^{۱۶} چون از مینکلِ بنیِ اسرائیل اونا

کاملاً دَز مه دده شده. ما اونا ره دَ عَوْضِ پِگِ کسای که اَوَلین تَوَلیدِ رَحِمِ آسته، یعنی دَ عَوْضِ تمامِ اَوَلباری های بَنیِ اِسْرَائیلِ بِلدِه خود خُو گِرِفْتیم. ۱۷ آرے، تمامِ اَوَلباری های بَنیِ اِسْرَائیلِ از مه یِه، چی اِنسان بَشه، چی حَیوان. دَ امْرُو روز که پِگِ اَوَلباری ها ره دَ سرزمینِ مِصرِ زَدُم، ما اونا ره بِلدِه خود خُو تَقْدِیسِ کُدُم ۱۸ و لاویا ره دَ عَوْضِ پِگِ اَوَلباری های بَنیِ اِسْرَائیلِ گِرِفْتُم. ۱۹ ما لاویا ره از مینکلِ بَنیِ اِسْرَائیلِ دَ عِنوانِ هدیه دَ هارون و باچه های شی دَدیم تا بِلدِه بَنیِ اِسْرَائیلِ دَ خَیمِه مَلّاقاتِ خِدْمَتِ کُنِه و بِلدِه ازوا کِفاره کُنِه، تا دَ عَیْتیکه بَنیِ اِسْرَائیلِ دَ نَزْدِیکِ جاییگِه مُقَدّسِ مِیبه، کُدُم بِلّا دَ بِلِه ازوا نِیه.

۲۰ پس مُوسیٰ و هارون و پِگِ جماعتِ بَنیِ اِسْرَائیلِ تمامِ امْرُو چیزا ره قد لاویا انجام دَد؛ آرے، امُو رِقْمِ که خُداوند دَ بارِه لاویا دَ مُوسیٰ اَمْرِ کُدُد، امُو رِقْمِ بَنیِ اِسْرَائیلِ قد ازوا کد. ۲۱ لاویا خودون ره پاک کد و کالا های خُو ره شُشت و هارون اونا ره دَ عِنوانِ هدیه خاص دَ خُداوند تَقْدِیمِ کد. اوخته هارون بِلدِه ازوا کِفاره کد تا اونا ره پاک کُنِه. ۲۲ بعد ازو لاویا داخِلِ خَیمِه مَلّاقاتِ رِفْت و دَ پِیشِ هارون و باچه های شی خِدْمَتِ خُو ره شُرُوعِ کد. امُو رِقْمِ که خُداوند دَ بارِه لاویا دَ مُوسیٰ اَمْرِ کُدُد، اونا قد ازوا امُو رِقْمِ کد.

۲۳ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ۲۴ "قائون بِلدِه لاویا اینی آسته: اونا از بیست و پنج ساله و باله تر باید دَ جِمِ خِدْمَتگارا شامل شده دَ خَیمِه مَلّاقاتِ خِدْمَتِ خُو ره شُرُوعِ کُنِه. ۲۵ و دَ پنجاه سالگی از جِمِ خِدْمَتگارا تَقَاعُدِ کُنِه و دیگِه خِدْمَتِ نَکُنِه. ۲۶ اونا مِیتنه قد برارون خُو دَ خَیمِه مَلّاقاتِ کومک کُنِه، ولے خودون شی نَباید خِدْمَتِ ره انجام بَدیه. اینمی طریقه آسته که باید لاویا ره دَ وظیفه های ازوا تعیین کُنی."

دوّمین عیدِ پَصَح و مُقَرّرات شی

۹

۱ دَ ماهِ اوّلِ سالِ دوّم، بعد از بُرِ شُدونِ بنیِ اسرائیل از سرزمینِ مصر، خُداوند دَ بیابونِ سینا قد موسیٰ گپ زده گُفت: ۲ ”بنیِ اسرائیل باید عیدِ پَصَح ره دَ وختِ تعیینِ شُدِه شی برگزار کُنه. ۳ دَ روزِ چاردهمِ امزی ماه دَ غَیتِ آفتو شِشتو دَ زمانِ تعیینِ شُدِه شی او ره برگزار کُنید؛ او ره دَ مُطابقِ تمامِ احکام و مُقَرّرات شی برگزار کُنید.“ ۴ پس موسیٰ دَ بنیِ اسرائیل گُفت که پَصَح ره برگزار کُنه. ۵ و اونا پَصَح ره دَ روزِ چاردهمِ ماهِ اوّل دَ غَیتِ آفتو شِشتو دَ بیابونِ سینا برگزار کد. تمامِ چیزای ره که خُداوند دَ موسیٰ امر کد، بنیِ اسرائیل اونا ره دَ جای آورد.

۶ دَمزُو غَیتِ بعضی کسا دَ جنازه دِست زده نَجِس شُد و نَتَنِست پَصَح ره دَ امزُو روزِ برگزار کُنه. پس اونا دَ امزُو روزِ پیشِ موسیٰ و هارون آمد ۷ و دَ موسیٰ گُفت: ”مو دَ وسیلهِ جنازه انسان نَجِس شُد. پس چرا باید از تقدیمِ کدونِ قُربانی بلده خُداوند دَ وختِ تعیینِ شُدِه شی مَنع شُنی و قد دیگه بنیِ اسرائیل تقدیمِ نکنی؟“ ۸ موسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”صبر کُنید تا بَشَنوم که خُداوند دَ باره شُمو چی امر مونه.“

۹ اوخته خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ۱۰ ”قد بنیِ اسرائیل گپ بَرَن و دزوا بُگی: اگه کدم از شُمو یا اولاده شُمو دَ وسیله دِست زِدو دَ جنازه نَجِس شُنه یا دَ سفر بَشه، اونا ام میتنه پَصَح ره بلده خُداوند برگزار کُنه؛ ۱۱ اونا دَ روزِ چاردهمِ ماهِ دوّم دَ غَیتِ آفتو شِشتو باره پَصَح ره قُربانی کُنه و او ره قد نانِ فطیر و سوزی تلخ بَخوره. ۱۲ هیچ چیزی ازو ره تا صَباح باقی نیله و یگ استغون شی ره ام میده نکُنه؛ اونا پَصَح ره مُطابقِ تمامِ احکام شی برگزار کُنه. ۱۳ لیکن اگه کسی که پاک بَشه و دَ سفر بَشه و از برگزار کدونِ پَصَح خودداری کُنه، او نفر باید از قوم خُو قَطع شُنه؛ ازی که او قُربانی خُداوند ره دَ وختِ تعیینِ شُدِه شی تقدیم نکده، او نفر جزای گُناه خُو ره مینگره. ۱۴ اگه یگ بیگنه دَ مینکل شُمو زندگی مونه و میخایه که پَصَح ره بلده خُداوند برگزار کُنه، او

باید مطابقِ قانون و مقرراتِ پصح عمل کنه. شمو باید بلده بیگنه و اسرائیلی اصلی یگ قانون دشته بشیید.

اُورِ آتشی

۱۵ دَ روزی که جایگاهِ مُقدَّس ایسته شد، اُورِ جایگاهِ مُقدَّس، یعنی خیمه صندوقِ شهادت ره پوشند و از شام تا صبح دَ شکلِ آتش دَ بله خیمه باقی مند. ۱۶ اُورِ دایم اینی رقم بود: دَ وختِ روز خیمه ره موبوشند و دَ غیتِ شاو دَ شکلِ آتش معلوم موشد. ۱۷ هر وختیکه اُورِ از بله خیمه باله موشد، بنی اسرائیل کوچ موکد و دَ هر جایی که اُورِ ایسته موشد، اونا دَ امونجی خیمه میزد. ۱۸ دَ امرِ خُداوند بنی اسرائیل کوچ موکد و دَ امرِ خُداوند خیمه میزد؛ هرچند روز که اُورِ دَ بله جایگاهِ مُقدَّس ایسته موشد، اونا دَ خیمه‌گاهِ خُو باقی منده کوچ نموکد. ۱۹ بعضی وختا اُورِ بلده روزای کلو دَ بله جایگاهِ مُقدَّس ایسته مومند، و بنی اسرائیل از امرِ خُداوند اطاعت کده کوچ نموکد. ۲۰ ولے بعضی وختا اُورِ دَ بله جایگاهِ مُقدَّس بلده روزای کم ایسته مومند، باز ام بنی اسرائیل کوچ نموکد؛ دَ امرِ خُداوند اونا دَ خیمه‌گاهِ خُو باقی مومند و دَ امرِ خُداوند کوچ موکد. ۲۱ یگو وخت اُورِ از شام تا صبح ایسته مومند و دَ وختِ صبح باله موشد، اوخته اونا ام کوچ موکد؛ چی شاو موبود، چی روز، وختیکه اُورِ باله موشد، اونا ام کوچ موکد. ۲۲ چی دُو روز، چی یگ ماه، چی روزای کلو، هرچیقس دیر که اُورِ دَ بله جایگاهِ مُقدَّس ایسته مومند، بنی اسرائیل ام اموقس دیر دَ خیمه‌گاهِ خُو مومند و کوچ نموکد؛ ولے وختیکه اُورِ باله موشد، اونا کوچ موکد. ۲۳ دَ امرِ خُداوند اونا خیمه میزد و دَ امرِ خُداوند کوچ موکد؛ اونا حکمِ خُداوند ره دَ مطابقِ چیزی که خُداوند دَ موسی امر کدد، دَ جای میورد.

دُو شِیپُورِ نُقره‌یی

۱ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ۲ "بلدِه خُو دُو شِیپُورِ نُقره‌یی جور کُو؛
اونا ره از نُقره چکُشکاری شُده جور کُو؛ و اونا ره بلدِه کُوی کدُونِ جماعت
و بلدِه کوچِ دَدُونِ خِیمه‌گاهِ اِسْتِفاده کُو.

۳ وختیکه هر دُوی ازوا زده مُوشه، پگِ جماعت باید دَ پیشِ ازتُو دَ دانِ درگِه خِیمه
مُلاقاتِ جَم شُنه. ۴ لیکن اگه یگ شی زده مُوشه، اوخته تنها رهبرای یعنی کُته‌کلونای
طایفه های بَنیِ اِسْرَائیلِ دَ پیشِ تُو جَم شُنه. ۵ وختیکه آوازِ شِیپُورِ ره بِلند-و-دِراز بُر
مُونید، خِیمه‌گاهِ های که طرفِ شَرْقِ اَسْتِه باید کوچِ کُنه. ۶ وختیکه دفعه دُوم آوازِ شِیپُورِ
ره بِلند-و-دِراز بُر مُونید، خِیمه‌گاهِ های که طرفِ جَنُوبِ اَسْتِه باید کوچِ کُنه. بلدِه کوچِ
دَدُونِ ازوا باید آوازِ شِیپُورِ بِلند-و-دِراز بُر شُنه. ۷ بلدِه جَم کدُونِ جماعت باید شِیپُورِ
بَزَنید، ولِے آوازِ شِیپُورِ ره بِلند-و-دِراز بُر نَکُنید.

۸ تنها باچه های هازُونِ که پیشوا اَسْتِه باید شِیپُورِ ها ره بَزَنه. ای بلدِه شُمو دَ تمامِ
نسلِ های شُمو یگِ قانُونِ دایمی اَسْتِه. ۹ وختی شُمو دَ سرزمینِ خُو دَ ضِدِ دُشْمونی
که قد شُمو دُشْمنی مُونه دَ جنگِ مَورید، شُمو باید آوازِ شِیپُورِ ها ره بِلند-و-دِراز بُر
کُنید تا شُمو دَ حُضُورِ خُداوند، خُدایِ خُو دَ یادِ اُورده شُنید و از چنگِ دُشْمنایِ خُو
نِجاتِ پیدایِ کُنید. ۱۰ امچنان دَ روزایِ خوشیِ خُو، یعنی دَ عیدِ ها و دَ اوّلِ ماهِ های خُو
وختیکه قُربانیِ های سوختنی و قُربانیِ های سلامتیِ خُو ره تقدیمِ مُونید، آوازِ شِیپُورِ
های نُقره‌یی ره بُر کُنید تا اونا از طرفِ از شُمو دَ عِنوانِ یادگاریِ دَ حُضُورِ خُدایِ شُمو
بَشه. ما خُداوند، خُدایِ شُمو اَسْتِم."

کوچ کدو از بیابون سینا و ترتیب شی

۱۱ دَ بَیْسْتُمَیْنِ رُوزِ مَهِ دَوِّمِ سَآلِ دَوِّمِ،^{۱۱} أَوْرَازِ بَلَهْ جَیْگَآهِ صَنْدُوقِ شَهَادَتِ^{۱۲} بَالَهْ شُدْ
۱۲ وَ بَنَى إِسْرَائِیْلَ از بَیْابونِ سَیْنَا کُوجِ کَدَهْ دَ سَفَرِ خُوْ اِدَامَهْ دَدْ تَا وَخْتِیکَهْ أَوْرَازِ بَیْابونِ
پَارَانِ اَیْسْتَهْ شُدْ. ۱۳ اَوْنَا بَلَدَهْ اَوَّلَیْنِ دَفْعَهْ دَ اَمْرِ خُدَاوندِ کَهْ دَ وَسِیْلَهْ مُوسَى شُدْدْ، کُوجِ
کَد. ۱۴ لَشْکَرِ هَآیِ خَیْمَهْگَآهِ اَوْلَادِهْ یَهُودَا زَیْرِ بَیْرَقِ خُوْ اَوَّلِ کُوجِ کَدِ وَ سَرکردهِ تَمَامِ
لَشْکَرِ نَحْشونِ بَآچَهْ عَمِیْنَادَابِ بُوْد. ۱۵ سَرکردهِ لَشْکَرِ طَایْفَهْ اَوْلَادِهْ یَسَّاکَارِ نَتْنَائِیْلِ بَآچَهْ
صُوعَرِ بُوْد ۱۶ وَ سَرکردهِ لَشْکَرِ طَایْفَهْ اَوْلَادِهْ زَبُولونِ اِلِیَابِ بَآچَهْ حِیْلونِ بُوْد.
۱۷ اوخته جَیْگَآهِ مُقَدَّسِ تَآهْ اَوْرَدَهْ شُدْ وَ اَوْلَادِهْ جَرَشونِ وَ اَوْلَادِهْ مِرَآرِیِ کَهْ جَیْگَآهِ رَهْ
مُوبُرْدِ، کُوجِ کَد.

۱۸ بَعْدِ ازوا لَشْکَرِ هَآیِ خَیْمَهْگَآهِ اَوْلَادِهْ رَثوبِیْنِ زَیْرِ بَیْرَقِ خُوْ کُوجِ کَدِ وَ سَرکردهِ تَمَامِ
لَشْکَرِ اِلِیْصُورِ بَآچَهْ شَدِیْئورِ بُوْد. ۱۹ سَرکردهِ لَشْکَرِ طَایْفَهْ اَوْلَادِهْ شَمْعونِ شَلُومِیْئیلِ بَآچَهْ
صُورِیْ شَدَایِ بُوْد ۲۰ وَ سَرکردهِ طَایْفَهْ اَوْلَادِهْ جَادِ اِلِیَاسَافِ بَآچَهْ دَعوئِیْلِ بُوْد.
۲۱ اوخته قَهَاتِیَا کَهْ چِیزَایِ مُقَدَّسِ رَهْ مُوبُرْدِ، کُوجِ کَد؛ وَ پِیْشِ از رَسِیْدونِ ازوا لَآزِمِ
بُوْد کَهْ خَیْمَهْ مُقَدَّسِ اِیْسْتَلْجِیِ شَنَهْ.

۲۲ بَعْدِ ازوا لَشْکَرِ هَآیِ خَیْمَهْگَآهِ اَوْلَادِهْ اِفْرَایْمِ زَیْرِ بَیْرَقِ خُوْ کُوجِ کَدِ وَ سَرکردهِ تَمَامِ
لَشْکَرِ اِلِیْشَمَعِ بَآچَهْ عَمِیْهُودِ بُوْد. ۲۳ سَرکردهِ لَشْکَرِ طَایْفَهْ اَوْلَادِهْ مَنَسِیِ جَمَلِیْئیلِ بَآچَهْ
فَدَهْصُورِ بُوْد ۲۴ وَ سَرکردهِ لَشْکَرِ طَایْفَهْ اَوْلَادِهْ بَنِیَامِیْنِ اَبِیدَانِ بَآچَهْ جَدْعونِیِ بُوْد.
۲۵ وَ از پُشتِ ازوا لَشْکَرِ هَآیِ خَیْمَهْگَآهِ اَوْلَادِهْ دَانِ زَیْرِ بَیْرَقِ خُوْ کُوجِ کَدِ کَهْ دَ آخِرِ
تَمَامِ خَیْمَهْگَآهِ هَا بُوْد وَ سَرکردهِ تَمَامِ لَشْکَرِ اَخِیْعَزَرِ بَآچَهْ عَمِیْشَدَایِ بُوْد. ۲۶ سَرکردهِ
لَشْکَرِ طَایْفَهْ اَوْلَادِهْ اَشِیْرِ فَجَعِیْئیلِ بَآچَهْ عُرْکَرَانِ بُوْد ۲۷ وَ سَرکردهِ لَشْکَرِ طَایْفَهْ اَوْلَادِهْ

^{۱۱} ۱۰:۱۱ یعنی سالِ دوم بعد از بُر شدنِ بنی اسرائیل از مصر.

^{۱۲} ۱۰:۱۱ خُرُوجِ ۲۲-۲۱:۲۵

نَفْتَالِي أَخِيرَعِ بَاچِه عِينَان بُوَد. ۲۸ ای بُوَد تَرْتِيبِ حَرَكْتِ بَنِي إِسْرَائِيلِ قَد لَشْكِر هَايِ
ازوا، وختیکه اونا کوچ کد.

۲۹ اوخته موسیٰ دَ حوِبابِ خُسْرِبْرِه خُو که باچِه رعوئیلِ مِدیانی بُوَد گُفت: ”مُو دَ امْرُو
جای کوچ مونی که خُداوند دَ بارِه شی دَز مو گُفت: ’ما اُو سرزمی ره دَز شَمُو مِیدیم.
قد ازمو بیه و مو قد تُو خُوبی مونی، چراکه خُداوند بِلدِه إِسْرَائِيلِ وَعِدِه چِیزای خُوب
ره دَدِه. “ ۳۰ مگم اُو دَ موسیٰ گُفت: ”ما نَمِییم، بَلکِه پَس دَ سرزمینِ خود خُو و دَ پیش
قَومایِ خُو مورُم. “ ۳۱ موسیٰ گُفت: ”مو ره ایله نَکو، چُون تُو بَلَد اُستی که دَ بیابو
مو دَ کُجا خِیمه بَرَنی و تُو مِیتنی بِلدِه ازمو چِیم اَلی بَشی. ۳۲ اگه قد ازمو بییی، هر
خُوبی ره که خُداوند دَ حَقِ ازمو کُنِه، اَمُو خُوبی ره مو اَم دَ حَقِ ازتُو موکُنی.“

۳۳ پَس اونا از کوهِ خُداوند کوچ کده سه روز سفر کد و صندُوقِ عَهْدِ خُداوند دَ امزی
سَفَرِ سه روزه پیش پیش ازوا حَرکت مَوکد تا یگِ اِستراحتگاه بِلدِه ازوا پَیدا کُنِه.
۳۴ وختیکه اونا از خِیمه‌گاه رَیی مَوشُد، اُورِ خُداوند دَ غَیْبِ روز دَ بِلِه سِرِ ازوا بُوَد.

۳۵ هر وختیکه صندُوقِ عَهْدِ حَرکت مَوکد، موسیٰ مَوگُفت:

”آی خُداوند، باله شو،

بیل که دُشمنایِ تُو تِیت‌پَرک شُنه

و کسای که از تُو بَد مَوبره، از حُصُورِ تُو دُوتا کُنِه.“

۳۶ و هر وختیکه صندُوقِ عَهْدِ اِیشته مَوشُد، اُو مَوگُفت:

”آی خُداوند، دَ پیشِ هزاران هزار اَولادِه إِسْرَائِيلِ پَس بیه.“

شِکَايَتِ بَنِي إِسْرَائِيلِ

۱ یگِ زمانِ قَومِ إِسْرَائِيلِ دَ حُصُورِ خُداوند دَ بارِه بَدبَختیِ خُو شِکَايت کد؛
وختیکه خُداوند اُو ره شَنِید قار-و-عَضَبِ شی عَدْرِ باله اَمَد و آتِشِ خُداوند
دَ مینکلِ ازوا دَر گِرِفْتِه بعضی حِصّه هَايِ لَبِ خِیمه‌گاه ره سوختند. ۲ اوخته مردُم پیش

مُوسَى ناله-و-فریاد کد و مُوسَى دَ پِیشِ خُداوند دُعا کد و آتِشِ کُلُ شُد. ^۳ پس اُمُو جای ره تَبَعیره^۴ نام کد، چراکه دَ اُونجی آتِشِ خُداوند دَ مینکلِ ازوا دَرِ گِرِفت. ^۴ یگِ گروهِ بے-بند-و-بار که قد بَنیِ اِسْرَائِیلِ از مِصرِ اَمَدَد و دَ مینکلِ ازوا بُود، هَوَسِ خوراکایِ مِصرِ ره کد؛ اوخته بَنیِ اِسْرَائِیلِ ام دَ چخرا کدو شُد و کُفت: ”کِیِ مِیْتَنه بِلدِه مو گوشتِ بَدیه که مو بُخوری؟ ^۵ دَ یاد مو اَسْتِه که ماهی ره دَ مِصرِ مُفْتِ مُوخوردی و بادرنگ، خربوزه، گندنه، پیاز و سبیر ام دَشْتی. ^۶ مگم آلی جان مو خُشک شُدِه و هیچ چیز ره نَمِینگری بَعِیرِ امزی «مَن».“ ^۷ «مَن» رَقْمِ تَخْمِ گَشِنِیز بُود و رَنگِ شی رَقْمِ شِلیمِ درخت. ^۸ مَرْدُمِ دَ گِرد-و-بَرِ مورفت و اُونَا ره جَمِ کده قد دِستاسِ مِیسِیدِ یا دَ اوغور مَوکُفْت، بعد ازُو دَ مَنه دیگِ ها جوشِ دَدِه ازوا تِکیِ ها جور مَوکد؛ و مَرّه شی رَقْمِ مَرّه تِکیِ های روغنی بُود. ^۹ وختیکه شبنم دَ غَیْتِ شاو دَ بِلِه خِیمه-گاهِ مِیشِشت، «مَن» ام قد ازُو قَتی موبارید.

^{۱۰} مُوسَى شِنِید که قَوْمِ اِسْرَائِیلِ هر کَدَمِ شی قد خانوارِ خُو دَ دانِ درگِه خِیمه خُو چخرا مونه. اوخته خُداوند کَلو قار شُد و دَ نَظَرِ مُوسَى ام بَدِ خورد. ^{۱۱} پس مُوسَى دَ خُداوند کُفت: ”چرا خِدْمَتگارِ خُو ره دَ بَدیِ گِرِفتارِ کد؟ چرا نَظَرِ لُطفِ تُو دَ بِلِه مه قرار نَگِرِفت که بارِ پَگِ امزی قَوْمِ ره دَ بِلِه ازمه ایشتی؟ ^{۱۲} آیا پَگِ امزی قَوْمِ دَ کَوْرِه ازمه بُود؟ آیا ما اَمِیا ره زَبِیدیم که دَزِ مه مَوگی، اُونَا ره دَ بَغْلِ خُو بَگیرِ و رَقْمی که یگِ دایه نَلِغِه شِیرخور ره مَویره، بَیر؟ چِیِ رَقْمِ ما اُونَا ره دَ سَرزَمِینی که تُو دَ بابِه کَلونایِ ازوا قَسْمِ خورده وعده کدی بَیرم؟ ^{۱۳} ما از کُجا گوشتِ پِیدا کُنم که دَ پَگِ امزی قَوْمِ بَدِیم؟ چُونِ اُونَا چخرا کده دَ پِیشِ مه مِیبه و مَوگیه: ’بِلدِه ازمو گوشتِ بَدیِ که بُخوری!‘ ^{۱۴} ما تنهایِ خُو نَمِیْتَنم که پَگِ امزی قَوْمِ ره تَحْمَلِ کُنم، چُونِ اُونَا بِلدِه مه از حد کَلو گِرَنگِ اَسْتِه. ^{۱۵} اگه قد ازمه امی رَقْمِ رِفْتارِ مُونی، ازی کده مَرّه بُکُش؛ اگه نَظَرِ لُطفِ تُو دَ بِلِه مه اَسْتِه، مَرّه نِیلِ که بَدبَخْتیِ خُو ره بَنگَرَم.“

^۳: ۱۱ «تَبَعیره» یعنی «سوختگی».

انتخاب هفتاد رهبر

۱۶ پس خداوند دَ موسیٰ گفت: "هفتاد نفر از ریش سفیدای بنی اسرائیل ره که تُو مینخشی و اونا ریش سفیدای قوم و سرکرده های ازوا آسته، دَ پیش ازمه جم کو؛ اونا ره دَ خیمه ملاقات بیر تا دَ اونجی قد ازتو ایسته شنه. ۱۷ ما تاه آمده دَ اونجی قد ازتو توره موگیم و از روحی که دَز تُو وجود دَره گرفته دَ بله ازوا ام میلم؛ و اونا بار امزی قوم ره قد ازتو قتی تحمّل مونه تاکه تُو تنهای حُو تحمّل نکنی. ۱۸ دَ قوم بُگی: 'خودون ره بلده صباح تقدیس کنید، چون صباح شمو گوشت مُوخوید، چراکه شمو دَ حضور خداوند چخرا کده گفتید: "کی میتنه بلده ازمو گوشت بدیه که مو بخوری؟ ازینجی کده مصر بلده مو خوب بود." امزی خاطر خداوند دَز شمو گوشت میدیه و شمو مُوخوید. ۱۹ شمو نه یگ روز، نه دو روز، نه پنج روز، نه ده روز و نه بیست روز گوشت مُوخوید، ۲۰ بلکه یگ ماه کامل، تا از بینی های شمو سر کنه و بد شمو شنه، چراکه شمو خداوند ره که دَ مینکل شمو آسته رد کدید و دَ حضور شی چخرا کده گفتید: "چرا مو از مصر برو آمدی؟" ۲۱ مگم موسیٰ گفت: "قومی که ما دَ مینکل شی آستم، تنها شش صد هزار مرد جنگی آسته و تُو موگی: 'ما اونا ره گوشت میدیم که یگ ماه کامل بخوره.' ۲۲ آیا اوقس گله ها و رمه ها آسته که بلده ازوا کشته شنه؟ آیا یگ ماهیای دریا که بلده ازوا گرفته شنه، بلده ازوا بس مونه؟"

۲۳ خداوند دَ موسیٰ گفت: "آیا دست خداوند کوتاه شده؟ آلی تُو مینگری که کلام مه دَ پیش چیم تُو واقع موشه یا نه." ۲۴ پس موسیٰ برو آمده توره های خداوند ره دَ قوم گفت: و هفتاد نفر ریش سفیدای قوم ره جم کد و اونا ره دَ گرد-و-بر خیمه ایستلجی کد. ۲۵ اوخته خداوند دَ اور تاه آمده قد موسیٰ توره گفت و از روحی که دَ موسیٰ وجود

۱۱:۲۱ دَ جای «مرد جنگی» دَ زبون عبرانی «پیده» نوشته یه.

دشت گرفته د بِلَه امزُو هفتاد نفر ریش سفید قرار دَد. امی که روح د بِلَه ازوا قرار گرفت، اونا د نَبَوَت کدو شُد؛ مگم بعد ازُو اونا د بِلَه نَبَوَت نکد.

^{۲۶} دَمزُو غَیْت دُو نفر د خَیمه‌گاه مَنَدَد که نام یگ شی اِلداد و نام د بِلَه شی میداد بُود و روح د بِلَه ازوا ام قرار گرفت. اونا د جُمِلَه امزُو کسا بُود که نام شی نوشته شُدَد، لیکن اونا د بَیْشِ خَیمَه مَلاقَات نَرَفَتَد؛ باوجودِ ازُو ام اونا د خَیمه‌گاه نَبَوَت کد. ^{۲۷} اوخته یگ نفر جوان دَویده رفت و د مُوسَى کُفَت: «اِلداد و میداد د خَیمه‌گاه نَبَوَت مونه!» ^{۲۸} یوشع باچه نُون خِدْمَتگارِ مُوسَى که یکی از مَرْدای قَابِلِ اِعْتِمَاد شی بُود، کُفَت: «آی مُوسَى! بادار مه، اونا ره مَنع کُو.» ^{۲۹} مگم مُوسَى دَزُو کُفَت: «آیا د جای ازمه تُو بَخِیلی مونی؟ کشکِه پگ قَوْم خُداوند نَبی موبُود و خُداوند روح خُو ره د بِلَه ازوا قرار میدَد.» ^{۳۰} بعد ازُو مُوسَى و ریش سفیدای اِسْرَائِیل پس د خَیمه‌گاه اَمَد.

خُداوند بوَدَنه ها ره رَی مونه

^{۳۱} اوخته یگ باد از طرفِ خُداوند اَمَد و بوَدَنه ها ره از طرفِ دریا باله کده اُورَد و اونا ره د گِرَد-و-بَرِ خَیمه‌گاه پورته کد، تَقْرِیباً یگ روزه راه د ای طرف و یگ روزه راه د اُو طرف د چارَدَوَرِ خَیمه‌گاه. اونا د اندازه دُو توغی د رُوی زمی بله د بله اُفَتَدَد. ^{۳۲} و قومِ اِسْرَائِیل تمامِ امزُو روز و شاو و تمامِ روزِ د بِلَه شی بوَدَنه جم کد؛ کسی که کَم جم کدَد ده بارِ خَر جم کدَد. و اونا اُمُو بوَدَنه ها ره د چار طرفِ خَیمه‌گاه بلده خُو آوار کد تا خُشک شَنه. ^{۳۳} مگم گوشت هنوز د زَبِرِ دَنَدونای ازوا بُود و جَویده نَشُدَد که آتِشِ غَضَبِ خُداوند د ضِدِ قَوْمِ اِسْرَائِیل داغ شُد و خُداوند قَوْم ره د بِلایِ عَدْرِ سَخْتِ گِرِفْتار کد. ^{۳۴} امزی خاطر اُمُو جای ره «قَبِروت هَتاوه»^a نام کد، چُون د امزُو جای کسای ره دَفن کد که هَوَسِ خوراکای مِصر کدَد. ^{۳۵} و قومِ اِسْرَائِیل از قَبِروت هَتاوه د حَصِیروت کوچ کد و د اُمونجی مَنَد.

^a ۱۱:۳۴ «قَبِروت هَتاوه» یعنی «قبر های هوس».

شکایتِ مریم و هارون

۱۲

۱ د اُنجی مریم و هارون د ضِدِ مُوسیٰ بخاطرِ خاتونی که از مردُم کُوش^a گرفتند، توره گُفت، چُون اُو قد یگ خاتونِ کُوشی توی کُدد. ۲ اونا گُفت: "آیا خُداوند تنها د وِسیلهِ مُوسیٰ توره گُفته؟ آیا اُو د وِسیلهِ ازمو ام توره نَگفته؟" و خُداوند ای توره ره شَنِید. ۳ مُوسیٰ یگ آدمِ عَدرِ حلیم-و-فروتن بُود، حلیمتر از پگِ مردُمای رُوی زمی.

۴ بے‌بلغه خُداوند د مُوسیٰ و هارون و مریم گُفت: "شمو هر سِه بُر شده د پیشِ خیمه مُلاقاتِ بیید." و هر سِه ازوا بُر شده آمد. ۵ اوخته خُداوند د یگ سُنونِ اُور تاه آمد و د دانِ درگه خیمه ایسته شُده هارون و مریم ره کُوی کد؛ و هر دُوی ازوا پیش آمد. ۶ و خُداوند گُفت: "تورای مره بِشنوید: اگه د مینکل شمو یگ نَبی بَشه، ما خُداوند، خود ره د رویا بلده ازو ظاهر مُونم و د خاو قد شی توره مُوگیم. ۷ مگم د باره خِدمتگار مه مُوسیٰ ایطور نیسته: اُو د تمامِ خانِه مه وفادارترین آسته؛ ۸ قد ازو ما رُوی د رُوی و برَملا توره مُوگیم، نه د رمز-و-راز؛ اُو شکلِ خُداوند ره مینگره. پس شمو چطور نترسیدید که د ضِدِ خِدمتگار مه مُوسیٰ توره گُفتید؟"

۹ اوخته آتیشِ غَضَبِ خُداوند د ضِدِ ازوا داغ شُد و اُو رفت. ۱۰ وختیکه اُور از بله خیمه باله شُد، مریم ره کولی گرفت و اُو رقمِ بَرَفِ اَلّی سفید شُد. وختی هارون رُوی خُو ره سُون مریم کد، دید که اُو ره کولی گرفته؛ ۱۱ اوخته اُو د مُوسیٰ گُفت: "آه، بادار مه، ای گناه ره د حسابِ ازمو نگیر، چُون مو از رُوی لَوَدَگی امی گناه ره کدی. ۱۲ نیل که اُو رقمِ نلغِه مُرده بَشه که وختی از رَحِمِ آیه خُو بُر موشه نیمِ جِسَمِ شی شاریده آسته." ۱۳ اوخته مُوسیٰ د پیشِ خُداوند ناله-و-زاری کده گُفت: "خُدایا، لُطفاً اُو ره شفا بَدی."

^a ۱۲:۱ یعنی از مردُم ایتویپیا

۱۴ خداوند دَ مُوسَى گفت: "اگه آته شی دَ رُوی اَزُو تَف میندخت، آیا بلده هفت روز اُو خِجَل نَمُوبُود؟ پس، بیل که بلده هفت روز دَ بَرُونِ خِیمه گاه بَشه و بعد اَزُو مِیتنه دُوباره داخل بوره." ۱۵ پس مَرِیم مُدَتِ هفت روز دَ بَرُونِ خِیمه گاه مَند و قومِ اِسْرَائِیل تا دُوباره داخل اَمَدُونِ مَرِیم دَ سَفَرِ خُو اِدامه نَدَد. ۱۶ بعد اَزُو قوم از حَصِیروت کوچ کده دَ بیابونِ پاران خِیمه زَد.

جاسوسی از کِنعان

۱۳ خداوند قد مُوسَى گپ زده گفت: ۲ "نفر ره بلده جاسوسی دَ سرزمینِ کِنعان رَی رُوی کُو، دَ سرزمینی که ما دَ بَنی اِسْرَائِیل مِیدِیم. از هر طایفه بابه کلونای ازوا یگ نفر ره رَی رُوی کُو، نفری ره که دَ مینکلِ ازوا رهبر آسته." ۳ پس مُوسَى دَ اَمْرِ خداوند اُونَا ره از بیابونِ پاران رَی کد که پگِ ازوا رهبرای بَنی اِسْرَائِیل بُود. ۴ اینیا نام های ازوا آسته:

- ۱ از طایفه رَثوبین، شَمُوعَ باچه زَکُور؛
- ۲ از طایفه شِمعون، شافاط باچه حوری؛
- ۳ از طایفه یهُودا، کالیب باچه یفُتَه؛
- ۴ از طایفه یساکار، یجال باچه یوسف؛
- ۵ از طایفه اِفرایم، هوشع باچه نُون؛
- ۶ از طایفه بنیامین، فَلَطی باچه رافُو؛
- ۷ از طایفه زَبُولون، جِدِیئیل باچه سودی؛
- ۸ از طایفه یوسف، یعنی از طایفه مَنَسی، جَدی باچه سوسی؛
- ۹ از طایفه دان، عمیئیل باچه جَمَلی؛
- ۱۰ از طایفه اَشیر، سِثُور باچه میکائیل؛

۱۴ از طایفه نَفْتالی، نَحَبی باچه وُفسی؛

۱۵ و از طایفه جاد، جاوئیل باچه مکی.

۱۶ اینمیا نام های کسای بُود که مُوسیٰ بِلده جاسوسی دَ سرزمینِ کِنعان رَبی کد. و

مُوسیٰ نام هوشع^a باچه نُون ره دَ یوشع^b تبدیل کد.

۱۷ وختیکه مُوسیٰ اونا ره بِلده جاسوسی دَ سرزمینِ کِنعان رَبی کد، اُو دزوا گُفت: ”دَ

جَنُوبِ امزُو سرزمی رفته دَ کوهستو بُر شُنید^{۱۸} و اُمُو سرزمی ره توخ کُنید که چی رقم

آسته: آیا مردُمی که دز شی زندگی مُونه قوی آسته یا ناتو، کم آسته یا کلو؟^{۱۹} و خود

امزُو سرزمی که اونا دز شی بُود-و-باش دَره چی رقم معلوم موشه: خُوبه یا بد؟ و

شارای که اونا دزشی زندگی مُونه، چی رقم آسته: بے دیواله یا دیوالدار؟^{۲۰} و زمین

شی چی رقم آسته: حاصلخیز یا بوره؟ درخت دَره یا نه؟ باجرات بَشید و از میوه امزُو

سرزمی گِرِفته بَیرید. ” اُمُو عَیت فصلِ حاصلِ نو انگور بُود.

۲۱ پس اونا سُون باله رفته از بیابونِ صَین تا رَحوب که نزدیکِ لَبو-حمات بُود، دَ باره

امزُو سرزمی جاسوسی کد. ۲۲ اونا از جَنُوبِ امزُو سرزمی رفته دَ جِرون رسید، دَ شاری

که اَحیمان، شیشای و تلمای اولاده عَناق بُود-و-باش دَشت. جِرون هفت سال پیش از

صوعنِ مِصر آباد شُدُد. ۲۳ بعد ازو اونا دَ دَره اِشکول آمد و ازونجی یگ شاخچه ره

که یگ خوشه انگور دَشت کُند و اُو ره دَ مَنه یگ خُرچین که دَ بله یگ سوته-چیو دَ

سر شانه دُو نفر بُود قد یگ مقدار اَنار و انجیر گِرِفته اُورد. ۲۴ اُمُو جای بخاطرِ خوشه

انگوری که بنی اسرائیل ازونجی کُندُد، دَره اِشکول^d نام ایشته شُد.

^a ۱۳:۱۶ «هوشع» یعنی «اُو نجات میدیه.» ^b ۱۳:۱۶ «یوشع» یعنی «خُداوند نجات میدیه.»

^c ۱۳:۲۳ اِشکول یعنی خوشه. ^d ۱۳:۲۴ «اِشکول» یعنی «خوشه.»

پس آمدون جاسوسا

۲۵ بعد از چل روز اونا از جاسوسی امزو سرزمی پس د جای خو رفت. ۲۶ اونا د پیش موسی و هارون و پگِ جماعتِ بنی اسرائیل د قادیل د بیابون پاران آمد و بلده ازوا و بلده پگِ جماعت خبر اوردده میوه امزو سرزمی ره ام دزوا نشو دد. ۲۷ اونا د موسی نقل کده گُفت: ”د سرزمینی که مو ره ریبی کدی، مو رفتی؛ واقعا که دزو شیر و عسل جاری آسته، اینی ام میوه شی. ۲۸ مگم مردمای که د امزو سرزمی زندگی مونه قوی آسته و شارای شی دیوالدار و غدر کته؛ علاوه ازی، مو اولاده عناق ره ام د اونجی دیدی. ۲۹ عمالقیما د سرزمین جنوب زندگی مونه و حتیا و یوسیا و اموریا د کوهستو بود-و-باش دَره؛ و کنعانیا د نزدیک دریای کته^۳ و د بغل دریاچه اَرْدُن زندگی مونه.“

۳۰ اوخته کالیب مردم ره د پیش موسی آرام کد و گُفت: ”آماده شنید که بوری و او ره تصرف کنی، چون کاملاً توانایی شی ره دری که د بله ازو پیروز شنی.“ ۳۱ لیکن نفرای که قد ازو رفتند گُفت: ”مو نَمیتنی که د ضد امزو مردما بوری، چراکه اونا از مو کده قوی تر آسته.“ ۳۲ اوخته امو نفرای که د باره امزو سرزمی جاسوسی کدد، اونا خیر بد ره د مینکل بنی اسرائیل پخش کده گُفت: ”سرزمینی که مو بلده جاسوسی د منه شی گشت-و-گذار کدی، سرزمینی آسته که باشنده های خو ره قورت مونه؛ و پگِ مردمای ره که مو د اونجی دیدی، مردمای قد بلند-و-کته بود. ۳۳ د اونجی مو آدمای غولپیکر یعنی اولاده عناق ره دیدی که اولاده مردمای غولپیکر آسته؛^۴ و مو د برابر ازوا د نظر خو رقم مَلَخ بودی و د نظر ازوا ام امو رقم معلوم موشدی.“

^۱ ۲۹:۱۳ «دریای کته» یعنی «دریای مدیترانه.»

^۲ ۳۳:۱۳ پیدایش ۴:۶

نِق نِق و شورشِ قومِ اسرائیل

۱۴

۱ اوخته پگِ جماعت دَ آوازِ بلند دَ فریاد کدو شد و مردُم اُمو شاو کَلو چخرا کد. ۲ و پگِ بَنیِ اسرائیل دَ خِلافِ مُوسیٰ و هارون نِق نِق کد و تمامِ جماعت دَزوا گُفت: ”کشکِه دَ سرزمینِ مصرِ مُومردی یا دَ امزی بیابو فَوَت مُوکدی! ۳ چرا خُداوند مو ره دَ امزُو سرزمی مُوبره تا مو دَ دَمِ شمشیرِ بُفتی و خاتونو و بچکِیچای مو وُلجه گِرَفته شُنه؛ آیا بَلدِه مو بَهِتَرِ نییه که پس دَ مصر بوری؟“ ۴ پس اونا قد یگدیگِه خُو گُفت: ”بیید که یگ سرکرده بَلدِه خُو اِنِتخاب کنی و پس دَ مصر بوری.“

۵ اوخته مُوسیٰ و هارون دَ پیشِ تمامِ جماعتِ بَنیِ اسرائیل که جَم شُدُد رُوی دَ خاک اُفتَد. ۶ و یوشعِ باچه نُون و کالیبِ باچه یِفْتَه که از جُمِلِه جاسوسا بُود و دَ سرزمینِ کِنعان رَفْتُد، جاغه های خُو ره چَک کد ۷ و قد تمامِ جماعتِ بَنیِ اسرائیل گپ زده گُفت: ”سرزمینی که مو بَلدِه جاسوسی دَ مَنِه شی گشت-و-گُدار کدی، یگ سرزمینِ کَلو خُوب آسته. ۸ اگِه خُداوند از مو راضی بَشِه، مو ره دَ امزُو سرزمی مُوبره و اُو ره دَز مو میدیه، اُمو سرزمی ره که دَز شی شِیر و عسل جاری آسته. ۹ فقط اینی کار ره نَکُنید: دَ ضِدِ خُداوند شورشِ نَکُنید و از مردُمِ امزُو سرزمی ترس نَخورید، چُون اونا بَلدِه مو رِقَمِ نان خوردو آلی آسته. تکیه‌گاهِ ازوا اونا ره ایله کده،^a لیکن خُداوند قد ازمو آسته. ازوا ترس نَخورید!“

۱۰ مگم پگِ جماعت مُوگُفت که اونا باید سنگسار شُنه. دَ امزُو غَیتِ جلالِ خُداوند دَ خَیمِه مُلاقاتِ بَلدِه پگِ بَنیِ اسرائیل ظاهر شُد. ۱۱ و خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت: ”تا کی ای قوم دَز مه توهین مونه؟ و تا کی دَز مه ایمان نَمیره، باو جُودِ تمامِ مُعجزه های که ما دَ مینکلِ ازیا انجام دَیم؟ ۱۲ ما امیا ره دَ مَرَضِ وِیا گِرِفتار کده عاخ مُونم، لیکن از تُو یگ قومِ کَنه‌تَر و قوی‌تَر ازوا دَ جُود میرم.“ ۱۳ مگم مُوسیٰ دَ خُداوند گُفت: ”اوخته

^a ۹:۱۴ دَ جای «تکیه‌گاهِ ازوا اونا ره ایله کده» دَ زبونِ عبرانی «سایه ازوا از سرِ ازوا رفته» نوشته یه.

مِصرِیَا دَزی باره مِیشِنَوَه، چُون تُو ای قَوْمِ ره قد قُدْرَتِ خُو از مِینِکَلِ ازوا بُرو اُورْدی،
 ۱۴ و اونا دَ باشِنده های امزی سرزَمی خبر مِیدیه. اونا شِنیده که تُو، ای خُداوند، دَ
 مِینِکَلِ امزی قَوْمِ اَسْتی؛ چُون تُو ای خُداوند، رُوی دَ رُوی دِیده شُدے و اُور تُو دَ بِلَه
 امزیا قرار دَره؛ و تُو دَ وختِ روز دَ سَتُونِ اُورِ پِیشِ پِیشِ امزیا موری و دَ عَیْتِ شاو دَ
 سَتُونِ اَتِش. ۱۵ آلی اگه تُو پِگِ امزی قَوْمِ ره یِگجای بُکُشی، مَلَّتِ های که شُهْرَتِ تُو
 ره شِنیده، حتماً مُوگیه: ۱۶ 'ازی که خُداوند نَتِنِست اَمُو قَوْمِ ره دَ سرزَمینی بُبره که قَسَم
 خوردد دَزوا مِیدیه، اونا ره دَ بیابو کُشت. ۱۷' پس آلی بیل که قُدْرَتِ خُداوند بَزْرگ
 بَشه، اَمُو رَقْمِ که کُفتدی: ۱۸ 'خُداوند دِیر خَشَم-و-قار و پُر از رَحْمَتِ اَسْته، بَخَشِنِدِه
 گُناه ها و خطاها؛ لیکِن مُجْرَمِ ره هرگز بے جِزا نَمیلَه و بَخاطِرِ گُناهِ آتَه-گو از بچِکیچا تا
 پُشتِ سِوَمِ و چارْمِ اِنْتِقامِ مِیگِریه. ۱۹' پس گُناهِ امزی قَوْمِ ره دَ مُطابِقِ رَحْمَتِ بَزْرگ
 خُو بُبِخش، اَمُو رَقْمِ که ای قَوْمِ ره از مِصر تا اِینجی ره بَخَشِیدے.

۲۰ اوخته خُداوند کُفت: "مُطابِقِ دِرْخاستِ تُو ما اونا ره بَخَشِیدِم. ۲۱ مگم قَسَمِ دَ
 زِندگی مه که تمامِ زَمی از جِلالِ خُداوند پُر مُوشه، ۲۲ پِگِ امزُو مَرْدا که جِلالِ و مُعْجِزه
 های مَره که دَ مِصر و دَ بیابو اِنجامِ دَدُمِ دِید و باز ام مَره دَه دَفْعَه اِمْتِحانِ کد و از
 اید مه نَشُد، ۲۳ رُوی امزُو سرزَمی ره که بَلْدِه بابَه-کَلونای ازوا قَسَمِ خوردُم که دَزوا
 مِیدِیم، نَمینگره. هِیچِ کَدَمِ امزُو کسا که دَز مه تُوهِینِ کده، اُو سرزَمی ره نَمینگره.
 ۲۴ مگم خِدْمَتگار مه کالِیب، ازی که رُوحِ شی ازوا فِرَقِ دَره و از مه کَامِلاً اِطَاعَتِ
 کد، ما اُو ره دَ سرزَمینی که رَفْتُدِ دَاخِلِ مُوْتُمِ و اَوْلادِه اِزُو و اِرِثِ امزُو سرزَمی مُوشه.
 ۲۵ آلی، ازی که عَمالِیقِیا و کِنَعانِیا دَ دَره ها زِندگی مُونه، شُمُو صَباحِ تاو خورده از
 راهِ دِریایِ سُرْحِ پَسِ دَ بیابو کوچِ کُنِید.

۲۶ و خُداوند قَدِ مُوسَى و هَارُونِ گِپِ زَدَه کُفت: ۲۷ "تا کی ای جَماعتِ شَرِیرِ دَ خِلافِ
 مه نِقِ نِقِ مُونه؟ ما نِقِ نِقِ بَنیِ اِسْرَائیلِ ره که دَ خِلافِ مه نِقِ زَدَه موره، شِنِیدِیم. ۲۸ دَزوا
 بُگی که خُداوند مُوگیه: 'دَ زِندگی مه قَسَم، اَمُو چِیزا ره که شُمُو کُفْتِید و ما شِنِیدِیم،

اُمُو چیزا ره دَ حق شُمو انجام میدیم. ^{۲۹} جَسَدای شُمو دَ امزی بیابو موفته؛ پگِ حساب
 شُدِه های شُمو، اُمُو تعداد شُمو که بیست ساله و باله تر آستید و دَ خِلاف مه نِقِ نِقِ
 کدید، ^{۳۰} یگِ شُمو ام دَ امزُو سرزمی داخلِ نُموشید که ما قَسَم خوردُم که شُمو ره دَز
 شی جای-د-جای مُونُم، غَیر از کالیب باچه یفَنه و یوشع باچه نُون. ^{۳۱} لیکن بچکیچای
 شُمو که گُفتید اونا وُلجه موشه، ما اونا ره دَمزُو سرزمی داخلِ مُونُم و اونا اُمُو سرزمی
 ره که شُمو رَد کدید، مینگره. ^{۳۲} مگم شُمو، جَسَد های شُمو دَ امزی بیابو موفته.
^{۳۳} بچکیچای شُمو چل سال دَ امزی بیابو سرگردو موشه و بخاطرِ بے وفایی شُمو رَنج
 میکشه، تا زمانیکه جَسَد های شُمو دَ بیابو خاک شنه. ^{۳۴} دَ مَطابقِ تعدادِ روزای که
 شُمو دَ امزُو سرزمی جاسوسی کدید، چل روز، بلده هر روز شُمو یگِ سال جَزای گناه
 های خُو ره مینگرید، یعنی بلده چل سال؛ اوخته شُمو میدید که مُخالفتِ قد ازمه چی
 نتیجه دَره. ^{۳۵} ما خُداوند گُفتیم و یقیناً ما ای ره دَ حق تمامِ امزی جماعتِ شَریب که دَ
 خِلافِ ازمه جَم شُدِه انجام میدیم. امیا دَ امزی بیابو مومره و دَ امینجی خاک موشه. ”
^{۳۶} و مردای که موسی اونا ره بلده جاسوسی امزُو سرزمی ربی کُدد، اُمُو کسا که پس
 آمده خبرِ بد ره دَ باره امزُو سرزمی پَخش کُدد و پگِ جماعت ره وادار کُدد که نِقِ نِقِ
 کنه، ^{۳۷} اُمُو مردا که خبرِ ناگوار ره دَ باره امزُو سرزمی پَخش کُدد دَ وسیله مَرَضِ وُبا
 دَ حُضُورِ خُداوند مُرد. ^{۳۸} لیکن تنها یوشع باچه نُون و کالیب باچه یفَنه از جُمله مردای
 که بلده جاسوسی امزُو سرزمی رفتند، زنده مند.

^{۳۹} وختیکه موسی اُمُو تورا ره دَ بنی اسرائیل گُفت، قَوْمِ اسرائیل کلو چخرا کد.
^{۴۰} اونا صَباح گاه باله شُد و دَ سر کوه بُر شُدِه گُفت: ”اینه، مو حاضر آستی. مو دَ امزُو
 جای موری که خُداوند دَز مو وعده کده، چُون مو گناه کدے. ” ^{۴۱} لیکن موسی گُفت:
 ”چرا بسم از امرِ خُداوند سرپیچی مُونید؟ ای کار کامیاب نُموشه. ” ^{۴۲} دَ اُونجی نروید،
 چراکه خُداوند قد شُمو نیسته؛ اگه نه، شُمو از پیشِ دُشمنای خُو شکست مَخورید،
^{۴۳} چُون عمالِیقیا و کنعانیا دَ اُونجی دَ دَم رُوی شُمو ایسته موشه و شُمو قد شمشیر

کُشته شده موفتید؛ ازی که شُمو از پیروی خُداوند رُوی گردو شُدید، خُداوند دِیگه قد شُمو نیسته. ” ۴۴ باوجود ازی، اونا سرزوری کده د کوهستو بُر شُد، ولے صندوقِ عهدِ خُداوند و موسیٰ از خیمه‌گاه بُر نَشُد. ۴۵ اوخته عمالیقیا و کنعانیا که د امزو کوهستو زندگی مُوکد تا آمده اونا ره زِد و تا خرما اونا ره تار-و-مار کد.

معلوماتِ کلوتر د باره مَقَرراتِ قُرانی ها

۱۵ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ۲ ”قد بنی اسرائیل گپ بزَن و دزوا بگی: ’وختی شُمو د سرزمینی داخل موشید که ما بلده بُود-و-باش دز شُمو میدیم ۳ و شُمو یگ هدیه خاص بلده خُداوند از رمه یا گله خُو تقدیم مونید، چی قُرانی سوختنی بَشه، چی قُرانی پوره کدون نذر، چی قُرانی داوطلبانه یا قُرانی عید های تعیین شده شُمو، تا خوشبوی مَوردِ پَسندِ خُداوند بَشه، ۴ اوخته کسی که هدیه خُو ره تقدیم مونه باید یگ هدیه غَلّه-و-دانه از دَهْم حصّه یگ ایفه^۵ بهترین آرد که قد چارم حصّه یگ هین^۶ روغو گت شده بَشه ام د خُداوند تقدیم کُنه. ۵ علاوه ازی، چارم حصّه یگ هین شرابِ انگور ره د عنوانِ هدیه وچی کدنی قد قُرانی سوختنی یا قُرانی دِیگه قد هر نرَبه تقدیم کُو. ۶ بلده قُوج، یگ هدیه غَلّه-و-دانه از دُو دَهْم یگ ایفه^۷ بهترین آرد که قد سِوم حصّه یگ هین^۸ روغو گت شده بَشه تقدیم کُو؛ ۷ د عنوانِ هدیه وچی کدنی سِوم حصّه یگ هین شرابِ انگور بلده خوشبویی د خُداوند تقدیم کُو. ۸ و غَیتیکه یگ نرگا و ره بلده قُرانی سوختنی یا بلده قُرانی پوره کدون نذر و یا بلده قُرانی سلامتی د خُداوند تقدیم مونی، ۹ اوخته قد نرگا و یگ هدیه غَلّه-و-دانه از سه دَهْم یگ

^a ۱۵:۴ دَهْم حصّه یگ ایفه تقریباً یگ و نیم کیلوگرام موشه. ^b ۱۵:۴ چارم حصّه یگ هین تقریباً یگ لیتر موشه. د آیه ۵ عین چیز آسته. ^c ۱۵:۶ دُو دَهْم یگ ایفه تقریباً سه کیلوگرام موشه. ^d ۱۵:۶ سِوم حصّه یگ هین تقریباً ۳.۱ لیتر موشه؛ د آیه ۷ عین چیز آسته.

ایفه^a بهترین آرد که قد نصف یک هین^b روغو گت شده بشه تقدیم کو؛^{۱۰} و بلده هدیه
وچی کدنی شی نصف یک هین شراب انگور ره تقدیم کو تا یگ هدیه خاص و خوشبوی
مورد پسند خداوند بشه.

۱۱ امی چیزا باید بلده هر نرگا، هر قوچ، هر نربره و هر بز انجام دده شنه. ۱۲ د مطابق
تعدادی که تقدیم مونیید، امی کار ره بلده هر کدم ازوا انجام بدید. ۱۳ هر اسرائیلی
اصلی که هدیه خاص د عنوان خوشبوی بلده خداوند تقدیم مونه، باید امی چیزا ره
د امزی طریقه انجام بدیه. ۱۴ و اگه یگ بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه یا د
مینکل شمو باشنده دایمی آسته و میخایه هدیه خاص د عنوان خوشبوی بلده خداوند
تقدیم کنه، باید امو کار ره انجام بدیه که شمو انجام میدید. ۱۵ بلده تمام جماعت یگ
قانون آسته، ام بلده شمو و ام بلده باشنده های بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه؛
یگ قانون دایمی د تمام نسل های شمو. شمو و بیگنه گو د حضور خداوند یگ رقم
استید. ۱۶ بلده از شمو و بلده بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه یگ شریعت و یگ
حکم آسته.”

۱۷ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۱۸ “قد بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی:
’وختی د سرزمینی که ما شمو ره دز شی موبرم داخل شدید ۱۹ و از حاصل امزو
سرزمی خوردید، شمو باید یگ هدیه بلند کدنی د خداوند تقدیم کنید. ۲۰ شمو از خمیر
اول خو یگ تکی ره د عنوان هدیه بلند کدنی تقدیم کنید؛ رقمی که هدیه بلند کدنی ره
از خرموجای تقدیم مونیید، او ره امو رقم تقدیم کنید. ۲۱ د تمام نسل های خو شمو
باید از خمیر اول خو هدیه بلند کدنی ره د خداوند تقدیم کنید.

۲۲ لیکن اگه شمو نافامیده خطا کده پگ امزی احکام ره که خداوند د موسی گفته،
د جای نیرید، ۲۳ یعنی هر چیزی ره که خداوند د وسیله موسی دز شمو امر کده، از

^a ۱۵:۹ سه دهم یگ ایفه تقریباً چار و نیم کیلوگرام موشه. ^b ۱۵:۹ نصف یگ هین تقریباً دو لیتر
موشه. د آیه ۱۰ عین چیز آسته.

روزی که خُداوند دَز شُمو حُکم کد و بعد اَزو دَ نسل های شُمو، ^{۲۴} و ای کار نافامیده بَشه و جماعت خبر نَدشته بَشه، اوخته پگِ جماعت باید یگ نرگاو ره بلده قُرانی سوختنی دَ عِنوانِ خوشبویی دَ خُداوند قد هدیه غَلّه-و-دانه و هدیه وُچی کَدنی شی دَ مُطابقِ مَقَرراتِ تقدیم کُنه و یگ نُکه ره ام بلده قُرانی گُناه. ^{۲۵} و پیشوا بلده تمام جماعتِ بنی اسرائیل کِفاره کُنه و اونا بخشیده موشه، چراکه امو کار نافامیده انجام شُده و اونا قُرانی خُو ره دَ عِنوانِ هدیه خاص دَ خُداوند و قُرانی گُناه خُو ره بلده خطای خُو دَ حُصُورِ خُداوند تقدیم کده. ^{۲۶} پگِ جماعتِ بنی اسرائیل و بیگنه که دَ مینکل ازوا زندگی مونه، بخشیده موشه، چراکه تمام مردُم دَ امزی خطا شامل بُوده.

^{۲۷} اگه یگ نفر نافامیده خطا کُنه، اوخته او باید یگ بَر مادّه یگ ساله ره دَ عِنوانِ قُرانی خطا تقدیم کُنه. ^{۲۸} و پیشوا بلده امزو کس که نافامیده خطا کده، دَ حُصُورِ خُداوند کِفاره کُنه؛ وختیکه بلده شی کِفاره شُد، او بخشیده موشه. ^{۲۹} بلده کسی که نافامیده گُناه کُنه، چی باشنده اصلی اسرائیل بَشه و چی بیگنه که دَ مینکل شُمو زندگی مونه، یگ قانُون آسته. ^{۳۰} مگم کسی که از رُوی مغرُوری گُناه کُنه، چی اسرائیلی اصلی بَشه، چی بیگنه، او دَ صِدِ خُداوند کار کُفرآمیز کده. او نفر باید از مَنه قوم خُو عاخ شُنه. ^{۳۱} ازی که او کلامِ خُداوند ره خار-و-حقییر حساب کده و حُکم شی ره میده کده، او نفر حتماً باید از مَنه قوم خُو عاخ شُنه و سزای گُناه شی دَ بله ازو باقی مومنه.

جَزای کسی که مَقَرراتِ روزِ آرام ره میده مونه

^{۳۲} وختیکه بنی اسرائیل دَ بیابو بُوَد-و-باش دَشت، اونا یگ آدم ره دید که دَ روزِ آرام هیزُم جَم موکد. ^{۳۳} اوخته امو کسای که او ره دَ هیزُم جَم کدو دیدد، او ره دَ پیشِ مُوسا و هارون و پگِ جماعت اُورد. ^{۳۴} و اونا او ره دَ بندی خانه اَنَدخت، چُون هنوز فیصله نَشُدَد که قد ازو چیز کار شُنه.

۳۵ اوخته خُداوند دَ مُوسى گُفت: ”ای آدم باید کُشته شُنه؛ پگِ جماعت باید اُو ره دَ برونِ خیمه‌گاه سنگسار کُنه.“ ۳۶ پس تمامِ جماعت اُو ره از خیمه‌گاه بُرو بُرده سنگسار کد و اُو کُشته شُد، اُمُو رَقم که خُداوند دَ مُوسى اَمَر کُدد.

۳۷ بعد از اُو خُداوند قد مُوسى گپ زده گُفت: ۳۸ ”قد بنى اسرائیل توره گُفته دَزوا بُگى که بلده گوشه‌های دامونِ کالاهای خُو ثوپکِ ها جور کُنه، اونا و نسل‌های ازوا؛ و چُوغِ لاجوردی رنگ ره دَ ثوپکِ هر گوشه دامون کوک کُنه. ۳۹ امی ثوپکِ ها بلده ازى آسته که شُمو اونا ره پَنگريد و تمام احکامِ خُداوند ره دَ ياد اُورده دَ جای بَيريد و از خاهشاتِ دل و چيمای خُو پَيروى نَکنييد و گُمره نَشَنييد. ۴۰ پس شُمو باید تمام احکام مَره دَ ياد اُورده دَ جای بَيريد و بلده خُداى خُو مُقَدَّس بَشَيد. ۴۱ ما خُداوند، خُداى شُمو اَسْتُم که شُمو ره از سرزمينِ مِصر بُرو اُورْدُم تا خُداى شُمو بَشُم. اَره، ما خُداوند، خُداى شُمو اَسْتُم.“

ياغيگري قورح، داتان و ابيرام

۱۶ اَيگ روز قورح باچه يسهار اولاده فهات باچه لاوى قد داتان و ابيرام باچه های اِياب و اون باچه فالت اولاده رثوبين نفرا ره گريفته ۲ دَ روى مُوسى خيست؛ بعضى بنى اسرائيل، يعنى دُوصد و پنجاه نفر از رهبرای جماعت که اعضاى اِنْتِخاب شُده شورا و نفرای نامتو بُود ام قد ازوا قَتى بُود. ۳ اونا دَ ضِدِ مُوسى و هارون جم شُد و دَزوا گُفت: ”شُمو از حد کَلو خود ره کُنه کُنه مُونيد! پگِ جماعت مُقَدَّس آسته، هر کُدَم شى که بَشَه؛ و خُداوند دَ مينکلِ ازوا آسته. پس شُمو چرا خود ره دَ بله جماعتِ خُداوند کُنه کُنه مُونيد؟“ ۴ وختيکه مُوسى اى توره ره شَنييد روى دَ خاک اَفْتَد ۵ و قد قورح و پگِ همدستای شى گپ زده گُفت: ”صباح‌گاه خُداوند دَز شُمو نِشو ميديده که کُدَم کس دَزُو تَعْلُقِ دَره و کى مُقَدَّس آسته و کى ره ميله که دَز شى نَزديک شُنه؛ کسى ره که اُو اِنْتِخاب کُنه، اُمُو نفر ره ميله که دَز شى نَزديک شُنه. ۶ پس اى

قورح، تُو و پگِ همدستای تُو اینی کار ره کنید: آتشدان ها ره بگیریید^۷ و صباح دَ حُصُورِ خُداوند دَ مَنه ازوا آتش آندخته دَ بله شی بُخورِ خوشبوی بندزید. اوخته مردی ره که خُداوند اِنتخاب کُنه، اُمُو مُقَدَّس آسته. آی اولادِه لاوی، شُمو از حد کلو خود ره کُنه کُنه مُونید.

^۸ اوخته موسی دَ قورح گُفت: ”آی اولادِه لاویا، بِشَنوید! آیای دَ نظر شُمو یگِ گپِ کم آسته که خُدای اسرائیل شُمو ره از جماعتِ اسرائیل جدا کد تا شُمو ره بيله که دز شی نزدیک شُنید و تا دَ جایگاه خُداوند وظیفه انجام بَدید و دَ پیشِ جماعت ایسته شُده بلده ازوا خُدمت کُنید؟^{۱۰} او دز تُو و پگِ براونِ لاوی تُو اِجازه دَد که دز شی نزدیک شُنید؛ آیا میخاهی پیشوایی ره ام بگیری؟^{۱۱} امزی خاطر، تُو و پگِ همدستای تُو دَ خِلافِ خُداوند یگجای شُدید، نَه دَ خِلافِ هارون! هارون چی بَشه که شُمو دَ ضِدِ اِزُونِ نِقِ کُنید؟“

^{۱۲} و موسی پُشتِ داتان و ابیرام باچه های اِلیاب نفر ری کد. مگم اونا گُفت: ”مو نَمییی! آیای کم آسته که مو ره از سرزمینی که دَزُو شیر و عسل جاری بُود بُر کده اُردی تا مو ره دَ امزی بیابو نابُود کُنی، که آلی میخاهی خود ره دَ بله مو حُکمران ام جور کُنی؟^{۱۴} عِلاوِه ازی، تُو مو ره دَ سرزمینی که از شی شیر و عسل جاری آسته داخل نکدی و زمینا و باغ های انگور ره ام دَ عِنوانِ مُلکیتِ دز مو نَددی. آیای تُو دَ چیمای امزی مردُما خاک پاش میدی؟“^{۱۵} اوخته موسی عَدَر قار شُد و دَ خُداوند گُفت: ”هدیه های ازوا ره قَبول نَکُو. ما حتی یگِ اِلاغِ ام ازوا نَگِرِفَتیم و دَ هیچ کُدَمِ ازوا ضرر نَرسَندیم.“

^{۱۶} و موسی دَ قورح گُفت: ”تُو و پگِ همدستای تُو صباح دَ حُصُورِ خُداوند حاضر شُنید، تُو و اونا و هارون.^{۱۷} و هر کُدَمِ شُمو آتشدان خُو ره گِرِفته دَ مَنه شی بُخورِ خوشبوی بندزید و هر کُدَمِ شُمو آتشدان خُو ره دَ حُصُورِ خُداوند بَیرید، تمام دُو صد

و پنجاه آتشدان ره. تُو و هارُون ام، آتشدان خُو ره بَیَرِد، " هر کس از خود خُو ره. †
۱۸ پس هر کس آتشدان خُو ره گِرِفت و دَ مَنِه ازوا آتش ایشته دَ بِلِه ازوا بُخور خوشبُوی
آندخت و دَ دانِ درگِه خَیمِه مَلاقاتِ قد مُوسیٰ و هارُون ایسته شد. ۱۹ اوخته قورح تمام
جماعت ره دَ خِلافِ مُوسیٰ و هارُون دَ دانِ درگِه خَیمِه مَلاقاتِ جَم کد. و جلالِ خُداوند
دَ پَگِ جماعتِ ظاهر شد.

۲۰ و خُداوند قد مُوسیٰ و هارُون گپ زده گُفت: ۲۱ " خود ره امزی جماعت جدا کُنید
تا ما آمیا ره دَ یِگِ لحظه نابُود کُئم. " ۲۲ مگم مُوسیٰ و هارُون رُوی دَ خاک اُفتده
گُفت: " آی خُدا، که خُدای روح های پَگِ بشر اُستی، آیا وختی یِگِ نفر گُناه کُنه، دَ
بِلِه پَگِ جماعتِ قار مُوشی؟ "

۲۳ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ۲۴ " دَ جماعتِ بُگی که 'از گِرد-و-بِرِ خَیمِه قورح،
داتان و اَبیرام دُور شُنید. "

۲۵ اوخته مُوسیٰ باله شُده دَ پیشِ داتان و اَبیرام رفت و ریش سفیدای اسرائیل از پُشتِ
ازو رفت. ۲۶ و مُوسیٰ دَ جماعتِ گُفت: " از خَیمِه های امزی آدمای شَریر دُور شُنید
و دَ چیزای که ازوا اُسته دِست نَزید، اگه نَه بخاطرِ پَگِ گُناه های ازوا شُمو ام نابُود
مُوشید. " ۲۷ پس اونا از گِرد-و-بِرِ جای بُود-و-باشِ قورح، داتان و اَبیرام دُور شد. اوخته
داتان و اَبیرام بُرو اَمده قد خائُونو، بچکِیچا و نِلغه گون خُو دَ دانِ درگِه خَیمِه های خُو
ایسته شد. ۲۸ اوخته مُوسیٰ گُفت: " دَ اینی طَریقِ شُمو مِیدَنید که خُداوند مَرِه رَبی کده
تا پَگِ امزی کارا ره انجام بَدیم و ما امی کارا ره از دِلِ خود خُو نَکدیم: ۲۹ اگه امی
آدما دَ مرگِ عادی بُمره که تمامِ اِنسان ها مُومَره و چیزای که دَ بِلِه پَگِ اِنسان ها واقع
مُوشه، دَ بِلِه امزیا ام واقع شُنه، اوخته خُداوند مَرِه رَبی نَکده. ۳۰ لیکن اگه خُداوند
یِگِ چیزِ نو نِشو بَدیه و زمی دانِ خُو ره واز کده امی نفرا ره قد تمامِ چیزای که دَزیا

تعلّق دره قُورِت كُنِه و آمیا زنده د گور بوره، اوخته بدّید كه ای آدما د خُداوند توهین كده.

۳۱ امی كه موسی از گُفتونِ امزی توره ها خلاص شد، زمی د زیر پای ازوا چك شد؛
۳۲ و زمی دان خُو ره واز كده اونا و خانوارای ازوا ره و پگِ نفرای قورح ره قد تمام مال-و-دارایی ازوا قُورِت كد. ۳۳ پس اونا قد پگِ دار-و-ندار خُو زنده د گور رفت و چگی زمی د بِلِه ازوا بسته شد؛ و اونا از مینكلِ جماعت نابود شد. ۳۴ پگِ اسرائیلی های كه د چارطرفِ ازوا بود، صدای چپخ-و-شورِ ازوا ره شنیده دوتا كد، چُون اونا گُفت: ”نَشْنِه كه زمی مو ره ام قُورِت كُنِه.“ ۳۵ بعد ازو یگ آتیش از حُصُورِ خُداوند آمد و امو دُوصد و پنجاه نفر ره كه دَرَوِ بُوخوِرِ خوشبُوی تقدیم موكد، سوختند.

۳۶ اوخته خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ۳۷ ”دِ العازار باچه هارون پیشوا بگی كه آتشدان ها ره از مَنِه اَلَنگِه آتیش گِرِفْتِه بُر كُنِه و آتیش ازوا ره او سو پورته كُنِه، چراكه اونا مَقَدَّس آسته. ۳۸ آتشدان های امزی نفره كه گناه كد و دِ قِيَمَتِ جانِ ازیا تمام شد بگیرید و ازوا تخته های چكشكاری شده بلده پوششِ قُربانگاه جور كُنید، چُون اونا دِ حُصُورِ خُداوند آورده شده و مَقَدَّس آسته. امو تخته ها باید بلده بنی اسرائیل یگ نَمُونه عِبَرَت بَشِه.“ ۳۹ پس العازار پیشوا آتشدان های برونزی ره كه دِ وَسِيْلِه نفرای سوخته آورده شد، گِرِفت و اونا چكشكاری شده بلده قُربانگاه یگ پوش جور شد ۴۰ تا بلده بنی اسرائیل یادگار بَشِه كه هیچ نفر، غَیر از اولاده هارون نزدیک نَشْنِه تا بُوخوِرِ خوشبُوی دِ حُصُورِ خُداوند تقدیم كُنِه؛ نَشْنِه كه رقمِ قورح و همدستای شی نابود شنه. پس امو رقم كه خُداوند دِ وَسِيْلِه موسی دِ العازار امر كُدد، او انجام دد.

۴۱ صَبَاحِ امْرُو روز پگِ جماعتِ بنی اسرائیل دِ خِلافِ موسی و هارون نِقِ نِقِ كده گُفت: ”شَمُو قَوْمِ خُداوند ره كَشْتِيد.“ ۴۲ وختیكه جماعت دِ خِلافِ موسی و هارون جَم شد، اونا سُونِ خِيْمِه مَلّاقات تاو خورد و دید كه اُورِ خِيْمِه ره پوشند و شِكوه-و-جَلالِ خُداوند ظاهر شد. ۴۳ اوخته موسی و هارون دِ پِيشِ رُویِ خِيْمِه مَلّاقات آمد ۴۴ و خُداوند

قد مُوسىٰ گپ زده گُفت: ^{۴۵} "از مینکلِ امزی جماعت دُور شُنید تا اونا ره دَ یِگ لحظه نابُود کُنم." مگم مُوسىٰ و هارون رُوی دَ خاک اُفتند. ^{۴۶} و مُوسىٰ دَ هارون گُفت: "آتشدان خُو ره بگِیر و از آتَشِ قِربانگاه دَ مَنه شی پورته کده بُوخوِ خوشبُوی دَ بِلَه شی بِنَدز و دَ زُودی سُون جماعت رفته بلده ازوا کِفاره کُو، چراکه قار-و-عَصَبِ خُداوند دَ بِلَه ازوا آمده و مَرَضِ وُبا شروع شده." ^{۴۷} پس هارون اُمو رقم که مُوسىٰ دز شی گُفتد، آتشدان ره گِرِفته دَ مینکلِ جماعت دَ وید و دید که مَرَضِ وُبا دَ مینکلِ مَرْدُم شروع شده. پس او بُوخوِ خوشبُوی ره دَ بِلَه آتَشِ اَندخت و بلده قوم کِفاره کد. ^{۴۸} او دَ بَینِ مُرده ها و زنده ها ایسته شُد و مَرَضِ وُبا بند شد. ^{۴۹} تَعْدادِ کَسای که دَ وِسیله مَرَضِ وُبا مُرد، چارده هزار و هفت صد نفر بود، بَعیر از کَسای که دَ مَوْضوعِ قورَح نابُود شُد. ^{۵۰} اوخته هارون دَ پِیشِ مُوسىٰ دَ دانِ درگه خَیمه مَلاقاتِ پس آمد، چُون مَرَضِ وُبا بند شُد.

تِیاقِ هارونِ شِگوفه مونه

۱ و خُداوند قد مُوسىٰ گپ زده گُفت: ^۲ "قد بَنیِ اسرائیل توره بگِی و ازوا تِیاقِ بگِیر، از هر خانوارِ بابه کَلونا یِگ تِیاقِ که از پگِ رهبرای خانوارِ بابه کَلونای ازوا دوازده تِیاقِ شُنه؛ نامِ هر کس ره دَ بِلَه تِیاقِ شی نِوشته کُو. ^۳ نامِ هارون ره دَ بِلَه تِیاقِ لای نِوشته کُو، چُون بلده کِنه هر خانوارِ بابه کَلونای ازوا باید یِگ تِیاقِ بَشه. ^۴ و اونا ره دَ خَیمه مَلاقاتِ دَ پِیشِ رُوی صندُوقِ عهد بیل، دَ جایی که ما قد شُمو توره مَوگِیم. ^۵ اوخته کسی ره که ما اِنْتِخابِ مُونم تِیاقِ شی شِگوفه مونه. دَ امزی رقم ما نِقِ نَقی ره که بَنیِ اسرائیل دَ خِلافِ شُمو مونه از حُصُورِ خُو بَند مُونم." ^۶ پس مُوسىٰ قد بَنیِ اسرائیل توره گُفت و پگِ رهبرای ازوا بلده اَزُو تِیاقِ های خُو ره دَد، از هر رهبر یِگ تِیاقِ دَ مُطابِقِ خانوارِ بابه کَلونای ازوا بود، جُمله دوازده تِیاقِ؛ و تِیاقِ هارون ام دَ مینکلِ ازوا بود. ^۷ اوخته مُوسىٰ تِیاقِ ها ره دَ حُصُورِ خُداوند دَ خَیمه صندُوقِ شهادتِ اِیشت. ^۸ صَباحِ امزو روز وختیکه مُوسىٰ دَ خَیمه عهد داخل شُد، دید که تِیاقِ هارون

که بلده خانوارِ لاوی بود شِگوفه کده؛ او پُندُوق کده شِگوفه کُدد و بادامِ رَسیده اُورُدد.
۹ اوخته موسی پگ تِیاقِ ها ره از حُصُورِ خُداوند دَ پیشِ تمامِ بَنیِ اسرائیلِ بَرُو اُورد و اونا تِیاقِ ها ره توخ کد و هر کس تِیاقِ خُو ره گِرفت.

۱۰ و خُداوند دَ موسی گُفت: ”تِیاقِ هارُون ره دَ پیشِ رُویِ صندُوقِ شهادتِ پسِ بیل تا دَ عِنوانِ نَمونِه عِبرتِ بلدهِ مردُمایِ سرکَشِ نگاهِ شُنه؛ و تا که نِقِ نِقِ ازوا که دَ خِلافِ ازمه یِه بَندِ شُنه، نَشُنه که اونا بُمَره.“ ۱۱ پس موسی اُمورِ رقم کد و چِیزی ره که خُداوند دَ زشی اَمر کُدد، دَقِیقِ اُمورِ رقمِ انجامِ دَد.

۱۲ اوخته بَنیِ اسرائیلِ دَ موسی عرض کده گُفت: ”اینه، مو نیست و نابودِ موشی! آره، پگ مو نابودِ موشی! ۱۳ هر کسی که دَ جایگاهِ خُداوند نزدیکِ موشه مومَره. آیا پگ مو باید بُمَری؟“

وِظیفِه پیشوایو و لاویا

۱ خُداوند دَ هارُون گُفت: ”تُو و باچه های تُو و خانوارِ بابه کلون تُو قد تُو قَتی بلده هر خطای که مربوطِ جایگاهِ مُقدَّسِ بَشه جوابگویِ اَسْتید؛ علاوه ازی، تُو و باچه های تُو بلده هر خطای که مربوطِ پیشواییِ بَشه ام جوابگویِ اَسْتید.
۲ برارون خُو یعنی طایفهِ لاوی ره که طایفه بابه کلون تُو اَسته ام قد خُو قَتی بَیر تا اونا قد تُو یِگجایِ شُنه و تُو ره کومکِ کُنه دَ عَیْتیکه تُو و باچه های تُو دَ پیشِ خِیمه صندُوقِ شهادتِ خِدمتِ مُونید. ۳ اونا باید ام بلده از تُو وِظیفِه اجرا کُنه و ام دَ تمامِ خِیمه وِظیفِه انجامِ بدیه، مگم دَ اَسبابِ جایگاهِ مُقدَّسِ و دَ قُربانگاهِ باید نزدیکِ نَشُنه، اگه شُنه، ام اونا و ام شُمو مومَرید. ۴ اونا باید قد تُو یِگجایِ شُنه و دَ خِیمه مَلاقاتِ وِظیفِه اجرا کده تمامِ خِدمتِ خِیمه ره انجامِ بدیه؛ هیچ نفر، غَیر از لاویا نزدیکِ شُمو نیه. ۵ خودون شُمو باید وِظیفِه های جایِ مُقدَّسِ و وِظیفِه های قُربانگاهِ ره اجرا کُنید تا غَصبِ مه دِیگه دَ بِلِه بَنیِ اسرائیلِ نازلِ نَشُنه. ۶ اینه، ما خود مه برارون شُمو لاویا ره

از مینکل بنی اسرائیل گرفته دَ عِنوانِ تَحْفَه دَز شُمُو سِپَرْدُم؛ اونا بلده خُداوند وَقَف شُدِه تا دَ خیمه مُلَاقَات خِدْمَت کُنِه. ^۷ مگم تُو و باچه های تُو قد تُو قَتی و طِیفَه پیشوایی خُو ره اِجرا کُنید و هر کاری ره که مَرْبُوطِ قُربانگاه و داخِلِ پَرِدِه مُقَدَّسَتَرین جای مُوشه انجام بَدید. ما و طِیفَه پیشوایی ره دَ عِنوانِ تَحْفَه دَز شُمُو سِپَرْدُم؛ عَیْر از شُمُو هر نفرِ دیگه که نزدیکِ جای مُقَدَّس بییه باید کُشته شُنِه.

حق پیشوایی و لاویا از هدیه ها

^۸ خُداوند دَ هارون کُفت: ”اینه، ما مَسئُولیتِ هدیه های ره که دَز مه اُورده مُوشه، یعنی مَسئُولیتِ تمام هدیه های مُقَدَّسِ بنی اسرائیل ره دَز تُو دَدیم. اونا ره ما دَ عِنوانِ حقِ پیشوایی دَز تُو و باچه های تُو بخشیدیم که حقِ دایمی تُو بَشه. ^۹ از مُقَدَّسَتَرین هدیه های که از آتِشِ نِگاهِ مُوشه، اینی چیزا دَز تُو تَعَلُقِ میگیره: تمام هدیه های ازوا که اونا دَ عِنوانِ هدیه کَامِلًا مُقَدَّس دَز مه تقدیم مونه، چی هدیه غَلَّه-و-دانه بَشه، چی قُربانی گناه و چی قُربانی خطا؛ اَره، اونا از تُو و باچه های تُو مُوشه. ^{۱۰} شُمُو باید اونا ره دَ عِنوانِ مُقَدَّسَتَرین خوراک بُخورید. هر مَرَدِ مِیْتَنه اَزُو بُخوره؛ او باید بلده شُمُو مُقَدَّس بَشه. ^{۱۱} اینی ام دَز شُمُو تَعَلُقِ میگیره: هدیه خاصی ره که از هدیه های ازوا جدا مُوشه، یعنی پگ هدیه های بلند شُدِه بنی اسرائیل ره ما دَز تُو و باچه های تُو و دُخْترون تُو دَ عِنوانِ حقِ دایمی دَدیم. هر کسی که دَ خانِه تُو پاک بَشه، مِیْتَنه اَزُو بُخوره. ^{۱۲} پگِ بهترین روغو و تمامِ بهترین شرابِ انگور و غَلَّه-و-دانه، یعنی نَوَبِرِ حاصِلاتِ ره که اونا دَ خُداوند میبده، ما دَز تُو بخشیدیم. ^{۱۳} حاصِلِ نَوِ تمام چیزای که دَ زمینای ازوا آسته و اونا دَ خُداوند میره، از تُو مُوشه. هر کسی که دَ خانِه تُو پاک بَشه، مِیْتَنه اَزُو بُخوره.

^{۱۴} هر چیزی که دَ اسرائیل وَقَف شُنِه، از تُو مُوشه. ^{۱۵} اُولینِ تَوَلیدِ رَحِمِ هر جاندار ره که بنی اسرائیل دَ خُداوند تقدیم مونه، چی از انسان بَشه، چی از حیوان، از تُو مُوشه؛

مگم بیل که بنی اسرائیل اُولباری انسان بازخريد کُنه و اُولباری حیوان ناپاک ره ام بازخريد کُنه. ۱۶ د باره بازخريد ازوا: اونا که یگ ماهه شُد، قیَمَتِ بازخريد ازوا ره خود تُو پنج مِثقال نقره د مَطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّس تعیین کُو که یگ مِثقالِ بیست گیراه موشه.^a ۱۷ مگم نِیل که اُولباری گاو، اُولباری گوسپو و اُولباری بَرِ بازخريد شُنه؛ اونا مُقَدَّس آسته. تُو باید خُونِ ازوا ره د بِلَه قُربانگاهِ پاش بدی و چربی ازوا ره د عِنوانِ هدیه خاص و خوشبوی مَوَرِدِ پَسند بَلَدِه خُداوند بُسوزنی؛^{۱۸} ولے گوشتِ ازوا از تُو موشه، امو رقم که سینه بلند شُده و رانِ راست از تُو موشه.[†] ۱۹ تمام هدیه های بلند شُده ره از هدیه های مُقَدَّس که بنی اسرائیل د خُداوند تقدیم مونه، ما دَز تُو و باچه های تُو و دُخترن تُو د عِنوانِ حَقِ دایمی ددیم. ای یگ عهدِ نَمکِ بَلَدِه اَبَدِ د حُضُورِ خُداوند بَلَدِه ازتُو و بَلَدِه اُولادِه تُو آسته.[‡] ۲۰ اوخته خُداوند د هارون کُفت: ”تُو د سرزمینِ بَنی اسرائیل مُلک-و-زمی نَمیدَشته بَشی و نَه ام د مینکلِ ازوا تقسیمِ مِیدَشته بَشی؛ تقسیم و مُلک تُو د مینکلِ بَنی اسرائیل ما آسْتُم.^b

۲۱ اینه د اُولادِه لاوی، ما تمامِ ده-یگِ بَنی اسرائیل ره د عِنوانِ مُلکیتِ د عَوَضِ خدمتِ ازوا ددیم، د عَوَضِ خدمتی که اونا د خیمه مِلاقاتِ انجام میدیه. ۲۲ ازی بعد بَنی اسرائیل باید دیگه د خیمه مِلاقاتِ نزدیک نَشُنه؛ اگه نه، اونا جزای کُناهِ حُو ره دیده مومره. ۲۳ بلکه تنها لاویا باید د خیمه مِلاقاتِ خدمت کُنه و اونا باید جوابگوی خطاهای حُو بَشه؛ ای یگ قانونِ اَبَدی د تمام نسل های شُمو آسته. اونا د مینکلِ بَنی اسرائیل باید مُلک-و-زمی نَدَشته بَشه؛^{۲۴} چُون ده-یگِ بَنی اسرائیل ره که اونا د عِنوانِ

^a ۱۸:۱۶ وُزن «یگ مِثقال» تقریباً دوازده گرام بُود و وُزن «یگ گیراه» یگ کَمک زیادتَر از نیم گرام بُود. ^b ۱۸:۲۰ خُداوند د هارون اِطْمینان میدیه که بَلَدِه خود شی و خانوار شی تمامِ ضُرُورتِ های ازوا ره پُوره مونه.

† ۱۸:۱۸ لاویا ۷:۲۸-۳۶ ‡ ۱۸:۱۹ لاویا ۲:۱۳

هدیه دَ خُداوند تقدیم مونه، ما دَ عنوانِ مُلکیتِ دَ لاویا دَدیم. امزی خاطر ما دَزوا کُفتم که اونا باید دَ مینکلِ بنی اسرائیل مُلک-وزمی نَداشته بشه.

۲۵ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گفت: ۲۶ ”قد لاویا توره گفته دَزوا بگی: ‘ وختی شمو از بنی اسرائیل ده-یگ ره که ما از طرفِ ازوا دَ عنوانِ مُلکیتِ دَز شمو دَدیم میگیرید، شمو باید ازو یگ هدیه دَ خُداوند جدا کُنید، یعنی ده-یگ خُو ره از ده-یگ بدید. ۲۷ ای هدیه شمو بلده شمو مثل هدیه غله خرموجای و شیرِه چرخشتِ انگور^۱ حساب موشه. ۲۸ دَ امزی رقم شمو ام از تمام ده-یگ های که از بنی اسرائیل میگیرید باید یگ هدیه دَ خُداوند تقدیم کُنید؛ و امزو ده-یگ ها شمو باید هدیه خُداوند ره دَ هارون پیشوا بدید. ۲۹ پس، از پگ هدیه های خُو بهترین حصّه شی ره دَ عنوانِ حقِ خُداوند جدا کُنید؛ اُو حصّه مُقدّس آسته.

۳۰ امچنان دَ لاویا بگی: ‘ وختیکه شمو بهترین حصّه شی ره تقدیم کُنید، اوخته اُو بلده شمو مثل حاصلِ خرموجای و حاصلِ چرخشتِ انگور حساب موشه. ۳۱ شمو میتنید اُو ره دَ هر جای بخورید، شمو و خانوار شمو؛ چون اُو مُزد شمو آسته دَ عوضِ خدمتی که دَ خیمه ملاقات انجام میدید. ۳۲ وختیکه شمو بهترین حصّه ده-یگ ره تقدیم کردید، اوخته بخاطرِ خوردونِ باقی ازو گناهکار نموشید. پس شمو باید هدیه های مُقدّسِ بنی اسرائیل ره ناپاک نکُنید؛ نشنه که بُمَرد.

خگشترِ گاوِ سرخ

۱۹ خُداوند قد مُوسیٰ و هارون گپ زده گفت: ۲ ”اینی حُکمِ شریعتی آسته که ما خُداوند امر کدیم: دَ بنی اسرائیل بگی که یگ غونجی سرخ بے عیب ره که دَ بله شی یوغ ایشته نَشده بشه، دَ پیش ازتو بیره. ۳ تو اُو ره دَ العازار پیشوا بدی

^۱ ۲۷: ۱۸ دَ اُو زمان مردم دَ هر باغ انگور یگ حوضچه بلده انگور لَغه کدو میکنند، تا شیرِه انگور ره بُر کنه. امو حوضچه «چرخشت» نام دشت.

تا او از خیمه‌گاه برو برده شنه و د پیش روی العازار حلال شنه. ^۴ و العازار پیشوا یگ مقدار خون ازو ره قد کِلک خو گرفته هفت دفعه سون پیش روی خیمه ملاقات پاش بدیه. ^۵ اوخته امو غونجی د پیش چیم ازو سوختنده شنه؛ او قد پوست و گوشت و خون و شکمبه-و-روده خو سوختنده شنه. ^۶ و پیشوا چپو سرو و غلف زوفا^۷ و چوغ سرخ ره بگیره و اونا ره د آتش گاو پورته کنه. ^۷ اوخته پیشوا باید کالای خو ره بشویه و جسم خو ره قد او غسل بدیه، بعد ازو او میتنه د خیمه‌گاه بییه، مگم پیشوا تا شام ناپاک باقی مومنه. ^۸ و کسی که گاو ره سوختنده، او ام باید کالای خو ره بشویه و جسم خو ره قد او غسل بدیه؛ او تا شام ناپاک باقی مومنه. ^۹ اوخته یگو آدم که پاک بشه باید خگشتر گاو ره جم کنه و برو از خیمه‌گاه د یگ جای پاک بیله؛ و امو خگشتر باید بلده جماعت بنی اسرائیل بلده او طهارت^b نگاه شنه. ای بلده پاک کدون گناه آسته. ^{۱۰} کسی که خگشتر گاو ره جم مونه باید کالای خو ره بشویه و او تا شام ناپاک باقی مومنه. ای حکم بلده بنی اسرائیل و بلده بیگنه که د مینکل ازوا زندگی مونه، یگ قانون دایمی آسته.

^{۱۱} هر کسی که د جنازه انسان دست بزنه تا هفت روز ناپاک باقی مومنه. ^{۱۲} او باید د روز سوم و روز هفتم خود ره قد او طهارت پاک کنه، اوخته او پاک موشه؛ لیکن اگه او خود ره د روز سوم و روز هفتم پاک نکنه، اوخته او پاک نموشه. ^{۱۳} هر کسی که د جنازه انسان، یعنی د نفری که مرده دست بزنه و خود ره قد امزو او پاک نکنه، او جایگاه خداوند ره نجس مونه؛ او نفر باید از قوم اسرائیل قطع شنه. ازی که او طهارت د بِلِه ازو پاش دده نشده، او ناپاک آسته و ناپاکی ازو هنوز د بِلِه شی باقی یه.

^a ۱۹:۶ علف زوفا بلده پاک کدون انسان ها و چیزای ناپاک استفاده موشد. ^b ۱۹:۹ «او طهارت»

از خگشتر گاو سرخ و او روان جور موشد و بلده پاک کدون آدم و خیمه های نجس د کار مورفت. «او طهارت» د آیه های ۱۳، ۲۰ و ۲۱ امزی فصل ام ذکر شده.

۱۴ وختیکه یگ نفر د یگ خیمه مومره، اینی قانون باید اجرا شنه: هر کس که د امزو خیمه داخل شنه و هر کس که د امزو خیمه بشه تا هفت روز ناپاک باقی مومنه. ۱۵ و هر ظرف سرلچ که د بله شی سرپوش سخت نبشه، ناپاک موشه. ۱۶ هر کس که د بیابو د جسد یگو نفر دست بزنه که قد شمشیر کشته شده بشه یا د مرگ خود خورده بشه، و یا د استغون انسان یا قبر دست بزنه، او تا هفت روز ناپاک باقی مومنه. ۱۷ بلده نفر ناپاک باید یگ مقدار از خگشتر قربانی گناه گرفته شنه و او روان د یگ ظرف د بله شی شیو شنه. ۱۸ اوخته یگ نفر پاک علف زوفا ره بگیریه و د منه آو غوئه کده د بله خیمه، د بله تمام اسباب شی و د بله کسای که د اونجی بوده بشه، پاش بدیه؛ امچنان د بله هر کس که د استغو، د نفر کشته شده، د جنازه یا د قبر دست زده بشه. ۱۹ امو نفر پاک باید او ره د بله نفر ناپاک د روز سوم و روز هفتم پاش بدیه، د امزی رقم او ره د روز هفتم پاک کنه. اوخته او کالای خو ره ششته قد او غسل بگیریه و او د وخت شام پاک موشه. ۲۰ لیکن کسی که ناپاک شنه و خود ره پاک نکنه، او باید از مینکل جماعت اسرائیل قطع شنه، چراکه او جایگاه مقدس خداوند ره ناپاک کده. ازی که او طهارت د بله ازو پاش دده نشده، او ناپاک باقی مومنه. ۲۱ ای بلده ازوا یگ قانون دایمی آسته.

کسی که او طهارت ره پاش میدیه، او ام باید کالای خو ره بشویه و هر کس که د او طهارت دست بزنه تا شام ناپاک باقی مومنه. ۲۲ د هر چیز که نفر ناپاک دست بزنه او چیز ناپاک موشه و هر کس که دزو دست بزنه، او ام تا شام ناپاک باقی مومنه.

وفات مریم و آو از قاده

۲۰ ۱ د ماه اول تمام جماعت بنی اسرائیل د بیابون صین رسید و قوم د قادش خیمه زد. د امونجی مریم فوت کد و دفن شد. ۲ د امزو جای بلده جماعت هیچ آو نبود؛ امزی خاطر اونا د خلاف موسی و هارون جم شد. ۳ مردم قد موسی

جنجال كده گُفت: ”كشكِه مو ام مومردى وختيكه برارون مو دَ حُصورِ خُداوند مُرد! ۴ چرا جماعتِ خُداوند ره دَ امزى بيبابو اوردِيد تا ام مو و ام چارپايای مو دَ اينجى بُمرى؟ ۵ اصلاً چرا مو ره از مصر بُرو اوردِيد؛ مو ره اوردِيد تا دَ امزى جاي بَد-و-بيكاره بيريْد؛ اِي جاي بلده كِشت كدونِ تُخم و انجِير و تاگِ انگور و انار نيسته. دَ اينجى حتى آو بلده وُچى كدو نيسته.“ ۶ اوخته موسى و هارون از پيشِ جماعت دَ نزديكِ درگه خيمه مِلاقاتِ آمده روى دَ خاك اُفتد و شكوه-و-جلالِ خُداوند دَزوا ظاهر شُد.

۷ و خُداوند قد موسى گپ زده گُفت: ۸ ”تياق ره بگير و تو و برار تو هارون جماعت ره جَم كُنيد و دَ پيشِ چيمای ازوا دَ قاده بگيد كه آو بديه. اوخته تو از قاده بلده ازوا آو جارى كو و دَ جماعت و حيوانای ازوا آو وُچيدلجى كو.“ ۹ پس موسى تياق ره از حُصور خُداوند گِرِفت، امو رقم كه خُداوند دَز شى امر كُدد. ۱۰ و موسى و هارون جماعت ره دَ پيشِ قاده جَم كده دَزوا گُفت: ”اى مردماى سرکش، بشنويد! آيا مو امزى قاده بلده شمو آو بُر كنى؟“ ۱۱ اوخته موسى دِست خُو ره باله كد و قد تياق خُو دو دُفعه دَ قاده زَد و آو پريمو از قاده جارى شُد كه جماعت و چارپايای ازوا وُچى كد. ۱۲ ليكن خُداوند دَ موسى و هارون گُفت: ”ازى كه شمو دَز مه اِتماد نكديد تا مُقدّس بُوَدون مره دَ پيشِ چيمای بنى اسرائيل ثابت كُنيد، شمو اِي جماعت ره دَ سرزمينى كه ما دَزوا دَدِيم داخل نُمونيد.“ ۱۳ اِي آو مِريبابا بُود، آو امزو جاي كه بنى اسرائيل قد خُداوند جنجال كد و خُداوند دَ مينكل ازوا ثابت كد كه آو مُقدّس آسته.

إدوميا دَ بنى اسرائيل إجازه نَميديه كه تير شنه

۱۴ بعد ازو موسى قاصدا ره از قادش دَ پيشِ پادشاهِ اِدوم رِبى كد كه بگيه: ”اولاده برار تو اسرائيل^b اينى رقم مُوگيه، تو از تمامِ سختى-ها-و-مُشكلاتى كه دَ بِلِه ازمو

^a ۲۰:۱۳ «مِريبابا» يعنى جنجال ^b ۲۰:۱۴ يعقُوب يعنى اسرائيل و عيسو يعنى اِدوم هر دوى شى برار بُود. امزى خاطر اولاده اسرائيل و اولاده اِدوم قوماى يگديگه خُو موشُد.

آمده، خیر دَری. ^{۱۵} تُو خَبر دَری که بابه‌کلونای مو دَ مِصر رفت و مو بَلدِه وختای کَلو دَ مِصر مَندی و مِصرِیا قد از مو و بابه‌کلونای مو بدرفتاری کد. ^{۱۶} و غَیْتیکه دَ پیش خُداوند ناله-و فریاد کدی، او آواز مو ره شَنیده مَلایکَه خُو ره رَی کد و مو ره از مِصر بُرو اُورد؛ و آلی مو دَ قَادِش اَسْتی، دَ شاری که دَ نَزْدِیکِ سَرحدِ مَلک تُو یَه. ^{۱۷} از خَیر خُو دَز مو اِجازَه بَدی که از سرزمین تُو تیر شُنی. مو از مینکلِ زَمینا و باغ های انگور تُو تیر نَموشی و از چاه ها ام آو وُچی نَمونی، بَلکِه از سَرَکِ عُمومی موری و طرفِ راست یا چَپ تاو نَموخوری تا از مَلک تُو تیر نَشُدی. ”

^{۱۸} مگم پادشاهِ اِدوم گُفت: ”از مَلک مه تیر نَشُنید، اگه تیر شُنید، مو قد شمشیر دَ ضِد شُمو مِیی. ” ^{۱۹} و بَنی اِسرائیل دَ جَوَابِ اَزُو گُفت: ”مو از سَرَکِ عُمومی موری و اگه مو یا حیوانای مو از آو تُو وُچی کدی، اوخته قِیمت شی ره مِیدی. تنها مو ره بیل که از مَلک تُو پای پیده تیر شُنی. ” ^{۲۰} لیکن اُو گُفت: ”اِجازَه نِیبه که تیر شُنید. ” و پادشاهِ اِدوم قد لشکر کُته و قوی دَ ضِدِ اَزوا بُرو اَمَد. ^{۲۱} دَ امزی رَقمِ اِدوم اِجازَه نَدَد که اِسرائیل از مَلک شی تیر شُنه؛ امزُو خاطر، اِسرائیل راهِ خُو ره اَزُو چَپ کد.

وَفَاتِ هَارُون

^{۲۲} پس تمامِ جماعتِ بَنی اِسرائیل از قَادِش کوچ کد و دَ کوه هور اَمَد. ^{۲۳} اوخته خُداوند دَ هَارُون و مُوسی دَ کوه هور دَ سَرحدِ سرزمینِ اِدوم گُفت: ^{۲۴} ” هَارُون فَوْت کده قد بابه‌کلونای خُو یگجای مُوشه، چُون اُو دَ سرزمینی که ما دَ بَنی اِسرائیل دَدیم داخِل نَموشه، چراکه شُمو از حُکم مه دَ پیشِ اُو مِریبا سَرپیچی کدِید. ^{۲۵} هَارُون و باچه شی اِلعازار ره بَگیر و اونا ره قد خُو دَ بَله کوه هور بَیر. ^{۲۶} کالای پیشوایی هَارُون ره بُر کده دَ جانِ باچه شی اِلعازار بَدی و هَارُون دَ اُمونجی فَوْت مونه و قد بابه‌کلونای خُو یگجای مُوشه. ” ^{۲۷} پس مُوسی اُمو رَقم کد که خُداوند دَز شی اَمَر کُد؛ اونا دَ پیشِ چیمِ تمامِ جماعتِ دَ بَله کوه هور رفت. ^{۲۸} اوخته مُوسی کالای پیشوایی هَارُون ره بُر

کده دَ جانِ باچه شی العازار دَد؛ و هارون دَ امونجی دَ بِلِه کوه فَوْت کد و موسیٰ و العازار از کوه تاه آمد. ^{۲۹} وختی تمام جماعتِ بَنی اسرائیل دید که هارون فَوْت کده، تمام قوم ^a مُدَت سی روز بلده هارون ماتم گرفت.

پیروزی دَ بِلِه کِنعانیا

۲۱ ^۱ یگ کِنعانیا که پادشاهِ منطقه عَراد بُود و دَ جَنُوبِ کِنعان زندگی مُوکد، وختی شنید که بَنی اسرائیل از راه اَناریم مییه، اُو دَ خِلافِ بَنی اسرائیل جنگ کد و بعضی ازوا ره اسیر گرفت. ^۲ اوخته بَنی اسرائیل دَ حُضُورِ خُداوند دَ گردون حُو نذر گرفته گُفت: "اگه تُو امی قوم ره دَ دِستِ ازمو تسلیم کنی، مو شارای ازبا ره کاملاً نابُود مونی و هیچ چیز ره وُلجه یا اسیر نَمیگیری." ^۳ پس خُداوند دُعای بَنی اسرائیل ره قبول کد و کِنعانیا ره دَزوا تسلیم کد و بَنی اسرائیل اونا ره و شارای ازوا ره کاملاً نابُود کد؛ امزی خاطر اُونجی ره حُرما ^b نام کد.

مارِ برونزی

^۴ بعد اَزو اونا از کوه هور کوچ کده از راه دریای سُرخ رفت تا مُلکِ اِدوم ره دَور بَزَنه؛ مگم قومِ اسرائیل دَ بَینِ راه دَ تنگ آمد. ^۵ و قوم دَ خِلافِ خُدا و موسیٰ گپ زده گُفت: "چرا مو ره از مصر بُرو اُوریدید تا دَ امزی بیابو بُمُری؟ دَ اینجی نه نان آسته و نه آو! و دِل مو امزی خوراکِ بے مَزَه ام بد شده!" ^۶ اوخته خُداوند مارای زاردار ره دَ مینکلِ قومِ اسرائیل رَبی کد و اونا مردُم ره گزید و غَدر مردُم مُرد. ^۷ امزو خاطر مردُم دَ پیشِ موسیٰ آمد و گُفت: "مو گناه کدے، چراکه دَ خِلافِ خُداوند و دَ خِلافِ ازتو توره گُفتے. لُطفاً دَ پیشِ خُداوند دُعا کُو تا مارها ره از مو دُور کُنه." و موسیٰ بلده

^a ۲۹:۲۰ دَ جای «قوم» دَ زبونِ عبرانی «خانه» نوشته یه. ^b ۲۱:۳ «حُرما» یعنی «کاملاً نابُود شده» چون بَنی اسرائیل هیچ چیز ره ازونجی وُلجه یا اسیر نَگرفت.

قَوْمِ دُعَا كَد. ^۸ و خُداوند دَ مُوسَى كُفْت: ”يگ مار دَ شَكْلِ مارِ زاردار جور كُو و اُو ره دَ بِلِه يگ دِسْتَك چِيو سخت كُو. اوخته هر نفرِ مار گزیده كه سُون اَزُو توخ كُنِه، زنده مومنه.“ ^۹ پس مُوسَى يگ مارِ برونزی جور كد و اُو ره دَ سِرِ دِسْتَك چِيو سخت كد؛ اوخته هر كسی ره كه مار ميگزيد، امی كه اُو سُون مارِ برونزی توخ موكد، زنده مومند. †

سَفَر دَ مَوَّاب

^{۱۰} بعد اَزُو بَنِي إِسْرَائِيل كوچ كده دَ اوبوت خَيْمِه زَد ^{۱۱} و از اوبوت كوچ كده دَ عَيِي-عَبَارِيم خَيْمِه زَد، دَ بيبابونی كه رُوی دَ رُوی مَوَّاب سُون آفْتُو بُرُشُد بُود. ^{۱۲} اَزُونجی كوچ كده دَ دَرِه زارِد خَيْمِه زَد. ^{۱۳} از دَرِه زارِد كوچ كده دَ اُو سُونِ دَرِه اَرْنون خَيْمِه زَد، دَ بيبابونی كه نَزْدِيكِ سَرْحَدِ اَمُورِي ها بُود؛ چُون اَرْنون سَرْحَدِ مَوَّاب اَسْتِه و يگ مَرز بَيْنِ مَوَّابِي ها و اَمُورِي ها. ^{۱۴} امزی خاطر دَ «كِتَابِ جَنگَايِ خُداوند» كُفْتِه شُدِه:

”دَ واهيب دَ مَنْطِقِه سَوْفِه

و قول های اَرْنون ^{۱۵} و دامنه های قول ها

كه طرفِ شَارِ عارِ اِدَامِه دَرِه

و دَ سَرْحَدِ مَوَّاب تَكِيه زَدِه.“

^{۱۶} اُونَا اَزُونجی دَ بَثِير ^{۱۶} كوچ كد؛ اِي اَمُو چاه اَسْتِه كه خُداوند دَ بارِه شِي دَ مُوسَى

كُفْت: ”قَوْمِ رِه جَم كُوتَا دَزُوا اُو بَدِيم.“ ^{۱۷} اوخته إِسْرَائِيل اَيْنِي سَرُود رِه خاند:

”اِي چاه، فَوَارِه كُو.

شُمُو دَ بارِه شِي سَرُود بَخَانِيد،

^{۱۸} دَ بارِه چاهي كه حُكمرانا كُند،

^{۱۶:۲۱} «بَثِير» يعنی چاه.

† ۹:۲۱ يُوخْنَا. ۱۴:۳

و رهبرای قوم او ره قد تیاقِ حُکمرانی
و تیاق های خُو عُوْج کد.

اونا اِدامه دده از بیابو د متانه ۱۹ و از متانه د نَحْلِیْیِل و از نَحْلِیْیِل د باموت ۲۰ و از باموت د دَرِه کوچ کد که د مُلکِ مَوَّابِ اِدامه دَرِه و د نَزْدِیْکِ پلندی کوه پیسگه آسته که بیابو از اُونجی دیده موشه.

پیروزی د بَله آموری ها

۲۱ اوخته بَنی اسرائیل قاصدا ره پیش سیحون پادشاه آموری ها ریی کده گُفت: ۲۲ ”مو ره بیل که از سرزمین تُو تیر شنی؛ مو از مینکلِ زمینا و باغ های انگور تُو نَموری و از آو چاه تُو ام وُچی نَمونی؛ مو از سَرَکِ عُمومی موری تاکه از مُلک تُو تیر شنی.“
۲۳ مگم سیحون د بَنی اسرائیل اجازه نَدَد که از مُلک شی تیر شنه، بلکه تمام قوم خُو ره جَم کد و د خِلافِ بَنی اسرائیل د بیابو رفت؛ او د منطقه یاهص آمد و قد بَنی اسرائیل جنگ کد. ۲۴ اوخته بَنی اسرائیل او ره قد دَم شمشیر زد و سرزمین شی ره از دَرِه ارنون تا دَرِه یَبوق و تا سرحدِ عمونی ها تَصْرَف کد؛ چراکه مرزِ عمونی ها مُسْتَحکم بُود.
۲۵ خُلاصه بَنی اسرائیل تمام امزو شارا ره گِرِفت و د پِگِ شارای آموری ها جای-د-جای شد، یعنی د حِشبون و تمام اَغیلای شی. ۲۶ حِشبون شارِ سیحون پادشاه آموری ها بُود؛ او قد پادشاهِ سابقِ مَوَّابِ جنگ کُدد و تمام سرزمین شی ره تا ارنون گِرِفتند. ۲۷ امزی خاطر شاعرا مَوَّابِ:

”د حِشبون ببید تا آباد شنه؛

تا شارِ سیحون برقرار شنه.

۲۸ چون آتش از حِشبون باله شد،

اَلَنگه از شارِ سیحون؛

او عارِ مَوَّابِ ره سوختند

و صاحبای بلندی های آرنون ره از بین بُرد.
 ۲۹ وای د حال شُمو آی موآبیا، شُمو نابُود شُدید!
 آی قَوْمِ كِمُوش،^a او باچه های خُو ره فراری جور كده
 و دُخترُون خُو ره اَسبیرِ سِیحون پادشاهِ آموری.
 ۳۰ مو اونا ره سرنگون كدی؛
 و حِشبون تا دِیبون نابُود شُد.

مو اونا ره تا نَوْفَح كه نزدِیکِ مِیدبا آسته بیرو كدی.

۳۱ د امزی رقمِ بَنیِ إِسْرَائِیلِ د سرزمینِ آموری ها جای-د جای شُد.

۳۲ دَمَزُو غَیْتِ مُوسَى نَفْرَا ره بَلَدَه جاسوسی شارِ یَعزیرِ رَبِیِ كد و بَنیِ إِسْرَائِیلِ اَغِیْلایِ
 اَزُو ره گِرِفْت و آموری ها ره كه د اُونجی بُود، بُر كد. ۳۳ اونا پس تاو خورد و د راه
 باشان رَبِی شُد؛ اوخته عوج پادشاهِ باشان قد تمامِ نَفْرَایِ خُو د خِلَافِ اَزُوا اَمَد تا د
 اِدْرَعِیِ قَد اَزُوا جَنگِ كُنَه. ۳۴ د اَمَزُو غَیْتِ خُداوند د مُوسَى كُفْت: "اَزُو ترس نَخور،
 چُون ما اُو ره قَد پَگِ نَفْرَایِ اَزُو و سرزمینِ شِی د دِستِ اَزْتُو تسلیمِ كدیم. د حَقِ اَزُو
 اَمُو كار ره كُو كه د حَقِ سِیحون پادشاهِ آموری ها كدی كه د حِشبون زِندگیِ مُوكد."
 ۳۵ پس اونا عوج ره قَد باچه های شِی و تمامِ نَفْرَایِ شِی زَد، تا وختیکه اَزُو هیچ كس
 زنده نَمَند. اوخته اونا سرزمینِ اَزُو ره تَصْرَفِ كد.

بِلْعَامِ و پادشاهِ موآب

۲۲ ۱ بَنیِ إِسْرَائِیلِ كوچ كد و د دَشْتِ موآب د اُو لَبِ دریاى اَرْدُن رُوی د رُوی
 شارِ اَرِبْحَا حَیمَه زَد. ۲ بالاق باچه صِفور تمامِ چیزای ره كه إِسْرَائِیلِ د حَقِ
 آموری ها كَدَد دید. ۳ موآبِی ها از قَوْمِ إِسْرَائِیلِ كَلو ترس خورد، چراكه تَعْدَادِ اَزُوا كَلو
 بُود؛ اَر، موآبِی ها از بَیمِ بَنیِ إِسْرَائِیلِ وَحْشَتِ زَدَه شُد. ۴ امزی خاطر اونا د رِیش

^a ۲۹:۲۱ «كِمُوش» نامِ بَتِ موآبِی ها بُود كه اُو ره پَرستِشِ مُوكد.

سفیدای مدیان گفت: ”ای گروه هر چیزی ره که دَ گرد-و-بَر مو آسته کاملاً میچره، فقط امو رقم که نرگا و علفِ صحرا ره میچره.“ دَ امزو غیتِ بالاق باچه صفور پادشاهِ موآب بود. ^۵ پس او قاصدا ره دَ فتور دَ نزدیکِ دریای فرات دَ پیشِ بلعام باچه بعور دَ سرزمینِ آماو ریی کد تا او ره کوی کُنه و دَزُو بُگیه: ”اینه، یگ قوم از مصر بر شده آمده و روی زمی ره پوشنده و فعلاً اونا دَ پالوی ازمه جای-د-جای شده. ^۶ پس، آلی بیه و از خیر خوامی قوم ره بلده مه نالت کو، چراکه اونا از مه کده قوی تر آسته؛ شاید ما بتنم که اونا ره شکست بدیم و از سرزمین خوامی کنم؛ چون ما میدنم که هر کسی ره که تو برکت بدی، برکت مینگره و هر کسی ره که تو نالت کنی، نالت موشه.“

^۷ پس ریش سفیدای موآب و ریش سفیدای مدیان مُرد پالگری ره دَ دست خو گرفته ریی شد و پیشِ بلعام رفت و پیغامِ بالاق ره بلده ازو رسند. ^۸ او دزوا گفت: ”امشاو دَ امینجی بُمینید، تا چیزی ره که خداوند دَز مه موگیه، ما دَز شمو نقل کنم.“ پس رهبرای موآب پیشِ بلعام مند. ^۹ اوخته خدا پیشِ بلعام آمده گفت: ”ای نفر که دَ پیش تو آمده، کی آسته؟“ ^{۱۰} بلعام دَ خدا گفت: ”بالاق باچه صفور پادشاهِ موآب امیا ره پیشِ ازمه ریی کده و موگیه: ^{۱۱} اینه، یگ قوم از مصر بر شده آمده و روی زمی ره پوشنده. آلی بیه و اونا ره بلده مه نالت کو؛ شاید ما بتنم قد ازوا جنگ کنم و اونا ره هَمی کنم.“ ^{۱۲} لیکن خدا دَ بلعام گفت: ”تو باید قد ازوا نروی؛ تو باید او قوم ره نالت نکنی، چون اونا برکت یافته آسته.“

^{۱۳} پس بلعام صباح گاه باله شد و دَ رهبرای بالاق گفت: ”شمو پس دَ سرزمین خو بورید، چون خداوند مره اجازه ندد که قد شمو بورم.“ ^{۱۴} اوخته رهبرای موآب باله شده دَ پیشِ بالاق پس آمد و دَزُو گفت: ”بلعام درخاست مو ره رد کد و قد ازمو نمَد.“ ^{۱۵} اوخته بالاق بسم رهبرای ره ریی کد که اونا از اولنه کده کلوتر و مهمتر بود. ^{۱۶} اونا پیشِ بلعام آمد و دَزُو گفت: ”بالاق باچه صفور اینی رقم موگیه: ’لطفاً هیچ چیز ره

نیل که مانع آمدن تو د پیش از مه شنه؛^{۱۷} چون ما یقیناً از تو غدر قدردانی مونم و هر چیزی که دزمه بگی د جای میرم. پس بیه و امی قوم ره بلده مه نالت کو. ”
^{۱۸} لیکن بلعام د جواب خدمتگرای بالاق گفت: ”حتی اگه بالاق قصر خو ره پر از طلا و نقره کده دز مه بدیه، ما نمیتنم که از امر خداوند، خدای خو سرپیچی کنم و یا کم و زیاد انجام بدیم. ”^{۱۹} لطفاً شمو ام امشاو د امینجی بمنید تا بنگرم که خداوند بلده مه دیگه چیزخیل موکبه. ”

^{۲۰} اموشاو خدا د پیش بلعام آمد و دزو گفت: ”اگه امی نفرا بلده کوی کدون از تو آمده، باله شو و قد ازوا بورو، لیکن تنها توره ره که ما دز تو موکیم انجام بدی. ”
^{۲۱} پس بلعام صباح گاه باله شده خر خو ره پالو کد و قد رهبرای موآب ربی شد.

بلعام و خرسی و ملایکه

^{۲۲} اوخته قار خداوند بخاطر رفتون بلعام باله آمد و ملایکه خداوند د راه ایسته شد که قد ازو مخالفت کنه. بلعام د بله خر خو سوار بود و دو خدمتگار شی ام قد شی قتی بود. ^{۲۳} وختی خر بلعام ملایکه خداوند ره دید که د راه ایسته یه و شمشیر لُچ د دست شی آسته، او خود ره از راه گوشه کده د بله یگ پئی زمی رفت؛ مگم بلعام خر خو ره زد تا او ره پس د راه بیره. ^{۲۴} اوخته ملایکه خداوند د یگ تنگی مینکل دو باغ انگور ایسته شد که هر دو طرف شی دیوال بود. ^{۲۵} وختی خر بلعام ملایکه خداوند ره دید، او خود ره د دیوال چسپند و پای بلعام ره د دیوال پچق کد؛ اوخته بلعام بسم او ره زد. ^{۲۶} بعد ازو ملایکه خداوند پیش رفته د یگ جای تنگ ایسته شد که ازونجی بلده تاو خوردو نه طرف راست راه بود و نه طرف چپ. ^{۲۷} وختیکه خر بلعام ملایکه خداوند ره دید، د تی پای بلعام خاو کد؛ اوخته بلعام قار شده خر خو ره قد تباق خو زد. ^{۲۸} دمرو غیت خداوند دان خر ره واز کد و او د بلعام گفت: ”ما دز تو چی کدیم که امی سه دفعه مره زدی؟ ” ^{۲۹} بلعام د خر خو گفت: ”بخاطری که تو مره ریشخند

کدی! کشکِه شمشیر دِ دست مه موبود که تو ره امی آلی موکشتم! ^{۳۰} لیکن خر دِ بلعام گُفت: ”آیا ما امو خر تو نیستم که دِ تمام عمر خو تا امروز مره سوار شدی؟ آیا ما عادت دشتیم که قد از تو امی رقم رفتار کنیم؟“ بلعام گُفت: ”نه.“

^{۳۱} دِ امزو غیت خُداوند چیمای بلعام ره واز کد و او ملایکِه خُداوند ره دید که دِ راه ایسته یه و شمشیر لُج دِ دست شی آسته؛ اوخته بلعام خود ره خم کده روی دِ خاک اُفتد. ^{۳۲} و ملایکِه خُداوند دَزُو گُفت: ”چرا خر خو ره امی سیه دفعه زدی؟ اینه، ما بُر شده آمدیم که قد تو مخالفت کنیم، چون راه از تو دِ نظر از مه ناطاعتی-و-بے پروایی آسته. ^{۳۳} امی خر مره دید و سیه دفعه خود ره از مه گوشه کد. اگه ای خود ره از مه گوشه نموکد، یقیناً ما تو ره موکشتم و او ره زنده می‌ایشتم.“ ^{۳۴} اوخته بلعام دِ ملایکِه خُداوند گُفت: ”ما گناه کدیم، چون نفامیدم که تو دِ راه ایسته شدی تا قد از مه مخالفت کنی. آلی اگه رفتون مه دِ نظر تو بد آسته، ما پس دِ خانه خو مورم.“

^{۳۵} لیکن ملایکِه خُداوند دِ بلعام گُفت: ”قد امزی نفرا بورو، مگم تنها توره ره بگی که ما دَزُو موکیم.“ پس بلعام قد رهبرای بالاق رفت.

^{۳۶} وختی بالاق شنید که بلعام آمده، او دِ دم راه شی دِ شارِ مواب دِ سرحد، دِ دریاچه ارنون آمد که مرزِ ملکِ خود شی بود. ^{۳۷} اوخته بالاق دِ بلعام گُفت: ”آیا ما بلده کوی کدون تو یگ پیغام عاجلِ ربی نکدم؟ پس چرا دِ پیش مه نمدی؟ یا که ما واقعاً نمیتتم از تو قدردانی کنیم؟“ ^{۳۸} بلعام دِ جواب شی گُفت: ”اینه، ما دِ پیش تو آمدم، مگم آیا قدرت درم که بدون امرِ خدا یگو چیز بگیم؟ ما تنها چیزی ره موکیم که خُداوند دِ دان مه میندزه.“ ^{۳۹} اوخته بلعام قد بالاق رفت و اونا دِ قریت-حُصوت آمد. ^{۴۰} دِ اونیجی بالاق گاو و گوسپو قربانی کد و از گوشتِ قربانی بلده بلعام و رهبرای که قد ازو بود، ربی کد. ^{۴۱} صباح‌گاه بالاق بلعام ره گرفته دِ باموت-بعل آورد و او ازونجی آخرای خیمه‌گاه قومِ اسرائیل ره دید.

پیغامِ اوّلِ بلعام

۲۳

۱ بلعام دَ بالاقِ گُفت: "دَ اینجی بِلده مه هفت قُربانگاه جور کُو و هفت گاو و هفت قُوچ بِلده مه حاضر کُو." ۲ بالاق امو رقم کد که بلعام گُفتند و اونا یگ گاو و یگ قُوچ ره دَ بِله هر قُربانگاه تقدیم کد. ۳ بعد ازو بلعام دَ بالاقِ گُفت: "دَ پالوی قُربانی سوختنی حُو ایسته شو و ما مورم، شاید خُداوند بییه که قد مه توره بگیه و هرچیزی ره که او دَز مه نشو بَدیه ما دَز تُو نقل موئم." پس بلعام دَ یگ جای قیل بُر شد. ۴ دمَزو غیت خُدا قد بلعام مَلاقات کد و بلعام دَزو گُفت: "ما هفت قُربانگاه جور کُدم و یگ گاو و یگ قُوچ ره دَ بِله هر قُربانگاه تقدیم کدم." ۵ اوخته خُداوند یگ توره دَ دانِ بلعام اَندخت و گُفت: "پس دَ پیشِ بالاق بورُو و اینی رقم بگی." ۶ اوخته او پس دَ پیشِ بالاق رفت و دید که او قد تمام رهبرای موآب دَ پالوی قُربانی سوختنی حُو ایسته یه. ۷ پس بلعام توره حُو ره دَ زبو اُورده گُفت:

"از ارام مَره طلب کد،

بالاق پادشاهِ موآب از کوه های مشرقِ مَره طلب کده گُفت:

'بییه، قومِ یعقوب ره بِلده مه نالت کُو؛

بییه، دَ خِلافِ اسرائیل توره بگی.'

۸ چطور میتئم نالت کنم،

کسی ره که خُدا نالت نکده؟

چطور میتئم دَ خِلافِ کسی توره بگیم

که خُداوند دَ خِلافِ ازو توره نگفته؟

۹ چُون از یله قاده ها او ره مینگرُم

و از تپه ها او ره توخ موئم.

اونه، قومی که تنهای حُو زندگی مونه

و خود ره از جمِ مِلّتِ ها حسابِ نُمونه.

۱۰ کی میتنه خاک^{۱۰} یعقوب ره حساب کنه^{۱۰}؛

یا حسابِ یگ چارمِ قومِ اسرائیل ره بگیره؟

کشکه ما دَ مَرگِ مردمایِ عادلِ بُمُرْم

و عاقبتِ مه رقمِ عاقبتِ ازوا بشه.

۱۱ اوخته بالاق دَ بلعامِ گُفت: ”تُو دَ حقِ ازمه چی کدی؟ ما تُو ره اُوردُم که دُشمنای

مَره نالت کنی، مگم تُو اونا ره یکسره بَرکت ددی.“^{۱۲} بلعام دَ جواب شی گُفت: ”آیا

ما نباید مَتَوَجِهِ بَشْم تا هر چیز ره که خُداوند دَ دان مه میندزه بْگیم؟“

پیغامِ دوّمِ بلعام

۱۳ اوخته بالاق دَزُو گُفت: ”بیه قد ازمه دَ یگ جای دیگه بوری که اُزونجی میتنی

اونا ره بنگری؛ تنها آخرای خیمه‌گاهِ ازوا ره مینگری، ولے پگِ ازوا ره دیده نِمیتنی.

اُزونجی اونا ره بلده مه نالت کُو.“^{۱۴} پس بالاق اُو ره دَ اُواری صُوفیم دَ قیلی پیسگه

بُرد و دَ اُونجی هفت قُربانگاهِ جور کد و یگ گاو و یگ قُوج دَ بله هر قُربانگاهِ تقدیم

کد.^{۱۵} و بلعام دَ بالاق گُفت: ”تُو امینجی دَ پالوی قُربانی سوختنی خُو ایسته شو و

ما دَ اُونجی مورْم که قد خُداوند توره بْگیم.“

۱۶ اوخته خُداوند قد بلعام گپ زد و یگ توره دَ دان اَزُو اُندخته گُفت: ”دَ پیشِ بالاق

پس بورُو و اینی رقمِ بْگی.“^{۱۷} و بلعام دَ پیشِ بالاق اُمد و دید که اُو قد رهبرای

موآب دَ پالوی قُربانی سوختنی خُو ایسته یه. بالاق اَزُو پُرسید: ”خُداوند چی گُفت؟“

۱۸ اوخته بلعام توره خُو ره دَ زبو اُورده گُفت:

۱۰:۲۳ «خاک» دَ اینجی یگ تشبیه بلده تعدادِ اولاده یعقوب آسته که به حساب بُودونِ ازوا ره نشو

میدیه.

۱۰:۲۳ پیدایش ۱۶:۱۳

”آی بالاق، باله شو و بشنو؛

آی باچه صِفور دَ تورِه مه گوش بدی:

۱۹ خُدا اِنسان نییه که دروغ بگیه

و بنی آدم نییه که فکر خُو ره تغییر بدیه.

آیا او تورِه مَوگیه و انجام نَمیدیه؟

یا وعده مونه و پوره نَموکنه؟

۲۰ اینه، دَز مه آمر شُده که برکت بدیم؛

أو برکت دده و ما نَمیتنم مانع شنم.

۲۱ أو کُدم بدبختی دَ ضِدِ یعقوب دَ فکر خُو ندره،

و کُدم بلا دَ خِلافِ اسرائیل دَ نظر شی نیسته.

خُداوند، خُدا ی ازوا قد ازوا آسته؛

و شُعارِ «زندهباد پادشاه» دَ منِه ازوا یه.^a

۲۲ خُدا که اونا ره از مصر بُرو اُورد،

مِثلِ شاخ های گاوِ وحشی پُشتیوانِ ازوا آسته.

۲۳ یقیناً هیچ جادُو دَ خِلافِ یعقوب کار نَمونه،

هیچ پالگری دَ خِلافِ اسرائیل.

دَ وختِ شی دَ باره قَوْمِ یعقوب، یعنی اسرائیل گفته موشه:

’توخ کُنید که خُدا بلده ازوا چیز کار کده!‘

۲۴ اینه، قَوْمِ اسرائیل رقمِ شیرِ آلی باله موشه

و رقمِ شیرِ عُران وری خود ره رُست مونه؛

أو تاکه شکار خُو ره پاره نکنه

و خُونِ کُشته شده ها ره وچی نکنه، خاو نَموشه.“

^a ۲۳:۲۱ دَ اینجی کلیمه «پادشاه» بلده خُداوند اِستِفاده شُده.

۲۵ اوخته بالاق دِ بِلْعَامِ كُفْتُ: "أونا ره نه نالت كو و نه برکت بدی." ۲۶ لیکن بِلْعَامِ دِ جوابِ بالاق كُفْتُ: "آیا دَز تُو نَكُفْتُمْ، 'هر چیزى ره كه خُداوند دَز مه بگيه، ما بايد امو ره انجام بديم؟'" ۲۷ پس بالاق دِ بِلْعَامِ كُفْتُ: "آلى بيه كه تُو ره دِ يگ جاي ديگه بَبْرَم؛ شايد خُدا راضى شنه كه تُو اونا ره ازونجى بلده مه نالت كنى." ۲۸ اوخته بالاق بِلْعَامِ ره دِ قِىلى كوهِ فِغور كه روى دِ روى بيايو بُوَد، بُرَد. ۲۹ بِلْعَامِ دِ بالاق كُفْتُ: "دِ اينجى بلده مه هفت قُربانگاه جور كو و هفت گاو و هفت قُوچ بِلده مه حاضر كو." ۳۰ پس بالاق امو رقم كد كه بِلْعَامِ كُفْتُ و يگ گاو و يگ قُوچ دِ بِله هر قُربانگاه تقدیم كد.

پیغامِ سوّمِ بِلْعَامِ

۲۴^۱ وختى بِلْعَامِ ديد كه خُداوند از بَرَكْت دَدُو دِ إِسْرَائِيلِ خوش شُدِه، اُو مِثْلِ دفعه هاى پيش پُشتِ پال-و-جَادُو نَكُشْت، بَلَكِه روى خُو ره سُون بيايو كد. ۲ و بِلْعَامِ تُوخ كده ديد كه بَنِى إِسْرَائِيلِ دِ مُطَابِقِ طَایِفِه هاى خُو دِ تَرْتِيبِ خَیْمِه زَدِه. اوخته رُوحِ خُدا دِ بِلِه اَزُو قَرار گِرِفت^۳ و بِلْعَامِ توره خُو ره دِ زَبُو آورده كُفْتُ:

"وَحى بِلْعَامِ باچِه بِعور،

وَحى مَرْدى كه چيمای شى واز شُد.

۴ وَحى كسى كه تورای خُدا ره شَنِيد،

كسى كه از طرفِ قَادِرِ مُطَلَقِ رُویا ديد،

كسى كه اُفتَد، و لِه چيمای شى واز شُد.

۵ چيَقْس نُوْرَبَنْدِ اَسْتِه خَیْمِه هاى تُو، اَى يَعْقُوب^a،

جای هاى بُوَد-و-باش تُو، اَى إِسْرَائِيلِ!

۶ مِثْلِ دَرّه هاى دُور-و-دِرَاز،

^a ۲۴:۵ يَعْقُوب دِ اينجى يگ تشبيه بِلده قومِ إِسْرَائِيلِ اَسْتِه.

مِثْلِ بَاغِ هَايِ بَغْلِ دَرِيَا،

مِثْلِ دِرَخْتُونِ عُوْدِ كِه خُداوند شَنده

و مِثْلِ دِرَخْتُونِ سَرُو نَرْدِيكِ آو هَا.

۷ آو از دوله هَايِ اِسْرَائِيْل مِيْرِيْزِه

و كِشْتِ اَزُو آو پَرِيْمُو مِيْدَشْتِه بَشِه.

پادشاهِ اَزُو از اَجَاغِ پادشاهِ بُوْرگْتَرِ مَوْشِه

و پادشاهِي اَزُو بِلَنْدِ مَرْتَبِه مَوْشِه.

۸ خُدا كِه اُونَا رِه از مِصْرِ بُوْرُو اُوْرْدِ،

مِثْلِ شَاخِ هَايِ گَاوِ وَحْشِي پُشْتِيُوَانِ اَزُوا اَسْتِه.

اُو مِلَّتِ هَايِ رِه كِه دُشْمُونِ اَزُو اَسْتِه قُوْرْتِ مُونِه،

اَسْتَعُوْنَايِ اَزُوا رِه مِيْدِه مُونِه

و اُونَا رِه قَدْ تِيْرِ هَايِ خُو زَدِه سُلَاخِ سُلَاخِ مُونِه.

۹ اِسْرَائِيْلِ رَقْمِ شِيْرِ خُوْدِ رِه جَمِ كَدِه خَاو مُونِه، مِثْلِ شِيْرِ عُرَانِ؛

كِي مِيْتْنِه اُو رِه بِخِيْرَنِه؟

بَرَكْتِ دَ كَسَايِ كِه تُو رِه بَرَكْتِ مِيْدِيِه

و نَالْتِ دَ كَسَايِ كِه تُو رِه نَالْتِ مُونِه!“

۱۰ اوخته بالاق د بِلِه بِلْعَامِ عَضْبَنَاكِ شُد و دِسْتِ خُو رِه دَ دِسْتِ خُو زَدِه دَ بِلْعَامِ كُفْتِ:

”ما تُو رِه كُوِي كُدْمِ كِه دُشْمَنَايِ مَرِه نَالْتِ كَنِي، مِگَم تُو سِه دَفْعِه اُونَا رِه بَرَكْتِ دَدِي.

۱۱ آلي زُوْدِ اِيْنَجِي رِه اِبْلِه كُو و پَسِ دَ جَايِ خُو بُوْرُو. ما كُفْتُم كِه از تُو قَدْرْدَانِي كْنَم،

مِگَم خُداوند نَه اِيْشْتِ كِه از تُو قَدْرْدَانِي شُنِه.“

۱۲ بِلْعَامِ دَ بِلَاقِ كُفْتِ: ”اِيَا ما دَ قَاصِدَايِ تُو كِه دَ پِيْشِ مِه رِيِي كَدِه بُوْدِي تَمَامِ چِيْرِ

رِه نَكُفْتُم؟ ۱۳ ما كُفْتُم كِه حَتْلِي اِكِه بِلَاقِ قَصْرِ خُو رِه پُرِ از طَلَّا و نُقْرِه كَدِه دَزْمِه بَدِيِه،

ما نَمِيْتْنَمِ از اَمْرِ خُداوند سَرِيْچِي كْنَم و از دِلِ خُوْدِ خُو كَارِ خُوْبِ يَا بَدِ اَنْجَامِ بَدِيْمِ، بَلَكِه

چیزی ره که خُداوند دَز مه بُگِیه ما اُمُو ره مُوگِیم. ^{۱۴} اینه، ما دَ پیشِ قَوْمِ خود خُو پس مورُم؛ مگم بیل که دَز تُو بُگِیم که ای قَوْم دَ روزای آینده دَ حقِ قَوْمِ تُو چیز کار مونه.

پیغام چارمِ پِلعام

^{۱۵} پس اُو توره خُو ره دَ زیو اُورده گُفت:

”وَ حِی پِلعام باچه بَعور،

وَ حِی مَرَدِی که چیمای شی واز شُد؛

^{۱۶} وَ حِی کسی که تورای خُدا ره شِنید،

کسی که عِلْمِ خُدايِ مُتعالِی ره پی بُرد،

کسی که از طرفِ قَادِرِ مُطَلَقِ رویا دید،

کسی که اُفتَد، و لِه چیمای شی واز شُد.

^{۱۷} ما اُو ره مینگُرُم، مگم نَه آلی؛

ما اُو ره توخ مُونُم، مگم نَه دَ نزدیکی ها:

یگ سِتاره از یعقوب ظُهَور مونه

و یگ تِیاقِ پادشاهی از اسرائیل باله موشه؛

اُو سرحدای موآب ره جَوَجُو مونه

و تمامِ مَرْدُمِ خرابکار ره سرکوب مَوکنه.

^{۱۸} اِدومِ مُلکِیتِ اَزُو موشه

و سَعِیر^a مُلکِ دُشمنای شی دَ تَصَرُفِ اَزُو دَرِ مِییَه؛

و اسرائیل پیروزمندانِه عمل مونه.

^{۱۹} یگ حُکمران از یعقوب ظُهَور مونه

و باقی‌مَنده های شار ره نابود مَوکنه.

^a ۲۴: ۱۸ سَعِیر نامِ دیگِه اِدومِ آسته.

پیغام های آخری بلعام

۲۰ اوخته بلعام سُون قَوْمِ عمالِیقِ توخ کد و تورِه خُو ره دَ زِبُو اُورده گُفت:

”عمالِیقِ دَ مینکلِ مِلَّتْ ها اوّل بُود،

لیکنِ عاقِبَتِ شی نَابُودی اَبَدی اَسْتِه.“

۲۱ بعد ازو سُونِ قینِی ها نظر اَنَدخت و تورِه خُو ره دَ زِبُو اُورده گُفت:

”جای بُود-و-باش شُمُو مُسْتَحکم اَسْتِه،

چُون وور شُمُو دَ بِلِه قاده قرار دَرِه؛

۲۲ مگم شُمُو قینِی ها تَباه مَوْشید

وختیکه اَشُوریا شُمُو ره دَ اَسیری مُورِه.“

۲۳ و بلعام بسمِ تورِه خُو ره دَ زِبُو اُورده گُفت:

”آه! وختیکه خُدا امی چِیزا ره اَنجام بَدیه،

کِی زنده مَومَنه؟

۲۴ کِشتی ها از ساحلِ های کِتیم مییه

و اَشُور و عبر ره میزنه

و اُونَا ره نَابُود مَونه.“

۲۵ اوخته بلعام باله شُده پس دَ جای خُو رفت و بالاق ام سُون راهِ خُو رَیی شُد.

موآبِ بَنیِ اِسْرَائیلِ ره گُمراه مَونه

۱ وختیکه بَنیِ اِسْرَائیلِ دَ شِطِیمِ خَیمه زَدِه بُود، مردُمِ قَد دُخْترونِ موآبی
زناکاری ره شروع کد. ۲ امی دُخْترو مردُمِ ره دَ مراسمِ قُرْبانیِ بِلدِه خُدا یون
خُو دَعَوَتِ مُوکد و مردُمِ ام مَوخورد و ام خُدا یونِ ازوا ره سَجده مُوکد. ۳ دَ امزی رقم
بَنیِ اِسْرَائیلِ زِبِرِ یُوغِ بُتِ بَعْل-فِغور رفت و آتِشِ قارِ خُداوند دَ خِلافِ بَنیِ اِسْرَائیلِ داغ

۲۵

شُد. ^۴ و خُداوند دَ مُوسَى گُفت: ”پَگِ کُتِه کَلونای قَوم رِه بَگیر و اُونَا رِه دَ روشنی آفَتو دَ حُضُورِ خُداوند دَ دارِ بَرن تا شِدَتِ قارِ خُداوند از بِلِه قَومِ إِسْرَائیلِ دُور شُنه.“
^۵ پَس مُوسَى دَ قاضی های إِسْرَائیلِ گُفت: ”هَر کَدَم شُمو باید مردُمای خُو رِه که زیرِ یُوغِ بُتِ بَعْل-فِغورِ رفته، بَکُشید.“

^۶ دَ امْرُو غَیتِ یَگِ مَرِدِ إِسْرَائیلی یَگِ خاتُونِ مِدیانی رِه دَ پِیشِ نَظَرِ مُوسَى و تَمَامِ جَماعتِ بَنیِ إِسْرَائیلِ دَ مینکَلِ قَومایِ خُو دَ خَیمِه خُو اُورِد، دَ حَالیکِه اُونَا هَنوز دَ دَانِ درگِه خَیمِه مَلاقاتِ دَرُو چِخرا-و-ماتَم مَوکِد. ^۷ و خَتیکه فِینحاس باچِه العازار، نوسِه هارُون پِیشوا ای کار رِه دید، اُو از مینکَلِ جَماعتِ بالِه شُدِه یَگِ نَیزِه رِه دَ دِستِ خُو گِرِفت ^۸ و از پُشتِ امْرُو مَرِدِ إِسْرَائیلی دَ مَنِه خَیمِه رَفت و نَیزِه رِه دَ جِسمِ هَر دُوی ازوا گور کد که نَیزِه از مَرِدِ إِسْرَائیلی تیر شُدِه دَ کُورِه امْرُو خاتُو دَر اَمَد. اوخته بَلایِ که دَ بِلِه بَنیِ إِسْرَائیلِ اَمَد، قُوی شُد. ^۹ ولِی تَعَدادِ کَسایِ که دَ وَسِیلِه بَلا کُشته شُد، بَیست و چار هزار نفر بُوَد.

^{۱۰} پَس خُداوند قَد مُوسَى گَپِ زَدِه گُفت: ^{۱۱} ”فِینحاس باچِه العازار، نوسِه هارُون پِیشوا غَظَبِ مَرِه از بِلِه بَنیِ إِسْرَائیلِ دُور کد. اُو بَخاطِرِ ازمِه دَ مینکَلِ ازوا غَیَرَتِ کد تا که ما بَنیِ إِسْرَائیلِ رِه دَ حَینِ غَیَرَتِ خُو نَابُود نَکُنم. ^{۱۲} پَس دَرُو بَگی که ما عَهِدِ سَلامَتیِ خُو رِه دَرُو مَوبِخِشُم. ^{۱۳} ای عَهِدِ بَلَدِه اَرُو و بَلَدِه اُولادِه شی که بَعَدِ اَرُو مِییه یَگِ عَهِدِ پِیشواییِ دایمیِ اَسته، چِراکه اُو بَخاطِرِ خُدا یِ خُو غَیَرَتِ کد و بَلَدِه بَنیِ إِسْرَائیلِ کِفارِه کد.“

^{۱۴} نَامِ امْرُو مَرِدِ إِسْرَائیلی که قَد خاتُونِ مِدیانی کُشته شُد، زِمِری باچِه سَالُو بُوَد، رَهِبِرِ یَگِ اُولادِ بابِه از طایفِه شِمعون. ^{۱۵} نَامِ خاتُونِ مِدیانی که کُشته شُد، کُزُبی دُخترِ صُور بُوَد؛ صُور کُتِه یَگِ اُولادِ بابِه دَ مِدیان بُوَد.

^{۱۶} بَعَدِ اَرُو خُداوند قَد مُوسَى گَپِ زَدِه گُفت: ^{۱۷} ”مِدیانی ها رِه خار-و-ذَلیلِ کُو و اُونَا رِه بَرن، ^{۱۸} چِراکه اُونَا شُمو رِه قَد چَلبازیِ خُو خار-و-ذَلیلِ کد؛ اُونَا شُمو رِه دَ مَسئَلِه بُتِ

بعل-فغور و دَ مَسْئَلِه خوار خُو کُزْبی، دُخترِ رهبرِ مِدیان که دَ روزِ بلا دَ نَتیجِه پَرستش
بعل فغور کُشته شُد، بازی دَد.

سرشماری نسلِ نُو

۲۶^۱ بعد از مَرَضِ وِیا، خُداوند دَ مُوسَى وِ الْعازار باچِه هارُون پیشوا گُفت:
۲^۲ ”تمامِ جماعتِ بَنیِ إِسرائیلِ ره که بیست ساله و بالهترِ بَشَه دَ مُطابِقِ
خانوارِ هایِ بابه کلونایِ ازوا سرشماری کُنید، یعنی پَگِ کسایِ ره که بَتنه قد لَشکَرِ
إِسرائیلِ دَ جنگِ بوره، حِسابِ کُنید.“^۳ پس مُوسَى وِ الْعازار پیشوا دَ دَشْتِ مَوآب، دَ
بَعْلِ دَرِبایِ اَرْدُن رُوی دَ رُوی اَریحا قد رهبرِا گَپِ زَدَه گُفت: ۴^۴ ”مَرَدایِ ره که بیست
ساله و بالهترِ بَشَه، حِسابِ کُنید.“ اوخته دَ اَمَرِ خُداوندِ مُوسَى وِ بَنیِ إِسرائیلِ قَوْمِ ره
بسمِ سرشماری کد، رقمی که بعد از بُرو اَمَدونِ ازوا از سرزمینِ مِصرِ اونا ره حِساب
کَدَد:

۵ رَثوبینِ اَوَلباریِ إِسرائیلِ بُود. اَوَلادِه رَثوبین:

از حَنوخ، اَوَلادِ بابه حَنوخیا؛

از قَلُو، اَوَلادِ بابه قَلُویا؛

۶ از حِصرون، اَوَلادِ بابه حِصرونیا؛

از کَرَمی، اَوَلادِ بابه کَرَمیا دَ وِجودِ اَمَد.

۷ ایتمیا اَوَلادِ بابه هایِ رَثوبینیا بُود؛ کسایِ که از جَمِ ازوا حِسابِ شُد، چل و سِه هزار
و هفت صد و سی نفر بُود. ۸^۸ باچِه قَلُو اِلیابِ بُود. ۹^۹ باچِه هایِ اِلیاب: نَموئیل، داتان و
اَیبرام. داتان و اَیبرام اَمُو کسا بُود که از جماعتِ اِنْتِخابِ شُد و دَ صِیدِ مُوسَى وِ هارُون
قد گروهِ قورحِ قَتی شُدِه شورشِ کد و دَ حَقِیقتِ شورشِ ازوا دَ خِلافِ خُداوندِ بُود.
۱۰^{۱۰} امزی خاطرِ زمیِ دانِ خُو ره واز کده اونا و قورحِ ره یگِ جایِ قُورتِ کد. وختیکه

امو گروه مُرد و آتش امو دُو صد و پنجاه نفر ره سوختند، اونا یگ نمونه عبرت جور شد. ۱۱ لیکن اولاده قورح نمرد.

۱۲ اولاده شمعون دَ مطابق اولادِ بابه های ازوا:

از نموئیل، اولادِ بابه نموئیلیا؛

از یامین، اولادِ بابه یامینیا؛

از یاخین، اولادِ بابه یاخینیا؛

۱۳ از زارح، اولادِ بابه زارحیا؛

از شائول، اولادِ بابه شائولیا دَ وجود آمد.

۱۴ اینمیا اولادِ بابه های شمعونیا بود و از جم ازوا بیست و دو هزار و دو صد نفر حساب شد.

۱۵ اولاده جاد دَ مطابق اولادِ بابه های ازوا:

از صفون، اولادِ بابه صفونیا؛

از حجی، اولادِ بابه حجیا؛

از شونی، اولادِ بابه شونیا؛

۱۶ از اُزنی، اولادِ بابه اُزنیا؛

از عیری، اولادِ بابه عیریا؛

۱۷ از ارود، اولادِ بابه ارودیا؛

از آرئیلی، اولادِ بابه آرئیلیا دَ وجود آمد.

۱۸ اینمیا اولادِ بابه های نسلِ جاد بود؛ کسای که از جم ازوا حساب شد، چل هزار و پنج صد نفر بود.

۱۹ از جم باچه های یهوذا عیر و اونان کسای بود که دَ سرزمینِ کنعان مُرد. ۲۰ اولاده

یهودا دَ مطابق اولادِ بابه های ازوا:

از شیله، اولادِ بابه شیلثیا؛

از فارِص، اولادِ بابه فارِصیا؛
از زارح، اولادِ بابه زارحیا دَ وِجُودِ اَمَد.

۲۱ اولادِده فارِص:

از حِصرون، اولادِ بابه حِصرونییا؛
از حامول، اولادِ بابه حامولیا دَ وِجُودِ اَمَد.

۲۲ اینمیا اولادِ بابه های یهودا بود؛ کسای که از جمِ ازوا حساب شد، هفتاد و شش
هزار و پنج صد نفر بود.

۲۳ اولادِده یساکار مطابقِ اولادِ بابه های ازوا:

از تولاع، اولادِ بابه تولاعیا؛

از فوه، اولادِ بابه فوئیا؛

۲۴ از یثوب، اولادِ بابه یثوبیا؛

از شمرون، اولادِ بابه شمرونییا دَ وِجُودِ اَمَد.

۲۵ اینمیا اولادِ بابه های یساکار بود؛ کسای که از جمِ ازوا حساب شد، شصت و چار
هزار و سه صد نفر بود.

۲۶ اولادِده زبولون دَ مطابقِ اولادِ بابه های ازوا:

از سارد، اولادِ بابه ساردیا؛

از ایلون، اولادِ بابه ایلونیا؛

از یحلی ئیل، اولادِ بابه یحلی ئیلیا دَ وِجُودِ اَمَد.

۲۷ اینمیا اولادِ بابه های زبولونیا بود؛ کسای که از جمِ ازوا حساب شد، شصت هزار
و پنج صد نفر بود.

۲۸ اولادِده یوسف دَ مطابقِ اولادِ بابه های ازوا، از طریقِ منسی و افرایم:

۲۹ اولادِده منسی:

از ماخیر، اولادِ بابه ماخیریا؛ ماخیر آتِه جلعاد بود؛

از جِلعاد، اولادِ بابِه جِلعادیا دَ وِجود آمد.

۳۰ اولادِه جِلعاد:

از اِبعِزِر، اولادِ بابِه اِبعِزِریا؛

از حِلق، اولادِ بابِه حِلقییا؛

۳۱ از اَسِرِیئیل، اولادِ بابِه اَسِرِیئیلیا؛

از شِکیم، اولادِ بابِه شِکیمییا؛

۳۲ از شِمیداع، اولادِ بابِه شِمیداعییا؛

از حِفر، اولادِ بابِه حِفریا دَ وِجود آمد.

۳۳ صِلْفِحادِ باچِه حِفر، باچِه نَدشت، مگم پَنج دُختر دَشت: نام های دُختر

صِلْفِحادِ مَحله، نوعه، حُجله، مِلکه و تِرِصه بُود.

۳۴ ایتمیا اولادِ بابِه های مَنَسی بُود. کسای که از جَمِ ازوا حساب شُد، پَنجاه و دُو هزار

و هفت صد نفر بُود.

۳۵ اولادِه اِفرایم دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا:

از شوتِلاح، اولادِ بابِه شوتِلاحیا؛

از باکِر، اولادِ بابِه باکِریا؛

از تاحن، اولادِ بابِه تاحنیا دَ وِجود آمد.

۳۶ اولادِه شوتِلاح:

از عیران، اولادِ بابِه عیرانیا دَ وِجود آمد.

۳۷ ایتمیا اولادِ بابِه های نسلِ اِفرایم بُود. کسای که از جَمِ ازوا حساب شُد، سی و دُو

هزار و پَنج صد نفر بُود. امیا اولادِه یوسُف دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های حُو بُود.

۳۸ اولادِه بنیامین دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا:

از بالِغ، اولادِ بابِه بالِغییا؛

از اَشبیل، اولادِ بابِه اَشبیلییا؛

از آخیرام، اولادِ بابِه آخیرامیا؛

۳۹ از شُوفام، اولادِ بابِه شُوفامیا؛

از حُوفام، اولادِ بابِه حُوفامیا دَ وِجُودِ اَمَد.

۴۰ اولادِه بالِغ از طَریقِ اَرَد و نِعمان:

از اَرَد، اولادِ بابِه اَرَدیا؛

از نِعمان، اولادِ بابِه نِعمانیا دَ وِجُودِ اَمَد.

۴۱ اینمیا اولادِه بِنیامین دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های حُو بُود؛ کسای که از جَم ازوا حساب

شُد، چَل و پَنج هزار و شَش صد نفر بُود.

۴۲ اولادِه دان دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا:

از شُوحام، اولادِ بابِه شُوحامیا دَ وِجُودِ اَمَد.

اینمیا اولادِه دان دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های حُو بُود. ۴۳ از تمامِ اولادِ بابِه های شُوحامیا

کسای که حساب شُد، شِصت و چار هزار و چار صد نفر بُود.

۴۴ اولادِه اَشیر دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا:

از ایمنه، اولادِ بابِه ایمنیا؛

از یِشوی، اولادِ بابِه یِشویا؛

از بِریعه، اولادِ بابِه بِریعیّا دَ وِجُودِ اَمَد.

۴۵ اولادِه بِریعه:

از حِبر، اولادِ بابِه حِبریا؛

از مَلکی_ئیل، اولادِ بابِه مَلکی_ئیلیّا دَ وِجُودِ اَمَد.

۴۶ و نامِ دُخترِ اَشیر ساره بُود.

۴۷ اینمیا اولادِ بابِه های نسلِ اَشیر بُود؛ کسای که از جَم ازوا حساب شُد، پَنجاه و سیّه

هزار و چار صد نفر بُود.

۴۸ اولادِه نَفتالی دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا:

از یَحْصِئِل، اَوْلَادِ بَابِه یَحْصِئِلِیَا؛

از جُونِی، اَوْلَادِ بَابِه جُونِیَا؛

از یَصِر، اَوْلَادِ بَابِه یَصِرِیَا؛

از شَلِّیْم، اَوْلَادِ بَابِه شَلِّمِیَا دَ وَجُودِ اَمَد.

۵۰ اینمیا نسلِ نَفْتَالِی دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَای خُو بُود؛ کَسَای که از جَمِ ازوا حِسَاب شُد، چَل و پَنج هزار و چار صد نفر بُود.

۵۱ اینمیا حِسَاب شُدِه هَای بَنی اِسْرَائِیل بُود: جُمْلِه شَش صد و یگ هزار و هفت صد و سی نفر.

۵۲ بعد از سرشُماری خُداوند قد مُوسِی گپ زَدِه گُفت: ۵۳ ”زَمی باید بَلَدِه اَمْرِیَا دَ مُطَابِقِ تَعْدَادِ نَام هَای اَزِیَا دَ عِنْوَانِ مُلْکِیْتِ تَقْسِیْمِ شُنِه. ۵۴ بَلَدِه طَایِفِه کَثِه تَقْسِیْمِ کَثِه بَدِی و بَلَدِه طَایِفِه رِیْزِه تَقْسِیْمِ رِیْزِه بَدِی؛ بَلَدِه هَر طَایِفِه باید دَ مُطَابِقِ حِسَاب شُدِه هَای شِی تَقْسِیْمِ شِی دَدِه شُنِه. ۵۵ مُتَوَجِّه بَش که زَمی دَ وَسِیْلِه پِشْکِ تَقْسِیْمِ شُنِه؛ اَوْنَا دَ مُطَابِقِ نَام هَای طَایِفِه هَای بَابِه کَلُونَای خُو صَاحِبِ زَمی شُنِه. ۵۶ اَر، زَمی دَ وَسِیْلِه پِشْکِ دَ بَیْنِ طَایِفِه هَای کَثِه و رِیْزِه تَقْسِیْمِ شُنِه.“

۵۷ اینیا حِسَاب شُدِه هَای لَویَا اَسْتِه دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَای ازوا:

از جِرْشُون، اَوْلَادِ بَابِه جِرْشُونِیَا؛

از قُهَات، اَوْلَادِ بَابِه قُهَاتِیَا؛

از مِرَارِی، اَوْلَادِ بَابِه مِرَارِیَا دَ وَجُودِ اَمَد.

۵۸ اینیا ام اَوْلَادِ بَابِه هَای لَویَا اَسْتِه:

اَوْلَادِ بَابِه لَبْنِیَا،

اَوْلَادِ بَابِه حِیْرُونِیَا،

اَوْلَادِ بَابِه مَحْلِیَا،

اَوْلَادِ بَابِه مَوْشِیَا،

و اولادِ بابه قورجیا.

قُهات آته عمرام بُود. ^{۵۹} نام خاتونِ عمرام یوکاید بُود، یوکاید اولاده لایوی بُود که بلده لایوی دَ مصر پیدا شُد؛ او بلده عمرام هارون و موسیٰ و خوارِ ازوا مریم ره زید. ^{۶۰} بلده هارون ناداب، ابیهو، العازار و ایتامار پیدا شُد. ^{۶۱} ناداب و ابیهو وختیکه آتشِ غیرِ مجاز ره دَ حُضورِ خُداوند تقدیم کد، مُرد. ^{۶۲} تعدادِ حساب شده های ازوا، یعنی پگِ مرّدا و باچه های یگ ماهه و بالهترِ ازوا که حساب شُد، بیست و سه هزار نفر بُود. اونا دَ مینکلِ بنی اسرائیل حساب نَشُد، چراکه هیچ تقسیمِ زمی دَ مینکلِ بنی اسرائیل بلده ازوا دده نَشُد.

^{۶۳} اینمیا کسای بُود که دَ وسیله موسیٰ و العازار پیشوا حساب شُد دَ غیتیکه اونا بنی اسرائیل ره دَ دشتِ موآب، دَ بغلِ دریایِ اُردُن روی دَ رویِ اریحا حساب کد. ^{۶۴} دَ مینکلِ امزیا هیچ کدمِ امزو کسا وجود نَدشت که دَ وسیله موسیٰ و هارون پیشوا حساب شُد دَ وختیکه اونا بنی اسرائیل ره دَ بیابونِ سینا سرشماری کُدد، ^{۶۵} چون خُداوند دَ باره ازوا گُفتد که ”یقیناً، اونا دَ بیابو مومره.“ پس حتی یکی ازوا ام زنده نَمند، بغیر از کالیب باچه یفنه و یوشع باچه نون.

دُخترِونِ صِلْفِحاد

۱ اوخته دُخترِونِ صِلْفِحادِ باچه حِفر، نوسه جلعاد، کوسه ماخیر، اولاده مَنسی **۲۷** که دَ اولادِ بابه های مَنسی باچه یوسفِ تعلقِ دشتِ پیش آمد. نام های دُخترِونِ صِلْفِحاد اینیا بُود: محلّه، نوعه، حُجله، مِلکه و ترصه. ^۲ اونا دَ پیشِ موسیٰ، العازار پیشوا، کنه کلونا و تمامِ جماعت دَ دانِ درگه خیمه مِلاقات ایسته شُدّه گُفت: ^۳ ”آته مو دَ بیابو مُرد؛ او دَ جَمِ امزو کسا نَبود که قد گروهِ قورح دَ خِلافِ خُداوند یگجای شُد، بلکه او دَ گناهِ خود خُو مُرد و او صاحبِ باچه نَبود. ^۴ پس چرا باید نامِ آته مو بخاطری

که باچه نَدشت از بَينِ اولادِ بايهِ شی گل شنه؟ لُطفاً بَلدِه ازمو ام دَ مینکلِ برارونِ آتِه مو زمی بَدی.

۵ پس مُوسیٰ عرضِ ازوا ره دَ حُصُورِ خُداوند اُورد. ۶ و خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ۷ ”دُخترِونِ صِلْفِحادِ راست مُوگِیه؛ تُو حتماً باید بَلدِه ازوا دَ مینکلِ برارونِ آتِه شی مُلکِ میراثی بَدی؛ اَره، میراثِ آتِه ازوا ره بَلدِه ازوا تسلیم کو. ۸ امچنان دَ بَنیِ اسرائیلِ بگی که اگه یگ آدم بُمَره و باچه نَدشته بَشه، شُمو باید میراثِ ازو ره دَ دُخترِ شی تسلیم کُنید. ۹ اگه دُخترِ ام نَدشته بَشه، میراثِ ازو ره دَ برارونِ شی تسلیم کُنید. ۱۰ اگه برارِ نَدشته بَشه، دَ برارونِ آتِه شی تسلیم کُنید. ۱۱ و اگه آتِه ازو برارِ نَدشته بَشه، اوخته میراثِ ازو ره دَ نزدیکترینِ قَومِ شی که اولادِ بايهِ شی بَشه تسلیم کُنید تا میراثِ ازو ره صاحبِ شنه. ای باید بَلدِه بَنیِ اسرائیلِ یگ حُکمِ شرعی بَشه، اُمو رقم که خُداوند دَ مُوسیٰ اَمر کد.

یوشعِ جانِشِینِ مُوسیٰ مُوشه

۱۲ دَمَزو عَیتِ خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت: ”دَ بِلِه امزی کوهِ عَباریمِ بُرِ شو و سرزمینی ره که ما دَ بَنیِ اسرائیلِ دَدیم، توخ کو. ۱۳ وختیکه او ره دیدی، تُو ام قَوت کده قد قَومِ حُویگجایِ مُوشی، اُمو رقم که برارِ تُو هارونِ قد ازوا یگجایِ شد. ۱۴ چُون دَ بیابونِ صِینِ وختیکه جماعتِ دَ خِلافِ مه شورش کد، شُمو از اَمر مه سرپیچی کدید و دَ پیشِ او قاده، مُقَدَّسِ بُوَدونِ مَره دَ نَظَرِ جماعتِ ثابِتِ نَکدید. ” ای او، او مَرِیبایِ قَادِشِ † بُوَد، دَ بیابونِ صِینِ.

۱۵ اوخته مُوسیٰ قد خُداوند گپ زده گُفت: ۱۶ ”ای خُداوند، خُدایِ روحِ هایِ پگِ بَشَر، از تُو خاهشِ مُونم که یگو کس ره دَ بِلِه امزی جماعتِ تَعیینِ کُنی ۱۷ تا دَ پیشِ

رُوی ازوا بوره و دَ پیشِ رُوی ازوا بییه و اونا ره بُرو بُیره و داخلِ بییره تا جماعتِ خُداوند رقمِ گوسپندوی بے چوپو آلی نَبَشه.

۱۸ پس خُداوند دَ موسیٰ گُفت: «یوشعِ باچه نُون ره که یگِ مَرِدِ صَاحِبِ رُوحِ حِکْمَتِ آسته بِگِیر و دِستِ خُو ره دَ بِلِه اَزُو بیل؛ ۱۹ و اُو ره دَ پیشِ رُوی اِلْعَازارِ پِیشوا و تمامِ جماعتِ ایسته کُو و اُو ره دَ حُضُورِ پِگِ ازوا مُقَرَّر کُو. ۲۰ از اِخْتِیاراتِ خُو دَزُو بَدِی تا تمامِ جماعتِ بَنیِ اِسْرَائِیلِ اَزُو اِطَاعَتِ کُنِه. ۲۱ یوشعِ بَلَدِه هر مَوْضُوعِ مَهِمِ باید دَ پیشِ اِلْعَازارِ پِیشوا ایسته شُنِه تا اُو بَلَدِه شی دَ وَسِیلِه اُورِیم^a دَ حُضُورِ خُداوند مَشُورِه بِگِیره؛[‡] و دَ اَمْرِ اَزُو اونا بُرو بوره و دَ اَمْرِ اَزُو اونا داخلِ بییه،^b ام یوشعِ و ام تمامِ بَنیِ اِسْرَائِیلِ، یعنی پِگِ جماعت.

۲۲ اوخته موسیٰ اُمُو رقمِ کد که خُداوند دَزُو اَمْرِ کَدُد: اُو یوشعِ ره بُرد و اُو ره دَ پیشِ رُوی اِلْعَازارِ پِیشوا و تمامِ جماعتِ ایسته کد ۲۳ و دِستایِ خُو ره دَ بِلِه اَزُو ایشته اُو ره مُقَرَّر کد. اُمُو رقمِ که خُداوند گُفتُد، اُو دَ وَسِیلِه موسیٰ مُقَرَّر شُد.

قربانی های روزانه

۲۸ ۱ دَمُؤُ عَیْتِ خُداوند قَدِ موسیٰ گَپِ زَدِه گُفت: ۲ «دَ بَنیِ اِسْرَائِیلِ اَمْرِ کُو و دَزُوا بُگِی، 'فِکْرِ شُمُو بَشِه که هَدِیَه خوراکِ مَرِه دَ عِنوانِ هَدِیَه های خاصِ که خوشبُوی مَورِدِ پِسندِ مه آسته دَ وَحْتِ مَعِیْنِ شی دَزِ مه تَقْدِیمِ کُنِید. ۳ و ام دَزُوا بُگِی، 'هَدِیَه خاصِ ره که شُمُو باید دَ خُداوند تَقْدِیمِ کُنِید، اینی آسته: هر روز دُو تَرَبْرِه

^a ۲۷:۲۱ «اُورِیم» جوره «تُمِیم» آسته و معنای «اُورِیم و تُمِیم» دَقِیقِ مَعْلُومِ نِیستِه. اِمکانِ دَرِه که دُو سنگِ بُوَدِه بَشِه که پِیشوا یِ بُرُگِ اونا ره بَلَدِه قَضِیه های مُشکِلِ و پِی بُرَدُونِ خَاسْتِ-و-اِرَادِه خُدا اِستِفادِه مَوکَدِه. ^b ۲۷:۲۱ «بُرو بوره و داخلِ بیه» اِمکانِ دَرِه ای معنی ره بَدِیَه که بَنیِ اِسْرَائِیلِ بَلَدِه جَنگِ

«بُرو بوره و داخلِ بیه.»

‡ ۲۷:۲۱ خُرُوجِ ۲۸:۳۰.

یگ ساله و بے عیب دَ عِنوانِ قُرَبانی سوختنی دایمی باید تقدیم شنه؛^۴ باره اول ره دَ وختِ صُبح تقدیم کُو و باره دوّم ره دَ وختِ شام تقدیم کُو^۵ و قد هر باره دَهَم حصّه یگ ایفه^۶ بهترین آرد ره که قد چارم حصّه یگ هین^۷ روغون زیتون گت شده بشه دَ عِنوانِ هدیه غلّه-و-دانه بیر. ^۸ اینمی قُرَبانی سوختنی دایمی آسته که دَ کوه سینا دَ عِنوانِ خوشبوی مَوردِ پَسند و هدیه خاص بلده خُداوند تعیین شد. ^۹ هدیه وچی کدنی ازو باید چارم حصّه یگ هین شراب بلده هر باره بشه؛ ای هدیه وچی کدنی ره بلده خُداوند دَ جایگاهِ مَقَدّس شیو کُو. ^{۱۰} باره دوّم ره دَ وختِ شام تقدیم کُو؛ او ره رقمِ قُرَبانی صُبح قد هدیه غلّه-و-دانه و هدیه وچی کدنی شی تقدیم کُو. ای یگ هدیه خاص و خوشبوی مَوردِ پَسندِ خُداوند آسته.

قُرَبانی روزِ آرام

^{۱۱} دَ روزِ آرام دُو نَرَبَره یگ ساله و بے عیب ره قد هدیه غلّه-و-دانه شی که دُو حصّه از ده حصّه یگ ایفه^{۱۲} بهترین آرد روغو گت شده بشه و قد هدیه وچی کدنی شی تقدیم کُو. ^{۱۳} ای قُرَبانی سوختنی بلده هر روزِ آرام آسته، علاوه از قُرَبانی سوختنی دایمی و هدیه وچی کدنی شی.

قُرَبانی ماهوار

^{۱۴} دَ روزای اولِ ماه های خُو یگ قُرَبانی سوختنی ره دَ خُداوند تقدیم کنید؛ ای قُرَبانی باید دُو جونه گاو، یگ قُوچ و هفت نَرَبَره یگ ساله بشه و پگ شی بے عیب بشه. ^{۱۵} امچنان سه حصّه از ده حصّه یگ ایفه^{۱۶} بهترین آرد روغو گت شده بلده هدیه ^{۱۷} ۲۸:۵ «دَهَم حصّه یگ ایفه» تقریباً یگ و نیم کیلوگرام موشه. ^{۱۸} ۲۸:۵ «چارم حصّه یگ هین» تقریباً یگ لیتر موشه. ^{۱۹} ۲۸:۹ «دُو حصّه از ده حصّه یگ ایفه» تقریباً سه کیلوگرام موشه. ^{۲۰} ۲۸:۱۲ «سه حصّه از ده حصّه یگ ایفه» تقریباً چار و نیم کیلوگرام موشه.

غَلّه-و-دانه هر گاو و دُو حِصّه از ده حِصّه یگ ایفه^a بهترین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غَلّه-و-دانه فُوج^{۱۳} و دَهَم حِصّه یگ ایفه^b بهترین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غَلّه-و-دانه هر باره. ای قُرَبانی سوختنی خوشبوی مَورِد پَسند و یگ هدیه خاص بلده خُداوند آسته. ^{۱۴} و هدیه های وُچی کَدنی ازوا نیمِ یگ هین^c شرابِ انگُور بلده هر گاو، سِوم حِصّه یگ هین^d بلده فُوج و چارُم حِصّه یگ هین^e بلده هر نَرَبه بَشه. ای قُرَبانی سوختنی ماهوار آسته دَ هر ماهِ سال. ^{۱۵} علاوّه از قُرَبانی سوختنی دایمی و هدیه وُچی کَدنی شی، باید یگ تُکه دَ عِنوانِ قُرَبانی گناه دَ خُداوند تقدیم شنه.

قُرَبانی های عیدِ پَصَح

^{۱۶} دَ روزِ چارَدَهَمِ ماهِ اوّل، قُرَبانی پَصَح دَ خُداوند تقدیم شنه. ^{۱۷} دَ روزِ پوزَدَهَمِ امزی ماه عید آسته و بلده هفت روز باید نانِ فَطیر خورده شنه. ^{۱۸} دَ روزِ اوّل باید یگ جلسِه مُقَدّس برگزار شنه. دَ امزُو روز شمو هیچ کارِ روزمره خُو ره انجام نَدید؛ ^{۱۹} بلکه شمو یگ قُرَبانی سوختنی دَ عِنوانِ هدیه خاص دَ خُداوند تقدیم کُنید؛ ای قُرَبانی باید دُو جونه گاو، یگ فُوج و هفت نَرَبه یگ ساله بَشه؛ مُتَوَجّه بَشید که اونا بے عیب بَشه. ^{۲۰} هدیه غَلّه-و-دانه ازوا باید سه حِصّه از ده حِصّه یگ ایفه بهترین آردِ روغو گت شده بلده هر گاو و دُو حِصّه از ده حِصّه یگ ایفه بلده فُوج ^{۲۱} و دَهَم حِصّه یگ ایفه بلده هر کَدَمِ امزُو هفت نَرَبه بَشه. ^{۲۲} امچنان یگ تُکه ره دَ عِنوانِ قُرَبانی گناه تقدیم کُنید تا بلده شمو کِفاره شنه. ^{۲۳} آمیا ره علاوّه از قُرَبانی سوختنی صُبح که قُرَبانی سوختنی دایمی آسته، تقدیم کُنید. ^{۲۴} دَ امزی طریقه دَ هر روزِ امزُو هفت روز خوراکِ هدیه خاص

^a ۲۸:۱۲ «دُو حِصّه از ده حِصّه یگ ایفه» تقریباً سه کیلوگرام موشه. ^b ۲۸:۱۳ «دَهَم حِصّه یگ ایفه» تقریباً یگ و نیم کیلوگرام موشه. ^c ۲۸:۱۴ «نیمِ یگ هین» تقریباً دُو لیتر موشه. ^d ۲۸:۱۴ «سِوم حِصّه یگ هین» یگ مقدار کمتر از یگ و نیم لیتر موشه. ^e ۲۸:۱۴ «چارُم حِصّه یگ هین» تقریباً یگ لیتر موشه.

ره دَ عِنوانِ خوشبُوی مَورِدِ پَسندِ خُداوندِ تقدِیمِ کُنید؛ ای باید علاوهِ از قُربانی سوختنی دایمی و هدیه وُچی کَدنی شی تقدِیمِ شُنه. ۲۵ دَ روزِ هفتم، بسمِ جلسِه مَقَدَّسِ بَرگزارِ کُنید و هیچِ کارِ روزمِرِه خُو ره انجامِ نَدید.

قُربانی بَلدِه عَیدِ هفتِه ها

۲۶ دَ روزِ نَوَبَرِ حاصلات، وختیکِه دَ دَورونِ عَیدِ هفتِه های خُو یگِ هدیه غَلّه-و-دانه از حاصلِ نَو دَ خُداوندِ تقدِیمِ مَونید، شُمو یگِ جلسِه مَقَدَّسِ بَرگزارِ کُنید و هیچِ کارِ روزمِرِه خُو ره انجامِ نَدید. ۲۷ شُمو یگِ قُربانی سوختنی دَ عِنوانِ خوشبُوی مَورِدِ پَسندِ خُداوندِ تقدِیمِ کُنید؛ اُو قُربانی باید دُو جونِه گاو، یگِ قُوچِ و هفتِ نَرَبَرِه یگِ سالِه بَشِه. ۲۸ هدیه غَلّه-و-دانه ازوا باید سِه حِصّه از دَه حِصّه یگِ ایفِه بَهِتَرینِ آردِ روغو گِثِ شُدِه بَلدِه هر گاو و دُو حِصّه از دَه حِصّه یگِ ایفِه بَلدِه قُوچِ بَشِه ۲۹ و دَهَمِ حِصّه یگِ ایفِه بَلدِه هر کَدَمِ امزُو هفتِ نَرَبَرِه. ۳۰ یگِ ثُکِه ام تقدِیمِ کُنید تا بَلدِه شُمو کِفارِه شُنه. ۳۱ آمیا ره علاوهِ از قُربانی سوختنی دایمی قد هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه های وُچی کَدنی شی تقدِیمِ کُنید؛ مَتَوَجِه بَشید که اونا بے عیبِ بَشِه.

قُربانی های عَیدِ شِیپُورِ ها

۲۹ ۱ دَ روزِ اوّلِ ماهِ هفتم، یگِ جلسِه مَقَدَّسِ بَرگزارِ کُنید و هیچِ کارِ روزمِرِه خُو ره انجامِ نَدید. اُو بَلدِه شُمو یگِ روزِ آستِه که صَدایِ شِیپُورِها ره بَلدِه خوشی بُرِ کُنید. ۲^a شُمو یگِ قُربانی سوختنی دَ عِنوانِ خوشبُوی مَورِدِ پَسندِ خُداوندِ تقدِیمِ کُنید؛ ای قُربانی باید یگِ جونِه گاو، یگِ قُوچِ و هفتِ نَرَبَرِه یگِ سالِه و بے عیبِ بَشِه. ۳ هدیه غَلّه-و-دانه ازوا باید سِه حِصّه از دَه حِصّه یگِ ایفِه بَهِتَرینِ آردِ روغو گِثِ شُدِه بَلدِه هر گاو و دُو حِصّه از دَه حِصّه یگِ ایفِه بَلدِه قُوچِ ۴ و دَهَمِ حِصّه یگِ ایفِه بَلدِه

^a ۲۹:۱ بَلدِه معنای «شِیپُور» دَ فِهَرستِ لُغاتِ مُشکِلِ رُجوعِ کُنید.

هر کدَمِ امزُو هفت نَرَبْرَه بَشَه. ^۵ یگ تُکَه ام دَ عِنوانِ قُرَبانی گُناه تقدیم کُنید تا بَلدِه شُمُو کِفاره شُنَه. ^۶ آمیا علاوه از قُرَبانی سوختنی اَوَّلِ ماه و هدیه عَلَّه-و-دانه شی، و علاوه از قُرَبانی سوختنی دایمی و هدیه عَلَّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی ازوا آسته که دَ مَطابِقِ مُقَرراتِ ازوا دَ عِنوانِ هدیه خاص و خوشبوی مَوَرِدِ پَسندِ خُداوند تقدیم مَوشَه.

قُرَبانی روزِ کِفاره

^۷ دَ روزِ دَهَمِ امزی ماهِ هفتم، شُمُو یگ جلسِه مُقَدَّسِ برگزار کُنید و نفس های خُو ره بَکُشید. شُمُو باید هیچ کار ره انجام نَدید؛ ^۸ بَلکَه یگ قُرَبانی سوختنی دَ عِنوانِ خوشبوی مَوَرِدِ پَسندِ خُداوند تقدیم کُنید. ای قُرَبانی باید یگ جونه‌گاو، یگ قُوچ و هفت نَرَبْرَه یگ ساله بَشَه. مُتَوَجِه بَشید که اونا بے عیب بَشَه. ^۹ هدیه عَلَّه-و-دانه ازوا باید سه حِصَّه از ده حِصَّه یگ ایفه بَهِتَرین آردِ روغو گُت شُدِه بَلدِه هر گاو و دُو حِصَّه از ده حِصَّه یگ ایفه بَلدِه قُوچ ^{۱۰} و دَهَمِ حِصَّه یگ ایفه بَلدِه هر کدَمِ امزُو هفت باره بَشَه. ^{۱۱} یگ تُکَه ام دَ عِنوانِ قُرَبانی گُناه تقدیم کُنید، علاوه از قُرَبانی گُناه که بَلدِه کِفاره [‡] تقدیم مَوشَه و علاوه از قُرَبانی سوختنی دایمی و هدیه عَلَّه-و-دانه شی و هدیه های وُچی کَدنی ازوا.

قُرَبانی های عیدِ چَپری ها

^{۱۲} دَ روزِ پوزدَهَمِ ماهِ هفتم، باید یگ جلسِه مُقَدَّسِ برگزار کُنید و هیچ کارِ روزمره خُو ره انجام نَدید، بَلکَه هفت روز ره بَلدِه خُداوند عید بَگیرید. ^{۱۳} دَ امزُو روزا قُرَبانی سوختنی دَ عِنوانِ خوشبوی مَوَرِدِ پَسندِ خُداوند تقدیم کُنید. دَ روزِ اَوَّلِ سیزده جونه‌گاو، دُو قُوچ و چارده نَرَبْرَه یگ ساله بَشَه و پگ شی بے عیب. ^{۱۴} هدیه عَلَّه-و-دانه ازوا باید

‡ ۱۱:۲۹ لایا ۱۶.

سه حصّه از ده حصّه یک ایفه بهترین آرد روغو گت شده بلده هر کدم امزو سیزده گاو و دو حصّه از ده حصّه یک ایفه بلده هر کدم امزو دو فوچ^{۱۵} و دهم حصّه یک ایفه بلده هر کدم امزو چارده باره بشه. ^{۱۶} یک تکه ام د عنوان قربانی گناه تقدیم کنید، علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه غله-و-دانه شی و هدیه وچی کدنی ازو.

^{۱۷} د روز دوم، دوازده جونه گاو، دو فوچ و چارده نریره یک ساله بشه، پگ شی بے عیب. ^{۱۸} هدیه های غله-و-دانه و هدیه های وچی کدنی ازوا بلده گاو ها، فوچ ها و باره گو نظر د تعداد ازوا طبق مقررات بشه. ^{۱۹} یک تکه ام د عنوان قربانی گناه تقدیم کنید، علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه غله-و-دانه شی و هدیه های وچی کدنی ازوا.

^{۲۰} د روز سوم، یازده جونه گاو، دو فوچ و چارده نریره یک ساله بشه، پگ شی بے عیب. ^{۲۱} هدیه های غله-و-دانه و هدیه های وچی کدنی ازوا بلده گاو ها، فوچ ها و باره گو نظر د تعداد ازوا طبق مقررات بشه. ^{۲۲} یک تکه ام د عنوان قربانی گناه تقدیم کنید، علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه غله-و-دانه شی و هدیه وچی کدنی ازو. ^{۲۳} د روز چارم، ده جونه گاو، دو فوچ و چارده نریره یک ساله بشه، پگ شی بے عیب. ^{۲۴} هدیه های غله-و-دانه و هدیه های وچی کدنی ازوا بلده گاو ها، فوچ ها و باره گو نظر د تعداد ازوا طبق مقررات بشه. ^{۲۵} یک تکه ام د عنوان قربانی گناه تقدیم کنید، علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه غله-و-دانه شی و هدیه وچی کدنی ازو.

^{۲۶} د روز پنجم، نه جونه گاو، دو فوچ و چارده نریره یک ساله بشه، پگ شی بے عیب. ^{۲۷} هدیه های غله-و-دانه و هدیه های وچی کدنی ازوا بلده گاو ها، فوچ ها و باره گو نظر د تعداد ازوا طبق مقررات بشه. ^{۲۸} یک تکه ام د عنوان قربانی گناه تقدیم کنید، علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه غله-و-دانه شی و هدیه وچی کدنی ازو.

^{۲۹} د روز ششم، هشت جونه گاو، دو فوچ و چارده نریره یک ساله بشه، پگ شی بے عیب. ^{۳۰} هدیه های غله-و-دانه و هدیه های وچی کدنی ازوا بلده گاو ها، فوچ ها و

باره‌گو نظر دَ تعدادِ ازوا طِبِقِ مُقَرَّرَاتِ بَشَه. ^{۳۱} یگ ٹکَه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیم
 کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلَّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی اَزو.
^{۳۲} دَ روزِ هفتم، هفت جونه‌گاو، دُو قُوچ و چارده نَرَبَرَه یگ ساله بَشَه، پگ شی
 بے عیب. ^{۳۳} هدیه های غَلَّه-و-دانه و هدیه های وُچی کَدنی ازوا بلده گاو ها، قُوچ ها و
 باره‌گو نظر دَ تعدادِ ازوا طِبِقِ مُقَرَّرَاتِ بَشَه. ^{۳۴} یگ ٹکَه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیم
 کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلَّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی اَزو.
^{۳۵} روزِ هشتم بلده شُمو ختمِ عیدِ آسته؛ دَمَزو روزِ هیچ کارِ روزمره خُو ره انجام نَدید،
^{۳۶} بلکه یگ قُرْبانی سوختنی دَ عِنوانِ خوشبوی مَوْرِدِ پَسَنِدِ خُداوند تقدیم کُنید. اُو
 قُرْبانی باید یگ جونه‌گاو، یگ قُوچ و هفت نَرَبَرَه یگ ساله بَشَه، پگ شی بے عیب.
^{۳۷} هدیه های غَلَّه-و-دانه و هدیه های وُچی کَدنی ازوا بلده گاو، قُوچ و باره‌گو نظر دَ
 تعدادِ ازوا طِبِقِ مُقَرَّرَاتِ بَشَه. ^{۳۸} یگ ٹکَه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیم کُنید، علاوه
 از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلَّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی اَزو.
^{۳۹} آمیا ره شُمو باید دَ عیدِ های تعیین شُدِه خُو دَ خُداوند تقدیم کُنید. اَره، علاوه
 از نذر ها و هدیه های داوطلبانه خُو آمیا ره دَ عِنوانِ قُرْبانی های سوختنی، هدیه های
 غَلَّه-و-دانه، هدیه های وُچی کَدنی و قُرْبانی های سلامتی خُو تقدیم کُنید. "
^{۴۰} پس مُوسیٰ پگ چیزا ره دَ بنی اسرائیل گُفت، اُمو رقم که خُداوند دَزو اَمْر کُدُد.

مُقَرَّرَاتِ دَ باره نذر

۳۰ ^۱ اوخته مُوسیٰ دَ کتله‌کلونای طایفه های بنی اسرائیل گُفت: "اینی توره
 آسته که خُداوند حُکم کده: ^۲ وختیکه یگو کس بلده خُداوند دَ گردون خُو
 نذر میگیره یا دَ باره یگو چیز قسم خورده خود ره دَ بند میندزه، اُو باید از گپ خُو
 نگرده، بلکه هر چیزی که از دان شی بُر شُدِه، مُطابِقِ اَزو عمل کنه.

۳ و غَیْتِیکَه یِگ خاتُو دَ جوانی خُو دَ حالیکَه دَ خانِه آتِه خُو آستِه بَلدِه خُداوند دَ گردون خُو نَدَرِ میگیرِه یا قد یِگو وعده خود ره دَ بَند میندَزِه،^۴ و آتِه شی دَ بارِه نَدَرِ اَزُو و وعده اَزُو که دَ وَسِیلِه شی خود ره دَ بَند آندخته میسَنَوِه، ولِه هیچ چیز نَموگیه، اوخته تمام نَدَرِ های اَزُو اُسْتوار و هر وعده اَزُو که خود ره دَ وَسِیلِه شی دَ بَند آندخته باقی مومنه. ^۵ لیکن اگه آتِه شی دَ روزی که میسَنَوِه اُو ره مَنع کُنِه، اوخته هیچ کُدَم نَدَرِ های شی و وعده های شی که خود ره دَ وَسِیلِه ازوا دَ بَند آندخته باقی نَمومنه. ازی که آتِه شی اُو ره مَنع کده، خُداوند اُو ره موبخشه.

۶ اگه اُو دَ شوی دده شنه و نَدَرِ های شی یا توره که از دان شی بُر شده و دَ وَسِیلِه اَزُو خود ره دَ بَند آندخته دَ بَلِه اَزُو باقی بَشِه ^۷ و شوی شی بَشَنَوِه و دَ روزی که بَشَنَوِه هیچ چیز نگیه، اوخته نَدَرِ های اَزُو اُسْتوار و وعده های اَزُو که خود ره دَ وَسِیلِه شی دَ بَند آندخته باقی مومنه. ^۸ لیکن اگه شوی شی دَ روزی که بَشَنَوِه اُو ره مَنع کُنِه، اوخته اُو نَدَری ره که دَ گردون خاتون شی آسته یا توره ره که از دان اَزُو بُر شده و خود ره دَ وَسِیلِه شی دَ بَند آندخته باطل کده؛ و خُداوند امو خاتُو ره موبخشه.

۹ ولِه هر نَدَرِ خاتون بیوه یا طلاق شده که اُو دَ وَسِیلِه شی خود ره دَ بَند آندخته، دَ بَلِه اَزُو باقی مومنه.

۱۰ اگه یِگ خاتُو دَ خانِه شوی خُو دَ گردون خُو نَدَرِ بگیرِه یا قسم خورده خود ره دَ بَند بندزه ^{۱۱} و شوی شی بَشَنَوِه، ولِه اُو ره هیچ چیز نگیه و مَنع نکنه، اوخته پگِ نَدَرِ های اَزُو اُسْتوار و هر وعده اَزُو که خود ره دَ وَسِیلِه شی دَ بَند آندخته باقی مومنه. ^{۱۲} لیکن اگه شوی شی دَ روزی که بَشَنَوِه، اونا ره باطل کُنِه، اوخته هر چیزی که از دان اَزُو دَ بارِه نَدَرِ های شی یا دَ بارِه وعده شی بُر شده باقی نَمومنه. ازی که شوی شی اونا ره باطل کده، خُداوند اُو ره موبخشه. ^{۱۳} هر نَدَرِ یا قسم محکم اَزُو ره که اُو بَلدِه کشتون نفس خُو مونه، شوی شی میتنه اُو ره تصدیق کُنِه و شوی شی میتنه اُو ره باطل کُنِه. ^{۱۴} لیکن اگه شوی شی دَمَرُو روز و روزِ دیگه شی اُو ره چیز نگیه، اوخته

پگِ نذر های شی ره و تمامِ وعده های ازو ره که دَ بِلِه ازو آسته تصدیق کده؛ چُون دَ روزی که شنید، هیچ چیز نگفت، پس اونا ره تصدیق کد. ^{۱۵} لیکن اگه چند روز بعد از شنیدو اونا ره باطل کنه، اوخته گناه امزو خاتو دَ گردون ازو موشه.

^{۱۶} اینمیا مقرراتی آسته که خداوند دَ موسیٰ امر کد، دَ باره شوی و خاتون شی و دَ باره آته و دختر شی و ختیکه او دَ جوانی خو دَ خانه آته خو آسته.

جنگ قد مدیانی ها

۳۱ ^۱ خداوند قد موسیٰ گپ زده گفت: ^۲ ”انتقام بنی اسرائیل ره از مدیانی ها بگیر. بعد ازو تو فوت کده قد قوم خو یگجای موشی.“

^۳ پس موسیٰ دَ مردم گفت: ”یگ تعداد نفرای خو ره مسلح کنید تا دَ جنگِ مدیانی ها بوره و انتقام خداوند ره از مدیانی ها بگیره. ^۴ شمو هزار نفر از هر طایفه از پگِ طایفه های اسرائیل بلده جنگ ریی کنید.“ ^۵ اوخته از دسته های هزار نفری بنی اسرائیل، از هر طایفه یگ هزار نفر، جمله دوازده هزار نفر مسلح بلده جنگ انتخاب شد. ^۶ و موسیٰ اونا ره که هزار نفر از هر طایفه بود، دَ جنگ ریی کد؛ اَره، اونا ره قد فینحاس باچه العازار پیشوا و اسبابِ مقدس و شیپور ها که بلده علامت ددو دَ اختیار شی بود، دَ جنگ ریی کد. ^۷ اونا قد مدیانی ها جنگ کد و امو رقم که خداوند دَ موسیٰ امر کدد، پگِ مردای ازوا ره کشت. ^۸ دَ مینکل کشته شده ها، پادشایونِ مدیانی ها یعنی اوی، راقم، صور، حور و ربیع، پنج پادشاهِ مدیانی ها ام موجود بود. اونا بلعام باچه بعور ره ام قد دم شمشیر کشتند. ^۹ بنی اسرائیل خاتونوی مدیانی و بچکیچای ازوا ره اسیر کد و تمامِ گله-ورمه و پگِ مال-و-دارایی ازوا ره ولجه گرفت؛ ^{۱۰} و تمامِ شارای ازوا ره که دز شی زندگی موکد قد تمامِ خیمه-گاه های ازوا سوختند، ^{۱۱} لیکن تمامِ ولجه و پگِ اسیرا ره برد، ام حیوان و ام انسان ره. ^{۱۲} اوخته اونا اسیرا، ولجه و مال های

ره که گرفتند د پیش موسیٰ، العازار پیشوا و جماعت بنی اسرائیل د خیمه‌گاه د دشت مواب، د بعل دریای اردن روی د روی شار اریحا آورد.

۱۳ موسیٰ، العازار پیشوا و پگ رهبرای جماعت از خیمه‌گاه بر شده د دم راه ازوا رفت. ۱۴ مگم موسیٰ د بله قومندانای لشکر، یعنی رهبرای هزار نفری و رهبرای صد نفری که از میدان جنگ پس آمدد، قار شد. ۱۵ و موسیٰ دزوا گفت: ”چرا شمو پگ خاتونو ره زنده ایشیتید؟ ۱۶ اینه، امیا کسای بود که د مشوره بلعام، بنی اسرائیل ره وادار کد که د مسئله بعل فغور[‡] د خداوند خیانت کنه؛ و امزو خاطر د مینکل جماعت خداوند بلا نازل شد. ۱۷ پس آلی تمام باچه ها ره از مینکل بچکیچا بکشید و هر خاتو-و دختری ره که قد مرد آشنا شده خاو کده، ام بکشید. ۱۸ مگم پگ دختران خانه ره که قد مرد آشنا نشده و خاو نکده، بلده خو زنده نگاه کنید. ۱۹ بعد ازو شمو بلده هفت روز د برون خیمه‌گاه بمینید؛ هر نفر از شمو که یگو کس ره کشته بشه یا د جسد کشته دست زده بشه، خود ره و اسپیرای خو ره د روز سوم و هفتم پاک کنه. ۲۰ امچنان هر کالا، هر چیزی چرمی و هر چیزی ره که از موی بز بافته شده بشه و هر چیزی چوبی ره پاک کنید.“

۲۱ اوخته العازار پیشوا د مردای جنگی که د جنگ رفتند، گفت: ”ای حکم شریعت آسته که خداوند د موسیٰ امر کده: ۲۲ چیزای طلائی، نقره‌یی، برونزی، آینی، حلبی و سربی ره، ۲۳ یعنی هر چیزی ره که د آتش تاب میره، او ره از آتش تیر کنید تا پاک شه؛ علاوه ازی، او ره قد او طهارت^ا ام پاک کنید. لیکن هر چیزی که د آتش تاب نمیره، او ره از او تیر کنید. ۲۴ د روز هفتم شمو باید کالای خو ره بشوید و شمو پاک شوید؛ بعد ازو میتنید د خیمه‌گاه داخل شنید.“

^ا ۲۳:۳۱ بلده معنای «او طهارت» فصل ۱۹ آیه ۹ امزی کتاب ره توخ کنید.

[‡] ۳۱:۱۶ عددها ۲۵.

۲۵ و خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ۲۶ ”تُو و العازار پیشوا و کته کلونای اولادِ بابه های جماعت وُلجه ره که گِرِفته شُده، ام حیوان و ام انسان ره حساب کُنید. ۲۷ وُلجه ره دُو تقسیم کُو: نیم شی ره دَ مردای جنگی که دَ جنگ رفتند بدی و نیم شی ره دَ باقی جماعت. ۲۸ از تقسیمِ مردای جنگی که دَ جنگ رفتند بلده خُداوند یگ شُکرانه بَگیر، یعنی از هر پنج صد شی ره بَگیر، ام از انسان ها و ام از گاو ها، از الأاغ ها و از گوسپندو. ۲۹ ای ره از نیم تقسیمِ ازوا بَگیر و دَ العازار پیشوا بدی تا دَ عینانِ هدیه دَ خُداوند بَشه. ۳۰ و از نیم تقسیمِ بنی اسرائیل، از هر پنجاه یگ شی ره بَگیر، ام از انسان ها و ام از گاو ها، از الأاغ ها و از گوسپندو، یعنی از پگِ حیوانا و اونا ره دَ لایوا بدی، دَ کسای که دَ جایگاهِ خُداوند وِظیفه اجرا مونه. ۳۱ پس مُوسیٰ و العازار پیشوا امو رقم کد که خُداوند دَ مُوسیٰ امر کُدد.

۳۲ زنده-جان های گِرِفته شُده، غیر از وُلجه اسباب و زیورات که مردای جنگی بلده خُو گِرِفْتند، شش صد و هفتاد و پنج هزار گوسپو بُود، ۳۳ هفتاد و دُو هزار گاو، ۳۴ شصت و یگ هزار الأاغ ۳۵ و سی و دُو هزار انسان، دُخترونی که قد مرد آشنا نَشُدُد و خاو نَکُدد. ۳۶ نیم تقسیم، حصّه کسای که دَ جنگ رفتند، دَ حساب سیه صد و سی و هفت هزار و پنج صد گوسپو بُود ۳۷ و شُکرانه بلده خُداوند شش صد و هفتاد و پنج گوسپو؛ ۳۸ سی و شش هزار گاو و شُکرانه ازوا بلده خُداوند هفتاد و دُو گاو؛ ۳۹ سی هزار و پنج صد الأاغ و شُکرانه ازوا بلده خُداوند شصت و یگ الأاغ؛ ۴۰ شونزده هزار انسان و شُکرانه ازوا بلده خُداوند سی و دُو نفر. ۴۱ اوخته مُوسیٰ شُکرانه ره که یگ هدیه بلده خُداوند بُود، دَ العازار پیشوا دَد، امو رقم که خُداوند دَ مُوسیٰ امر کُدد.

۴۲ نیم تقسیمِ بنی اسرائیل که مُوسیٰ از وُلجه مردای جنگی جدا کُدد، ۴۳ یعنی نیم تقسیمِ جماعت، سیه صد و سی هزار و پنج صد گوسپو، ۴۴ سی و شش هزار گاو، ۴۵ سی هزار و پنج صد الأاغ ۴۶ و شونزده هزار انسان بُود.

۴۷ از نیم تقسیم بنی اسرائیل، موسی از هر پنجاه یگ شی ره گرفت، ام از انسان و ام از حیوان، و اونا ره د لاویا دد، د کسای که د جایگاه خُداوند وظیفه اجرا موکد، امو رقم که خُداوند د موسی امر کُدد.

۴۸ اوخته سرکرده های که مسئول دسته های هزار نفری لشکر بود، قومندانای هزار نفری و قومندانای صد نفری پیش موسی آمد ۴۹ و دزو گفت: ”مو خدمتگاری تو مردای جنگی ره که زیر امر مو آسته حساب کدی و یگ نفر مو ام کم نَشده. ۵۰ پس مو از چیزای که هر کدم مو گرفته، یگ هدیه بلده خُداوند اوردی که زیور های طلائی، بازویند ها، دستبند ها، انگشتریا، گوشواره ها و گردویند ها آسته تا بلده جان های مو د حضور خُداوند کِفاره شنه. ۵۱ و موسی و العازار پیشوا، طلا ره که پگ شی د شکل زیورات بود، ازوا گرفت. ۵۲ و تمام طلائی هدیه که قومندانای هزار نفری و قومندانای صد نفری بلده خُداوند تقدیم کد، شونزده هزار و هفت صد و پنجاه مِثقال بود. ۵۳ چون مردای جنگی هر کدم شی بلده خود خو و لجه گرفتند. ۵۴ پس موسی و العازار پیشوا، طلا ره از قومندانای هزار نفری و قومندانای صد نفری گرفت و د خیمه ملاقات اورد تا بلده بنی اسرائیل د حضور خُداوند یادگار بشه.

طایفه های شرق دریای اَرْدُن

۳۲ ۱ اولاده رثوبین و اولاده جاد گله-ورمه بے اندازه کلو دشت و اونا دید که سرزمین یعزیر و سرزمین جلعاد بلده گله-ورمه ازوا یگ جای مناسب آسته. ۲ اوخته اولاده جاد و اولاده رثوبین پیش موسی، العازار پیشوا و رهبرای جماعت آمده گفت: ۳ ”عطاروت، دیبون، یعزیر، نمره، حشبون، العاله، سبام، نبو و بعون، ۴ یعنی سرزمینی که خُداوند بلده جماعت اسرائیل تَصَرَف کده، یگ سرزمین مناسب بلده گله-ورمه یه؛ و خدمتگاری تو صاحب گله-ورمه آسته. ۵ اونا ادامه دده گفت:

”اگه نظرِ لُطفِ تُو دَ بِلِه مو آسته، بیل که امی سرزمی دَ عنوانِ مُلکیتِ دَ خدمتگاری تُو دده شنه؛ و مو ره او سونِ دریای اُردُن تیر نکو.“

۶ لیکن موسیٰ دَ اولادِه جاد و اولادِه رثوینِ گُفت: ”آیا برارونِ اسرائیلی شمو دَ جنگ بوره و شمو دَ اینجی قرار بشینید؟^۷ چرا میخاهید بنی اسرائیل ره از رفتو دَ سرزمینی که خُداوند بلده ازوا دده دلِ سَرِد کُنید؟^۸ آته گون شمو ام امی کار ره کد وختیکه اونا ره از قادشِ برنیعِ بلده دیدون سرزمینِ وعده شده ربی کُدم.^۹ اونا تا دَرِه اشکول رفته امو سرزمی ره دید، و پس آمده بنی اسرائیل ره از رفتو دَ سرزمینی که خُداوند بلده ازوا دده بود، دلِ سَرِد کد.^{۱۰} پس قارِ خُداوند دَ امزو روز باله آمد و او قسم خورده گُفت: ^{۱۱} هیچ کُدم امزو مردای که از مصر برو آمده و بیست ساله یا باله تر آسته، امو سرزمی ره که ما قسم خورده دَ ایراهیم، اسحاق و یعقوب وعده کدیم، نمینگره، چراکه اونا قد تمامِ دل-و-جان از مه پیروی نکد،^{۱۲} بغير از کالیب باچه یفنه قیزی[‡] و یوشع باچه نون، چُون اونا قد تمامِ دل-و-جان خُو از خُداوند پیروی کد.^{۱۳} آرے، قارِ خُداوند دَ بِلِه اسرائیل باله آمد و خُداوند اونا ره چل سال دَ بیابو سرگردو کد، تا پگِ امزو نسل که امو شرارت ره دَ نظرِ خُداوند کُدد، نابود شد.^{۱۴} و آلی شمو یگ گروه مردای گناهکار دَ جای آته گون خُو باله شدید تا شدتِ قارِ خُداوند ره دَ بِلِه اسرائیل دیگه ام کلوتر کُنید.^{۱۵} اگه شمو از پیروی خُداوند رُوی گردو شُنید، او بسم ای قوم ره دَ بیابو ایله مونه و شمو باعثِ نابودی تمامِ امزی قوم موشید.“

۱۶ اوخته اونا دَ پیشِ موسیٰ آمد و گُفت: ”مو دَ امزی جای بلده گله-و-رمه خُو قوتونا و بلده بچکیچای خُو شارا آباد مونی.^{۱۷} و خودون مو مُسَلح شده پیشِ پیشِ بنی اسرائیل موری تا اونا ره دَ جای ازوا برسنی. مگم عیال مو بخاطرِ باشنده های امزی سرزمی دَ شارای دیوالدار مومنه.^{۱۸} خلاصه تا وختیکه هر کُدم بنی اسرائیل مُلک خُو

‡ ۳۲:۱۲ پیدایش ۱۱:۳۶

ره نگرفته، مو د خانه های خو پس نمییی. ۱۹ مو قد ازوا د او سون دریای اردن ملک نمییگیری، چراکه تقسیم ازمو د ای سون دریای اردن د طرف شرق رسیده.

۲۰ اوخته موسی دزوا گفت: "اگه ای کار ره کنید، اگه واقعاً خودون ره مسلح کده د حضور خداوند بلده جنگ بورید، ۲۱ و پگ مردای مسلح شمو د حضور خداوند از دریای اردن تیر شنید و تا غیتی جنگ کنید که او دشمنای خو ره از پیش روی خو هی کنه ۲۲ و امو سرزمی د حضور خداوند تصرف شنه، بعد ازو شمو میتنید پس بید و د پیش خداوند و د پیش اسرائیل بیگناه بشید و ای سرزمی ام از طرف خداوند ملک شمو بشه. ۲۳ لیکن اگه ای کار ره نکنید، شمو د ضد خداوند گناه مونیید و بدنید که گناه شمو دامونگیر شمو موشه. ۲۴ پس بلده عیال خو شارا و بلده گله-ورمه خو قوتونا آباد کنید و چیزی ره که از دان شمو بر شده انجام بدید."

۲۵ اوخته اولاده جاد و اولاده رئوبین قد موسی گپ زده گفت: "مو خدمتگاری تو امو رقم مونی که بادار مو دز مو آمر کده. ۲۶ بچکیچا، خاتونو، گله-ورمه و تمام حیوانای مو د امینجی د شارای جلعاد مومنه. ۲۷ و مو پگ خدمتگاری تو، هر کدم مو بلده جنگ مسلح شده او سون دریای اردن تیر موشی تا د حضور خداوند جنگ کنی، امو رقم که بادار مو دز مو گفته."

۲۸ پس موسی د باره ازوا د العازار پیشوا، یوشع باچه تون و کنه کلونای طایفه های بنی اسرائیل دستور دد ۲۹ و دزوا گفت: "اگه اولاده جاد و اولاده رئوبین پگ مردای شی بلده جنگ مسلح شد و د حضور خداوند قد شمو قتی از دریای اردن تیر شد و شمو امو سرزمی ره گرفتید، اوخته سرزمین جلعاد ره بلده ازوا بدید تا ملک ازوا بشه. ۳۰ لیکن اگه اونا مسلح نشد و قد شمو قتی نرفت، اوخته اونا ام باید د مینکل از شمو د سرزمین کنعان بلده خو ملک بگیره." ۳۱ اولاده جاد و اولاده رئوبین گفت: "چیزی ره که خداوند د خدمتگاری تو گفته، مو امو رقم مونی. ۳۲ مو مسلح شده د حضور

خداوند از دریای اُردُن تیر موشی و دَ سرزمینِ کِنعانِ داخلِ موشی، لیکن تقسیمِ مُلکِ مو دَ اِیسونِ دریای اُردُنِ بلدهِ مو دده شُنه.

۳۳ پس موشی بلدهِ ازوا یعنی بلدهِ اولادِه جاد و اولادِه رثوبین و نیم طایفه مَنسی باچه یوسف مَمَلکتِ سیحون پادشاهِ آموریا و مَمَلکتِ عوج پادشاهِ باشان ره قد زمی و شارای شی دد، دَ شُمولِ منطقه های گِرد-و-بَرِ ازوا که داخلِ سرحدای ازوا بود. ۳۴ و اولادِه جاد اینی جای ها ره دُوباره آباد کد: دِیبون، عَطاروت، عَرَویر، ۳۵ عَطَروت-شوفان، یَعزیر، یُگبِهاه، ۳۶ بَیتِ نمره و بَیتِ هاران. آمیا شارای دیوالدار بُود و قوتونا بلدهِ رمه ها دشت. ۳۷ و اولادِه رثوبین اینی جای ها ره دُوباره آباد کد: حِشبون، اِلعاله، قِریَتایم، ۳۸ نَبو، بَعْل مِعون که نامِ امزیا تغییرِ دده شُد، و سِبمه؛ اونا شارای ره که آباد کد، خودون شی دَ بِلِه ازوا نامِ ایشِت.

۳۹ اولادِه ماخیر باچه مَنسی دَ جِلعاد رفته اُو ره تَصَرُف کد و آموریا ره که دَ اُونجی بُود، بُر کد. ۴۰ پس موشی جِلعاد ره دَ اولادِه ماخیر باچه مَنسی دد و اونا دَ اُونجی جای-د-جای شُد. ۴۱ و یائیر اولادِه مَنسی رفته اَغیلای ازوا ره گِرفت و اونا ره «خوت-یائیر» نامِ ایشِت. ۴۲^a و نوبِح رفته قِنات و اَغیلای شی ره تَصَرُف کد و نامِ خود خُو ره دَ بِلِه شی ایشِتِه اُو ره نوبِح نامِ کد.

مرحله های سفرِ بنی اسرائیل از مصر تا دشتِ موآب

۱ ای مرحله های سفرِ بنی اسرائیل آسته غَیتیکه اونا از سرزمینِ مصر قد لشکرهای خُو دَ رهبری موشی و هارون کوچ کد. ۲ موشی دَ امرِ خداوند کوچ کدون ازوا ره مُطابقِ مرحله های سفرِ ازوا نوشته کد؛ و اینیا مرحله های سفرِ ازوا مُطابقِ کوچ کدون ازوا آسته:

^a ۴۱:۳۲ «خوت-یائیر» یعنی اَغیلای یائیر.

۳ اونا دَ ماهِ اوّل^ه از رعمسیس کوچ کد؛ دَ روزِ پوزدْهَمِ ماهِ اوّل، دَ روزِ بعد از پَصَحِ بَنیِ اسرائیل دَ پیشِ نظِرِ پَگِ مِصرِبا قد سربلندی اَزونجی بُر شد،^۴ دَ حالی که مِصرِبا باچه های اوّلباری خُو ره که خُداوند دَ مینکلِ ازوا کُشتُند دَفن مَوکد. خُداوند دَ بِلِه خُدايون ازوا ام قضاوَت ره اجرا کد.

۵ پس بَنیِ اسرائیل از رعمسیس کوچ کده دَ سَکوت خَیمه زَد.

۶ و از سَکوت کوچ کده دَ ایتام که دَ بَعلِ بیابو آسته خَیمه زَد.

۷ و از ایتام کوچ کده پس سُونِ پی-هَچِیروت رفت که رُوی دَ رُوی بَعلِ صَفون آسته و دَ پیشِ میگدال خَیمه زَد.

۸ و از پی هَچِیروت^ب کوچ کده از مینکلِ دریای سُرُخ^د دَ بیابو تیر شد و دَ بیابونِ ایتام سِه روز سَفر کده دَ ماره خَیمه زَد.

۹ و از ماره کوچ کده دَ ایلیم اَمَد؛ دَ ایلیم دوازده چشِمِه آو و هفتاد دِرختِ خُرما بُود و اونا دَ اونجی خَیمه زَد.

۱۰ و از ایلیم کوچ کده دَ بَعلِ دریای سُرُخ خَیمه زَد.

۱۱ و از دریای سُرُخ کوچ کده دَ بیابونِ سِین خَیمه زَد.

۱۲ و از بیابونِ سِین کوچ کده دَ دُفقه خَیمه زَد.

۱۳ و از دُفقه کوچ کده دَ اَلُوش خَیمه زَد.

۱۴ و از اَلُوش کوچ کده دَ رِفیدیم خَیمه زَد و دَ اُونجی آو نَبُود که مردُم وُچی کُنه.

۱۵ و از رِفیدیم کوچ کده دَ بیابونِ سِینا خَیمه زَد.

۱۶ و از بیابونِ سِینا کوچ کده دَ قِبروت-هَتاوه خَیمه زَد.

---

^a ۳۳:۳ ماهِ اوّل یعنی ماهِ اوّل سالِ جنتریِ عِبرانی «اَبِیب» یا «نِيسان» نامِ دَره که از ماهِ حمل شروع مَوشه. ^b ۳۳:۸ دَ جای «از پی هَچِیروت» دَ بعضی نُسَخه های عِبرانی «از رُوی دَ رُوی هَچِیروت» نوشته یه.

† ۳۳:۸ خُرُوج ۳۱-۱۳:۱۴

- ۱۷ و از قَبِروت-هَتَاوَه كوچ كده دَ حَصِيروت خِيَمه زَد.
- ۱۸ و از حَصِيروت كوچ كده دَ رِتمه خِيَمه زَد.
- ۱۹ و از رِتمه كوچ كده دَ رِمُون-فَارِص خِيَمه زَد.
- ۲۰ و از رِمُون-فَارِص كوچ كده دَ لِبَنه خِيَمه زَد.
- ۲۱ و از لِبَنه كوچ كده دَ رِسه خِيَمه زَد.
- ۲۲ و از رِسه كوچ كده دَ قَهِيلاته خِيَمه زَد.
- ۲۳ و از قَهِيلاته كوچ كده دَ كوه شَاْفِر خِيَمه زَد.
- ۲۴ و از كوه شَاْفِر كوچ كده دَ خِراده خِيَمه زَد.
- ۲۵ و از خِراده كوچ كده دَ مَقَهِيلوت خِيَمه زَد.
- ۲۶ و از مَقَهِيلوت كوچ كده دَ تَاَحْت خِيَمه زَد.
- ۲۷ و از تَاَحْت كوچ كده دَ تَاَرَح خِيَمه زَد.
- ۲۸ و از تَاَرَح كوچ كده دَ مِتَقه خِيَمه زَد.
- ۲۹ و از مِتَقه كوچ كده دَ حَشْمونه خِيَمه زَد.
- ۳۰ و از حَشْمونه كوچ كده دَ مُسِيروت خِيَمه زَد.
- ۳۱ و از مُسِيروت كوچ كده دَ بَنِي-يَعْقَان خِيَمه زَد.
- ۳۲ و از بَنِي-يَعْقَان كوچ كده دَ حور-هَاگِدگَاد خِيَمه زَد.
- ۳۳ و از حور-هَاگِدگَاد كوچ كده دَ يَطْبَاتَه خِيَمه زَد.
- ۳۴ و از يَطْبَاتَه كوچ كده دَ عَبْرُونه خِيَمه زَد.
- ۳۵ و از عَبْرُونه كوچ كده دَ عَصِيون-جَاْبَر خِيَمه زَد.
- ۳۶ و از عَصِيون-جَاْبَر كوچ كده دَ بِيَابون صِيين، يعنى دَ قَادِش خِيَمه زَد.
- ۳۷ و از قَادِش كوچ كده دَ پَالُوِي كوه هور دَ سَرَحِدِ سِرْزَمِيْن اِدوم خِيَمه زَد.
- ۳۸ هَارُون پيشوا دَ اَمْرِ خُدَاوند دَ كوه هور بُر شُد و دَ اَمُونجِي قُوت كد؛ اِي واقِعَه

دَ رُوزِ اَوَّلِ مَاهِ پَنجُمِ سَالِ چَلْمِ بَعْدِ اَز بُرْ شُدُونِ بَنیِ اِسْرَائیلِ اَز سِرْزَمینِ مِصرِ رُخِ
دَد. ۳۹ هَارُونِ یِگِ صَدِ وِ پِیستِ وِ سِبَهِ سَالِهِ بُوْدِ کِه دَ کَوِهِ هُورِ فُوتِ کَد.

۴۰ یِگِ کِنَعانیِ کِه پادشاهِ عَرادِ بُوْدِ وِ دَ جَنُوبِ سِرْزَمینِ کِنَعانِ حُکمرانیِ مُوکَد،
اَز اَمَدُونِ بَنیِ اِسْرَائیلِ خَبَرِ شُد.

۴۱ اوخْتِه اُونَا اَز کَوِهِ هُورِ کُوجِ کَدِه دَ صَلْمونِه خَیمِه زَد.

۴۲ وِ اَز صَلْمونِه کُوجِ کَدِه دَ فُونونِ خَیمِه زَد.

۴۳ وِ اَز فُونونِ کُوجِ کَدِه دَ اوبوتِ خَیمِه زَد.

۴۴ وِ اَز اوبوتِ کُوجِ کَدِه دَ عَیّی-عَبَارِیمِ دَ سِرْحِدِ مَوآبِ خَیمِه زَد.

۴۵ وِ اَز عَیّیم^a کُوجِ کَدِه دَ دِیبون-جَادِ خَیمِه زَد.

۴۶ وِ اَز دِیبون-جَادِ کُوجِ کَدِه دَ عِلْمون-دِیلاَتایمِ خَیمِه زَد.

۴۷ وِ اَز عِلْمون-دِیلاَتایمِ کُوجِ کَدِه دَ کَوِهِ هَیِ عَبَارِیمِ رُویِ دَ رُویِ کَوِهِ نِبو
خَیمِه زَد.

۴۸ وِ اَز کَوِهِ هَیِ عَبَارِیمِ کُوجِ کَدِه دَ دَشْتِ هَیِ مَوآبِ نَزْدِیکِ دِرِیایِ اَرْدُنِ رُویِ

دَ رُویِ شَارِ اَرِیحاِ خَیمِه زَد. ۴۹ اَرِی، اُونَا دَ بَغْلِ اَرْدُنِ خَیمِه زَد وِ خَیمِه هَیِ اَزوا
اَز بَیت-یَشِیموتِ تا اَیْلِ-شِطِیمِ دَ دَشْتِ هَیِ مَوآبِ اِدَامِه دَشْت.

۵۰ خُدَاوندِ دَ دَشْتِ هَیِ مَوآبِ دَ بَغْلِ اَرْدُنِ رُویِ دَ رُویِ اَرِیحاِ قَدِ مُوسِیِ گَپِ زَدِه

گُفْت: ۵۱ «قَدِ بَنیِ اِسْرَائیلِ توره گُفْتِه دَزوا بُگِی: 'وختیکِه اَز دِرِیایِ اَرْدُنِ دَ سِرْزَمینِ

کِنَعانِ تیرِ شُدِید، ۵۲ شُمو تَمَامِ باشِنده هَیِ امْرُو سِرْزَمیِ رِه اَز پِیشِ رُویِ حُو هَیِ کُنِید،

پَگِ سَنگایِ شَکَلدارِ اَزوا رِه خَرَابِ کُنِید، تَمَامِ بُتِ هَیِ رِیخْتَنده شُدِه اَزوا رِه بَیرو کُنِید

و تَمَامِ جَایِ هَیِ عِبَادَتِ^b اَزوا رِه اَز بَینِ بُبرِید. ۵۳ شُمو امُو سِرْزَمیِ رِه تَصَرَفِ کُنِید و

دَز شِی جَایِ-دَ جَایِ شُنِید، چُونِ ما اُو سِرْزَمیِ رِه دَز شُمو دَدِیم کِه صَاحِبِ اَزو شُنِید.

^a ۳۳:۴۵ «عَیّیم» نامِ کُوتاهِ «عَیّی-عَبَارِیم» آسْتِه. ^b ۳۳:۵۲ دَ بَعْضیِ تَرْجُمِه هَا «جَایِ هَیِ بِلند»

نُوشْتِه یِه کِه مَقْصَدِ شِی «جَایِ هَیِ عِبَادَت» آسْتِه و مَرْدُمِ دَمْرُو جَایِ هَا خُدایونِ حُو رِه عِبَادَتِ مُوکَد.

۵۴ اُمُو سرزمی ره دَ وَسِیلَه پَشک دَ مُطَابِقِ طایفه های خُو تقسیم کُنید، بَلدِه طایفه کُته، تقسیم کُته پدید و بَلدِه طایفه ریزه، تقسیم ریزه پدید. بَلدِه هر کس دَ هر جای که پَشک شی بُر شُد، اُمُو جای اَزُو بَشَه. شُمُو باید زمی ره دَ مُطَابِقِ طایفه های بابِه کَلونای خُو تقسیم کُنید. ۵۵ اگه شُمُو باشنده های امزُو سرزمی ره از پیش رُوی خُو هَی نَکُنید، اوخته کسای ره که از جمِ ازوا باقی میلید، مِثَلِ خار دَ چیمای شُمُو و مِثَلِ تیغ دَ بَغَل های شُمُو موشه و بَلدِه شُمُو دَ سرزمینی که جای-د-جای موشید، دَرِدِ سر جور موشه. ۵۶ و ما اُمُو کار ره که قَصد کدیم دَ حقِ ازوا انجام پدیم، دَ حقِ از شُمُو انجام میدیم. ”

سرحدای کِنعان

۳۴ اُخداوند قد مَوسَى گپ زده گُفت: ^۲ ” دَ بَنیِ اِسْرَائیلِ اَمْر کُو و دَزوا بُگی: وُخْتیکه دَ سرزمینِ کِنعان داخلِ موشید، یعنی دَ سرزمینی که دَ عنوانِ مُلکیتِ دَز شُمُو تعلقِ میگیره، سرحدای امزُو سرزمی ازی قرار آسته: ^۳ قِسْمَتِ جَنُوبیِ مُلکِ شُمُو از بیابونِ صِینِ دَ مَرزِ اِدومِ اِدامه میدشته بَشَه و سرحدِ جَنُوبیِ شُمُو از اَخرِ درِیایِ مُرده طرفِ شَرِقِ موره ^۴ و سرحدِ شُمُو از جَنُوبِ گَرْدَنِه عَقْرَبیم دَور خورده سُونِ بیابونِ صِینِ تیر موشه و اَخرِ شی دَ جَنُوبِ قَادِش-بَرَنیعِ مِیرسه؛ بعد اَزُو طرفِ حَصْر-آدار رفته دَ عَصْمونِ تیر موشه؛ ^۵ سرحد از عَصْمون سُونِ دریاچه مِصر دَور مُوخوره و دَ درِیایِ کُته ^۶ خَتَمِ موشه. ^۷ سرحدِ غَرَبیِ شُمُو درِیایِ کُته و سَاحِلِ های شی آسته؛ اینمی سرحدِ غَرَبیِ شُمُو آسته. ^۸ سرحدِ شَمالیِ شُمُو ازی قرار آسته: از درِیایِ کُته تا کوهِ هور ره نشانی کُنید ^۹ و از کوهِ هور تا لِبو-حمات ره نشانی کُنید و خَتَمِ سرحدِ صِدَدِ آسته؛ ^۹ بعد اَزُو سرحد تا زفرون اِدامه پَیدا مونه و دَ حَصْر-عینان خَتَمِ موشه. اینمی سرحدِ شَمالیِ شُمُو آسته.

^{۵: ۳۴} «دریای کُته» یعنی دریای مدیترانه.

۱۰ بلده سرحدِ شرقی خُو از حَصْر-عینان تا شِفام ره نشانی کُنید. ۱۱ ای سرحد از شِفام تاه رفته د ربله د سَمَتِ شرقِ عَین موره و سرحد تاه رفته د سَمَتِ شرقِ دریای کَبِرَت^a میرسه. ۱۲ بعد اَزو ای سرحد تاه رفته د دریای اَرْدُن موره و اِدامه پَیدا کده د دریای مُرده خَتَم مَوْشه. اینمی سرزمی قد تمامِ سرحدای چارطرف خُو از شُمو بَشه. ۱۳ اوخته موسی د بَنی اسرائیل امر کده کُفت: «اینمی سرزمینی آسته که شُمو باید د وسیله پَشک تقسیم کُنید، سرزمینی که خُداوند امر کده که د نُه و نیم طایفه دده شُنه، ۱۴ چُون طایفه اولاده رتوین مطابق اولادِ بابِه های خُو و طایفه اولاده جاد مطابق اولادِ بابِه های خُو و نیم طایفه مَنَسی تقسیم خُو ره گرفته. ۱۵ ای دُو طایفه و نیم طایفه د اُو طرفِ دریای اَرْدُن رُوی د رُوی اَریحا، طرفِ شرقِ سُونِ آفتو بُرشد، تقسیم خُو ره گرفته.»

۱۶ اوخته خُداوند قد موسی گپ زده کُفت: ۱۷ «نام های مَرَدای که زمی ره باید بلده شُمو تقسیم کنه اینیا آسته: العازار پیشوا و یوشع باچه نُون. ۱۸ د پالوی ازیا شُمو یگ رهبر از هر طایفه بَگیرید تا زمی ره بلده شُمو تقسیم کنه. ۱۹ نام های امزو مَرَدای اینیا آسته:

کالِب باچه یفنه از طایفه یهُودا؛

۲۰ شموئیل باچه عمیهود از طایفه شِمعون؛

۲۱ اِلِداد باچه کسلون از طایفه بنیامین؛

۲۲ بقی باچه یوگلی، یگ رهبر از طایفه دان؛

۲۳ از اولاده یوسف؛

حَنیئیل باچه ایفود، یگ رهبر از طایفه مَنَسی؛

۲۴ قموئیل باچه شِفطان، یگ رهبر از طایفه اِفرایم؛

۲۵ اَلِیصافان باچه فَرناک، یگ رهبر از طایفه زبولون؛

^a ۱۱: ۳۴ «دریای کَبِرَت» یعنی دریای جلیلیه.

۲۶ فَلَطَيْئِيلُ بَاچِهٖ عَزَّانُ، یگ رهبر از طایفه یساکار؛

۲۷ أَخِيهُودُ بَاچِهٖ شَلُومِي، یگ رهبر از طایفه آشیر؛

۲۸ فِدْهَيْئِيلُ بَاچِهٖ عَمِيْهُودُ، یگ رهبر از طایفه نفتالی.

۲۹ اَيْنَمِيَا كَسَايْ بُودْ كِهٖ خُدَاوَنْدْ دَ بِلَهٗ اَزْوَا اَمْرْ كَدْ كِهٖ مُلْكْ رِهٖ دَ سِرْزَمِيْنِ كِنَعَانِ بَلَدِهٖ

بَنِي إِسْرَائِيلِ تَقْسِيمِ كُنَهٗ.

شارا بَلَدِهٖ لَآوِيَا

۱ اوخته خُدَاوَنْدْ دَ دَشْتِ مَوَّابِ دَ نَزْدِيكِ دِرْيَايِ اَرْدُنِ رُوِي دَ رُوِي شَارِ اَرِيحَا
۳۵ قَدْ مُوسَى كَپْ زَدَهٗ كُفْتْ: ۲ "دَ بَنِي إِسْرَائِيلِ اَمْرْ كُو كِهٖ اَز تَقْسِيمِ مُلْكِ خُو دَ
لَآوِيَا شَارِ هَا بَدِيَهٗ تَا دَزْ شِي زَنْدَكِي كُنَهٗ؛ عَلْفَجَرِ هَايِ كِرْد-و-بَرِ اَمْرُو شَارَا رِهٖ اَم دَ لَآوِيَا
بَدِيد. ۳ اَمُو شَارَا بَلَدِهٖ بُود-و-بَاشِ اَزْوَا بَشَهٗ وَ عَلْفَجَرِ هَايِ شِي بَلَدِهٖ كَلَهٗ-و-رِمَهٗ كِهٖ مَالِ
اَزْوَا اَسْتَهٗ وَ بَلَدِهٖ پَكِ حَيَوَانَايِ اَزْوَا. ۴ عَلْفَجَرِ هَايِ كِرْد-و-بَرِ شَارَا رِهٖ كِهٖ دَ لَآوِيَا مِيدِيد
بَايْدْ اَز دِيوَالِ شَارِ سُونِ بَرُو اَز هَر طَرْفِ هَزَارِ تَوَعَى بَشَهٗ. ۵ بَلَدِهٖ بَرِ عَلْفَجَرِ دَ بَرُونِ شَارِ
طَرْفِ شَرْقِ دُو هَزَارِ تَوَعَى، طَرْفِ جَنُوبِ دُو هَزَارِ تَوَعَى، طَرْفِ غَرْبِ دُو هَزَارِ تَوَعَى
وَ طَرْفِ شِمَالِ دُو هَزَارِ تَوَعَى اَنْدَازَهٗ كُنِيدْ وَ شَارِ دَ مِينَكَلْ جَايِ بَشَهٗ؛ اَمِيَا عَلْفَجَرِ هَايِ
شَارَايِ اَزْوَا بَشَهٗ.

۶ اَز شَارَايِ كِهٖ دَ لَآوِيَا مِيدِيد، شَشْ شَارِ شِي پَنَاهَاگَهٗ بَشَهٗ؛ اُونَا رِهٖ تَعْيِينِ كُنِيدْ تَا
كَسِي كِهٖ يَكُو نَفْرِ رِهٖ سَهْوَا مُوَكُّشَهٗ دَ اَمْرُو جَايِ هَا دُوْتَا كُنَهٗ. عِلَاوَهٗ اَزْوَا چَلْ وَ دُو شَارِ
دِيگَهٗ اَم بَلَدِهٖ اَزْوَا بَدِيد. ۷ پَسْ جُمْلَهٗ شَارَايِ كِهٖ دَ لَآوِيَا مِيدِيد بَايْدْ چَلْ وَ هَشْتْ شَارِ
قَدْ عَلْفَجَرِ هَايِ خُو بَشَهٗ. ۸ شَارَايِ رِهٖ كِهٖ اَز مُلْكِ بَنِي إِسْرَائِيلِ مِيدِي، اَز طَايِفَهٗ كُنَهٗ،
كَلُو بَكِيْرِ وَ اَز طَايِفَهٗ رِيْزَهٗ، كَم بَكِيْرِ؛ هَر كَدَمْ شِي نَظَرِ دَ تَقْسِيمِي كِهٖ دَزْ شِي رَسِيدَهٗ، اَز
شَارَايِ خُو دَ لَآوِيَا بَدِيَهٗ."

شارای پناهگاه

۹ و خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گفت: ۱۰ "قد بنی اسرائیل توره گفته دَزوا بُگی: وختیکه شُمو از دریای اُردُن دَ سرزمینِ کِنعان تیر شُدید، ۱۱ اوخته چند شار ره تعیین کُنید تا بلده شُمو شارای پناهگاه بَشه، تا هر کسی که یگو نفر ره سهواً مُوکشه، دَ اُونجی دُوتا کُنه. ۱۲ امی شارا بلده شُمو یگ پناهگاه از دِستِ اِنْتِقامِ گِیرنده بَشه و قاتِل تا وختیکه دَ حُضُورِ جماعتِ بلده قضاوتِ ایسته نَشده، نَباید بُمَره. ۱۳ شارای ره که شُمو میبید، شَش شار شی بلده شُمو پناهگاه بَشه. ۱۴ سه شار دَ اُو طرفِ دریای اُردُن بیدید و سه شار دَ سرزمینِ کِنعان بیدید تا شارای پناهگاه بَشه. ۱۵ امی شَش شار ام بلده بنی اسرائیل و ام بلده بیگنه و مُسافری که دَ مینکل شُمو زندگی مُونه پناهگاه بَشه تا هر کسی که یگو نفر ره سهواً مُوکشه، دَ اُونجی دُوتا کُنه.

۱۶ لیکن اگه یگو کس یگ نفر ره قد یگ چیزی آینی بَرنه، دَ اندازه که اُو بُمَره، اُو قاتِل آسته و قاتِل باید کُشته شُنه؛ ۱۷ یا اگه یگ سنگ دَ دِست شی بَشه که بَتنه قد اَزو نفر ره بُکُشه و قد اَزو بَرنه و اُو نفر بُمَره، اُو قاتِل آسته و قاتِل باید کُشته شُنه؛ ۱۸ یا اگه یگ سوته دَ دِست شی بَشه که بَتنه قد اَزو نفر ره بُکُشه و قد اَزو بَرنه و اُو نفر بُمَره، اُو قاتِل آسته و قاتِل باید کُشته شُنه. ۱۹ اِنْتِقامِ گِیرنده حُونِ نفرِ کُشته شُده، خود شی باید قاتِل ره بُکُشه؛ هر وختیکه قد اَزو رُوی دَ رُوی شُد، اُو ره بُکُشه. ۲۰ اگه یگو کس از رُوی کینه یگ نفر ره تیله بدیه یا قَصداً یگو چیز ره دَ بِلِه شی پورته کُنه و اُو نفر بُمَره، ۲۱ یا از رُوی دُشمنی قد دِست حُو زده اُو ره بُکُشه، اوخته اُمو کسی که زده قاتِل آسته و قاتِل باید کُشته شُنه. اِنْتِقامِ گِیرنده حُونِ نفرِ کُشته شُده، هر وختیکه قد قاتِل رُوی دَ رُوی شُد، اُو ره بُکُشه.

۲۲ لیکن اگه بَدُونِ دُشمنی اُو ره سهواً تیله بدیه یا بَدُونِ قَصْدِ کُدَمِ چیز ره دَ بِلِه شی پورته کُنه ۲۳ یا اگه کُدَمِ سنگ ره که بَتنه نفر ره بُکُشه نادیده دَ بِلِه اَزو پورته کُنه و اُو

کشته شنه، باوجودِ که قد ازو دُشمنی نَدشته و بدخاهِ شی نبوده، ^{۲۴} جماعت باید قاتلِ ره از شارِ پناهگاه اُورده دَ مینکلِ ازو و اِنْتقامِ گیرندهِ خُونِ نفرِ کُشته شده قضاوتِ کُنه و قد ازو اینی رقمِ رفتارِ کُنه: ^{۲۵} بعد از قضاوتِ جماعت باید قاتلِ ره از دِستِ اِنْتقامِ گیرندهِ خُونِ نفرِ کُشته شده خلاصِ کُنه و او ره دَ شارِ پناهگاهِ پس بُبره، دَ جایی که او دُوتا کُده. او تا وختِ فَوْتِ کدونِ پیشوایِ بزرگِ که قد روغونِ مُقدّسِ مَسَحِ شده، باید دَ اُمونجی بُمنه. ^{۲۶} لیکن اگه نفرِ قاتلِ کُدمِ وخت از سرحدِ شارِ پناهگاهِ که دَ اُونجی دُوتا کده، بَرُو بییه ^{۲۷} و اِنْتقامِ گیرندهِ خُونِ نفرِ کُشته شده او ره دَ برونِ سرحدِ شارِ پناهگاهِ پیدایِ کُنه و او ره بُکُشه؛ خُونِ قاتلِ دَ گردونِ ازو نَمُوشه؛ ^{۲۸} چُونِ قاتلِ تا وختِ فَوْتِ کدونِ پیشوایِ بزرگِ باید دَ شارِ پناهگاهِ مومند و بعد از وقاتِ پیشوایِ بزرگِ، او آزاد بود که دَ زمین-و-مُلکِ خو پس بوره. ^{۲۹} اینمیا بلده شمو دَ تمامِ نسلِ های شمو طریقه قضاوتِ بشه، دَ هر جای که زندگی کُنید.

^{۳۰} اگه یگو کس یگ نفر ره بُکُشه، اُمُو قاتلِ دَ وسیله شاهی چند شاهدِ باید کُشته شنه؛ لیکن هیچ کس دَ وسیله شاهی یگ شاهدِ کُشته نَشنه. ^{۳۱} علاوه ازی، هیچ رقمِ خُونبها ره بلده زندگی قاتلی که محکوم دَ مرگِ آسته، قبولِ نکُنید؛ او حتماً باید کُشته شنه. ^{۳۲} کسی که دَ شارِ پناهگاهِ دُوتا کده، خُونبهایِ ازو ره قبولِ نکُنید و دَزُو اجازه نَدید که پیش از فَوْتِ کدونِ پیشوایِ بزرگِ پس بییه و دَ مُلک-و-زمینِ خود خُو زندگی کُنه. ^{۳۳} سرزمینی ره که دَزِ شی زندگی مُونید اَلوده نکُنید، چراکه خُونِ ریختندو زمی ره اَلوده مونه و زمی از خُونی که دَزِ شی ریختنده شده، پاک نَمُوشه جَزِ دَ وسیله خُونِ کسی که خُونِ ریختنده. ^{۳۴} پس سرزمینی ره که شمو دَزِ شی زندگی مُونید و ما دَ مَنه شی حُضورِ دَرُمِ نَجِسِ نکُنید، چُونِ ما خُداوندِ اَسْتُمِ و دَ مینکلِ بنیِ اسرائیلِ حُضورِ دَرُمِ.

مُلک-و-زَمینِ دُخترِونِ صِلْفِحاد

۳۶

۱ رهبرای خانوارِ بابَه‌کلونا، یعنی کَنه‌کلونای اولادِ بابَه جلعاد باچه ماخیر نویسه مَنَسی که از اولادِ بابَه های یوسف بُود، پیش آمد و دَ حُضُورِ مُوسی و دَ حُضُورِ رهبرای یعنی کَنه‌کلونای اولادِ بابَه های بنی اسرائیل عرض کده ۲ گُفت: "خُداوند دَ بادارِ مو آمر کد که زمی ره دَ وِسیله پِشک تقسیم کده دَ بنی اسرائیل بدیه؛ و امچنان دَ بله بادارِ مو از طرفِ خُداوند آمر شُد که تقسیم برارِ مو صِلْفِحاد ره دَ دُخترِون شی بدیه. ۳ پس اگه اونا قد باچه های طایفه های دِیگه توی کُنه، اوخته تقسیم ازوا از مُلکِ بابَه‌کلونای مو گِرَفته مُوشه و دَ مُلکِ طایفه اضافه مُوشه که اونا دَ اُونجی توی مُونه؛ دَمزی رقم از تقسیم میراثِ ازمو گِرَفته مُوشه. ۴ وختیکه سالِ جشنِ ^a بنی اسرائیل برسه، تقسیم ازوا دَ مُلکِ طایفه اضافه مُوشه که اونا دَ اُونجی توی مُونه و تقسیم ازوا بلده همیشه از مُلکِ طایفه بابَه‌کلونای مو گِرَفته مُوشه."

۵ پس مُوسی دَ بنی اسرائیل مطابقِ توره خُداوند آمر کده گُفت: "طایفه اولاده یوسف راست مُوگیه. ۶ اینمی چیزی آسته که خُداوند دَ باره دُخترِونِ صِلْفِحاد آمر کده: اونا قد هر کسی که دَ نظرِ ازوا خوش خورد توی کُنه، مگم تنها باید دَ منَه اولادِ بابَه طایفه آته خُو توی کُنه ۷ تا هیچ میراثِ بنی اسرائیل از یگ طایفه دَ طایفه دِیگه مُنتقل نَشنه، بلکه بنی اسرائیل هر کُدم شی باید میراثِ طایفه بابَه‌کلونای خُو ره نگاه کُنه. ۸ هر دُخترِ که دَ یکی از طایفه های بنی اسرائیل صاحبِ میراثِ آسته باید قد یگ نفر که از اولادِ بابَه طایفه آته شی آسته توی کُنه تا بنی اسرائیل هر کُدم شی صاحبِ میراثِ بابَه‌کلونای

^a ۳۶:۴ دَ سالِ جشنِ تمامِ زمینای که سَودا شُدُود یا گِرو بُود بِدُونِ پِسه دُوباره دَ صاحبای اصلی شی دده مُوشد.

۳۶:۴ لاویا. ۲۲-۸:۲۵

خود خُو بَشَه. ^۹ هیچ مُلک از یگ طایفه دَ طایفه دِیگه دَدَه نَشْنَه، بَلکِه هر طایفه بَنی اسرائیل میراثِ خود خُو ره نِگاه کُنَه. ”

^{۱۰} پس اُمُو رقم که خُداوند دَ مُوساِ اَمْر کُدَد، دُخْترونِ صِلْفِحادِ اُمُو رقم کد؛
^{۱۱} و مَحَلَه، تِرِصَه، حُجَلَه، مِلکَه و نَوَعَه دُخْترونِ صِلْفِحادِ قَد باچَه های کاکا های
خُو توی کد. ^{۱۲} اُونَا دَ مَنَه اَوْلادِ بابَه های اَوْلادَه مَنَسیِ باچَه یوسُفِ توی کد و میراثِ
ازوا دَ طایفه اَوْلادِ بابَه آتَه ازوا باقی مَند.

^{۱۳} اینمیا احکام و دستُورای بُود که خُداوند دَ وَسِیلَه مُوساِ دَ دَشت های موآب دَ
نزدیکِ دریای اُردُن رُوی دَ رُوی شارِ اَریحا دَ بَنی اسرائیل اَمْر کد.